

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MAREE ROSE

The
DARKEST
Gift

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

The Darkest Gift

Maree RoSe

Maree Rose Yayıncılık

En Karanlık Hediye

tarafından Maree Rose

Telif Hakkı © 2024 by Maree Rose

Tüm hakları saklıdır

İlk Baskı: Aralık 2024 Maree Rose

tarafından yayınlandı

Yazarın önceden izni olmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltma, dağıtma veya iletme hakkı da dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır, ancak bir eleştirmenin incelemede kısa pasajlar alıntılacağı durumlar hariç.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar (açıkça kamu malı olanlar dışında) yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

FOREWORD

Merhaba küçük canlarım!

Kitabımı seçtiğiniz için çok teşekkür ederim!

Bu bir KARANLIK Noel MMF romantizmdir, ancak kuşkusuz romantizm tarafında müstehcenlikten biraz daha azdır... Çok çok açık 18+ karanlık, cinsel içerik ve çok sayıda düz müstehcenlik içerir.

Lütfen bu kitaptaki karakterlerin kurtarıcı nitelikleri OLMADIĞI konusunda uyarın, bu kitapta onları aramayın, bulamayacaksınız. Onlar sapkın ve yaşamayan insanlar gibi... Kendi sorumluluğunuzda devam edin...

Teşekkür ederim ve umarım En Karanlık Hediye'yi beğenirsiniz.

İçerik Uyarıları

Herhangi bir tetikleyiciniz yoksa ve içerikle ilgili bir kumar oynamak istiyorsanız, bir sonraki sayfayı tamamen atlayın.

Uyarıları kontrol etmesi gerekenler için, referans olarak bir sonraki sayfada listelenmiştir.

CONTENT WARNINGS

Lütfen bu hikayeye girerken bunlara çok dikkat edin... ve ruh sağlığınızın önemli olduğunu her zaman hatırlayın...

- ♦ Esaret
- ♦ Kenarlama
- ♦ Uyuşturucu
- ♦ Verme
- ♦ Aldatma Bıçak
- ♦ Oyunu Kan
- ♦ Oyunu
- ♦ Röntgencilik
- ♦ Teşhircilik Duyusal
- ♦ Yoksunluk
- ♦ Ayrıntılı olmayan
- ♦ yaşamayan Çok çarpık
- ♦ davranış Çok şüpheli rıza
- ♦ Rıza göstermeyen

*Kırmızı bayrakların iyi bir Noel
dekorasyonu olacağını düşünenler için...
Ya da iyi kısıtlamalar.*

CHAPTER 1

IRIS

Stiletto parmak uçlarımdan sarkıyor, geceyi yarmak için yapılmış şık, siyah bir silah. Ayağımı içine sokuyorum, deri tenime karşı serin ve bir eldiven gibi oturana kadar bastırıyorum. Önce bir ayakkabı, sonra diğeri. Ben yükselirken topuğun sivri ucu mermer zemine vuruyor, ses sessiz odada sekiyor. Bir avcının ritmi. *Klik. Klik.*

Makyaj masasına doğru ilerliyorum, her adımım kasıtlı, kalçalarımın salınımı hesaplı. Bu ayakkabıların insanı yürümeye zorlamasıyla ilgili bir şey var. -Zarafet ve felaket arasındaki o jilet gibi ince çizgide dengede. Heyecan verici. Elbisemin askısını tekrar yerine oturtuyorum, siyah ipek tenimin üzerinde bir aşışın okşaması gibi kayıyor. Ayna, yukarıdaki apliklerin kehribar ışıltısıyla aydınlanan görüntümü geri atıyor; alevle öpülmüş saçlar çıplak omuzlara dökülüyor, yeşil gözler keskin ve hınzır bir niyetle parıldıyor. Yavaşça sırtarak dudaklarımı büküyorum. Tehlikeli. Bu gece böyle görünüyorum. Tehlikeli ve sadece

çöküşün sağ tarafı.

"Fena değil," diye mırıldanıyorum yansıma, hafifçe dönüp ışığın kalçamın kıvrımını yakalamasına izin verirken bir kaşımı kaldırıyorum. Kumaş tüm doğru yerlere yapışıyor, bela vaatlerini fısıldıyor. Alçakgönüllülüğü seven biri değilim - bu çok yavan bir günah - ama bu elbisenin beni dolu bir silah gibi hissettirmesini ben bile takdir edebilirim. Ateş etmeye hazır.

Bakışlarım makyaj masasının kenarında duran kristal şişeye kayıyor; içindeki koyu kehribar rengi sıvı, sıvı bir ayartma gibi ışığı yakalıyor. Mason'dan bir hediye. Parmaklarım şişenin etrafına dolanıyor, tıpa avucumun içinde serinliyor. Koku tanıdık, sarhoş edici - yasemin, tatlı ve baş döndürücü, alttan gelen hafif bir dumanla birlikte. Ateşe çok yakın fısıldanan bir sır gibi.

Başlığı boynuma bastırıp bir, iki kez sıkıyorum. Buğu tenime yerleşiyor ve gözlerimi kapatarak derin derin içime çekiyorum. Koku içimde bir uyuşturucu gibi kıvrılıyor, derin ve huzursuz bir şeyi uyandırıyor. Güç gibi kokuyor. Tehlike gibi. Yaralanmadan çıkamayacağın geceler gibi. Mükemmel.

Bakışlarım gümüş fırçanın yanında düzgünce katlanmış gazeteye takılıyor. Her zamanki okuma materyalim değil, ama bu gece... bu gece dayanamadım. Manşet kalın harflerle haykırıyor: "*Beşinci Kayboluş Yetkilileri Şaşırttı.*"

"Zavallı şeyler," diye mırıldanıyorum içimden ama sesimde zerre kadar acıma duygusu yok. Parmaklarım bloklu yazının üzerinde geziniyor, sanki dokunursam lezzetli bir sırrı ifşa edeceklermiş gibi kelimelerin üzerinde oyalanıyor. Kayıp kadınlar. İpucu yok. Panik fısıltılarla tüm şehre orman yangını gibi yayılıyor.

"Birileri meşgulmüş," diye kıkırdıyorum usulca, ses alçak ve hınzırca. Kaosu, ipucu bulmak için çırpınan çılgın araştırmacıları, kapalı kapılar ardındaki sessiz konuşmaları hayal ederken dudaklarım bir sırtışa dönüşüyor. Çözülmede, düzenin zorlandığında kolayca parçalanmasında bir güzellik var. Peki ya bu? Bu bir başyapıt olacak.

Tırnağımın kenarı kağıdın üzerinde geziniyor, mürekkebin koyu ve siyah aktığı yerde hafifçe takılıyor... *Baffles Authorities*. Tekrar okudum, kelimeleri zihnimde güzel bir şarap gibi yuvarladım. Zavallı yetkililer, çok şaşkınlık. Tamamen işe yaramaz. Onları hayal ederken ağzımın kenarı yukarı doğru çekiliyor - kırmızı ipler ve fotoğraflarla dolu mantar panoların üzerine eğilmiş terli, uykusuz dedektifler. Tüm o bağlantılar hiçbir yere çıkmıyor.

"Tanrı onları korusun," diye mırıldanıyorum, sesim alaycı bir tonda çıkıyor. Beni ilgilendiren kaybolmalar değil, tamamen değil. Sonrası - şehrin tedirginlikle uğuldaması, korkunun her gölgeye damlaması. İnsanlar karşıdan karşıya daha hızlı geçiyor, arkalarını daha sık kontrol ediyor. Kaosun tuhaf bir tadı var, değil mi? Metalik, elektrikli. Bağlılık yapıcı.

Peki bu küçük kayboluş senfonisini kim düzenlediyse? Tarzları varmış, hakkını vereyim. Beş kadın, iz bırakmadan gittiler. Ceset yok, ipucu yok. Bir sanatçının fırça darbesi gibi mükemmel bir şekilde uygulanmış. Acaba şimdi bir yerlerde oturmuş, ellerinde koyu renkli bir kadehle eserlerini mi seyrediyorlar? Belki de benzer bir ruh. Benim türümden biri.

Kâğıdı itiyorum ama görüntü aklımdan çıkmıyor; o büyük, bloklu harfler boşluğa doğru haykırıyor: *Kayıp*. Bu kadar özgürleştirici bir şey için bu kadar ağır bir kelime. En azından onlar için. Artık özgürler, değil mi? Öyle ya da böyle.

Yatak odasından çıkıp merdivenlerden oturma alanına inerken bakışlarım odayı tarıyor ve tanıdık bir memnuniyet dalgası üzerime çöküyor. Avizeden gelen alçak ışık, bar arabasının üzerindeki kristal sürahileri yakalıyor ve duvarlara parçalanmış gökkuşakları fırlatıyor. Gölgele burada oynamayı seviyor - İran halıları boyunca uzanıyor, uyuyan kediler gibi köşelere kıvrılıyor. Burayla ilgili her şey güzel ama ipeğin altına gizlenmiş bir bıçak gibi keskin bir yanı da var.

Mason ve ben, ikimiz de her zaman dramatik olanın tadına vardık. Karşılık veren güzelliğe. Dünyamıza adım atan herkes, anlamasa bile hissedebilir. Kibarca gülümserler, gözleri sanki bir şey uzanıp onları aşağı çekecekmiş gibi gölgelere kayar. Merak etmelerine izin veriyoruz. Bırakalım terlesinler. İnsanların tehlikede olduklarını düşündüklerinde ne kadar çok şeyi açığa vurdukları çok komik.

Şöminenin üzerindeki saate hızlı bir bakış nabzımı hızlandırıyor. Geç kalmıştı. Çok değil, ama midemde o tanıdık beklenti gümbürtüsünü uyandırmaya yetiyor.

Büyük pencerelerden birine doğru adım atarak perdeyi kenara çekiyorum ve gölgelerin içine doğru eğilerek şehri seyrederken gölgelerin etrafımda kıvrılmasına izin veriyorum. Ev, diğerlerinden uzakta, tepenin üzerinde tünemiş durumda. Şehir altımda yayılıyor, ışıltılı bir leş, ışıkları yıldızlar gibi göz kırptıyor - hayır, yıldızlar değil. Yıldızlar çok saftır. Bunlar daha çok kırık cam parçaları gibi, aynı anda hem güzel hem de tehlikeli. Daha fazla parçalanmayı bekleyen bir kaos kaleydoskopu.

Aşağıda bir yerlerde birileri çılglık atıyor. Gerçek anlamda değil belki - henüz değil - ama bu şehirde, duyamasanız bile hissedebilirsiniz. Çaresizlik havada elektrik gibi mırıldanıyor, payetli yüzeyin hemen altında çatırdıyor. Ve bunu *sevdim*. Bu gerilim, bu zar zor kontrol altına alınmış delilik

-Bağımlılık yapıyor. İçime sızmasına izin veriyorum, göğsümden yayılan yavaş bir güç patlaması. Mason da bunu hissediyor; biliyorum. Bu bizi birbirimize bağlayan şeyin bir parçası.

Yansımam camın üzerinde hayalete dönüşüyor, yeşil gözlerim çok aşağıdaki sokak lambalarının titreşimini yakalıyor. Bu manzaranın, bu anın sahibi olduğumuzu bilmenin heyecan verici bir yanı var. İnsanlar bakışlarımızın altında karıncalar gibi koşuşturuyor.

Yukarıda tünemiş yırtıcılara. Bizim gibi insanların işini ne kadar kolaylaştırdıklarını bilmiyorlar. Onun gibi. Benim gibi.

Mason. Sadece ismi bile bir kıvılcım gibi, içimde derin ve uçucu bir şeyleri harekete geçiriyor. Benim dünyama bu kadar mükemmel bir şekilde uymaması gerekiyordu. Ya da belki benim onunkine uymamam gerekiyordu. Her iki durumda da, birlikte kaostan bir şey çıkardık, karanlık ve keskin kenarlı bir şey. Canlı bir şey.

Bir motorun alçak uğultusu sessizliği bir bıçak gibi kesiyor, önce hafif ve alaycı, ama giderek daha yüksek, daha yakın. Bu sesi tanıyorum, bu o. Nabzım tekliyor, sonra iki kat hızlanıyor, sıcak ve düzensiz, sanki bedenim neyin geleceğini zaten biliyormuş gibi.

Beklenti derimin altında yanıyor, keskin ve bağımlılık yapıcı, elektrikli bir şeye dönüşüyor. Etrafımdaki hava sanki evin kendisi bekliyormuş, izliyormuş gibi yüklü, canlı hissediyorum. Sessizlikte garip bir samimiyet var, sadece asfalttaki lastiklerin uzaktan gelen gürültüsü bozuyor.

Birkaç dakika sonra kilidin havada dönerken çıkardığı sesi duyuyorum, alçak ve kasıtlı, kınından çıkarılmış bir bıçak gibi. Nabzım tekliyor; o yakınımdayken hep olur. Kapı gıcırdayarak açılıyor - ürkekçe değil, hayır, ama içeri adım atan kişinin mekânı tamamen sahiplendiğini söyleyen türden bir güvenle. Ya Mason? Dokunduğu her şeyi sahiplenir.

Hemen dönmüyorum. Bırakayım beklesin, bırakayım bir an beni izlesin - sırtımın kıvrımlarını, loş ışığın elbisemin parlaklığına vuruşunu. Orada oyalanacağını biliyorum, sadece bu gece onun için oluşturduğum silüete bakacak kadar uzun. İçindeki avcı her zaman beklenti sanatını takdir eder.

"Başaramayacağını düşünmeye başlamıştım," diyorum sonunda, kelimelerin duman gibi süzülmesine izin vererek, tembel ve keskin bir şekilde aynı anda. Penceredeki yansımamda ağzımın köşesinin yukarı kıvrıldığı görülüyor, sadece ona özel bir gülümseme, yine de arkamı dönmedim. Henüz dönmedim.

Kahkahası kadife kaplı çelik gibi odaya yayılıyor. "Ve bu manzarayı özledin mi?
Asla."

Kapının arkasından kapandığını, ayakkabılarının cilalı zeminde çıkardığı yumuşak gümbürtüyü ve sonra onu duyuyorum. Elleri bana ulaşmadan önce varlığı odayı dolduruyor. Ama sonunda ulaşıyorlar. Biri kalçamın kıvrımına sürtünüyor, rahat, iddialı. Dokunuşunun sıcaklığı kumaştan sızıyor, beni sadece onun yapabileceği şekilde damgalıyor.

Orada oyalanıyor, parmak uçları bir vaat gibi kalçamı sıyrıyor, elinin sıcaklığı ipeğe vuran bir damga gibi. Nefesim kesiliyor -sadece bir an için-

ama bu yeterli. Yarattığı etkinin farkında ve bundan zevk alıyor.

Yavaşça dönüyorum, anın tadını çıkarıyorum, kendimi ona göstermenin kasıtlı alayının. Gözlerimiz nihayet buluştuğunda, beklenti yoğunlaşıyor, duman gibi ağırlaşıyor. Karanlık bakışları üzerimde geziniyor, yavaş ve kasıtlı, açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi her santimi yutuyor. Yüzünün keskin hatları hınzırca bir şeyle yumuşuyor - nabzımın boğazımda takılmasına neden olan bir şey.

"İyi akşamlar, Bay Blackwood," diye mırıldanıyorum, sözcükler eşit oranda eğlence ve meydan okuma içeriyor. Dudaklarım hınzır bir gülümsemeye dönüşüyor, iyi bir şey vaat etmeyen ya da belki de her şeyi vaat eden türden.

Eli sırtımın alt kısmına doğru kayıyor, şimdi daha sıkı, aramızda neredeyse bir nefes kalana kadar beni kendine çekiyor.

"İyi akşamlar, Bayan Blackwood," diye mırıldanıyor Mason, sesi tenimin üzerinde kadife gibi kayan zengin bir okşayış. Kelimeleri kasıtlı, her hecesi güç ve sahiplikle ıslatılmış, unvanı dilinden sinirlerimi ateşleyen bir samimiyetle dökülüyor.

CHAPTER2

IRIS

Yumuşak deri koltuğumuzda oturmuş, Mason'ın üstünü değiştirmesini beklerken bardağımdaki burbonu çeviriyor, kehribar rengi sıvının tepedeki avizenin loş ışığını yakalamasını izliyorum. Beni fazla bekletmeyecektir. Hiç bekletmez zaten.

İlk yudum yakıyor, boğazımdan aşağı kayarken pürüzsüz ve keskin. Karnımın alt kısmında biriken sıcaklığın tadını çıkararak oyalanmasına izin veriyorum. O yeniden ortaya çıktığında bakışlarım kapı aralığına kayıyor ve bir an için nefesim kesiliyor. İşte orada, bembeyaz gömleğinin düğmelerini ilikliyor, parmaklarının her bir hareketi kumaşı göğsünün üzerinde geriyor. Geniş. Kaslı. Her hareketi kusursuz. Koyu renk saçları hafifçe dağınık, sanki giyinme eylemi bile bir isyan izi taşıyor.

Bana doğru yürüyor, kasıtlı ve telaşsız, gözleri avına yaklaşan bir yırtıcı hayvan gibi benimkilere kilitleniyor. İşte Mason bu; hesaplı, kontrollü ve üzerimde yarattığı etkinin fazlasıyla farkında. Kendime rağmen dudaklarımda bir gülümseme kıvrılıyor. "Acele etme," diye mırıldanıyorum, sesim alçak, alaycı, ama ikimiz de bunun yalan olduğunu biliyoruz. Çoğu gün sabrımın hak ettiğinden daha hızlı davranıyor.

"Mükemmellik aceleye gelmez," diye cevap veriyor, sesi ipek gibi pürüzsüz ama kenarları keskin. Sırtışı derinleşiyor ve ben karşılık veremediğim bardağı elimden sinir bozucu bir kolaylıkla alıyor.

İtiraz etmiyorum, neden zahmet edeyim ki? Bunun yerine, boynuna dolanmış kırmızı papyonun uçlarına uzanarak onu daha yakına çekiyorum. Düğümlemeye başladığımda ipek parmak uçlarımın arasında serinliyor, pratik bir hassasiyetle hareket ediyor. Gözlerini üzerimde hissedebiliyorum, yoğunluğu bir damga gibi tenime işliyor. Ama kafamı kaldırmıyorum, henüz değil. Kadehi dudaklarına götürüp burbonun geri kalanını tek bir yudumda içene kadar.

"Bugünün ne olduğunu hatırlıyor musun Mason?" Mırıldanıyorum, çenemi indirdiğim kirpiklerimin arasından bakışlarıyla buluşacak kadar yukarı kaldırıyorum. Sesim beklentinin, meydan okumanın, yüzeyin hemen altında kaynayan daha karanlık bir şeyin ağırlığını taşıyor.

Ağzının köşesi yavaş, hınzır bir sırıtişla kalkıyor. "Elbette," diyor, sesi kuru bir eğlenceyle süslenmiş kadife bir okşayış. "Bugün 14 Aralık."

Nefesimin altında usulca homurdanıyorum, papyonumu fazla sıkıyorum. Alçak, baştan çıkarıcı kıkırdaması aramızda gürleyerek omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Lanet olsun ona. Ne yaptığını çok iyi biliyor ve daha da kötüsü, benim de bildiğimi biliyor.

Boş bardağı kasıtlı bir tıkırtıyla yan sehpayaya yerleştiriyor, ses yüklü sessizliği kesiyor. Kristal, odanın loş ışığında parıldıyor ama benim dikkatim, onu sevgiyle boğduğum papyonunu parmaklarken ona kilitlenmiş durumda. Uzun parmaklarıyla hafifçe çekiştirerek düğümü nefes alabilecek kadar gevşetiyor, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme beliriyor.

"Dikkatli ol," diye mırıldanıyor, sesi nabzımın hızlanmasına neden olan o tehlikeli perdeye dalıyor. "Bir gün havamı tamamen kesebilirsin."

"Bunun neresi eğlenceli olabilir ki?" Sanki dünyanın sahibi benmişim gibi şezlongun kenarına yaslanarak karşılık veriyorum. Elbisem koyu dalgalar halinde etrafımda toplanıyor, yeleğinin ilk düğmesini kapatırken gömleğinin beyazıyla keskin bir tezat oluşturuyor. Her hareketi çıldırtıcı derecede yavaş, kesin ve hesaplı - sanki ortaya çıkarmak üzere olduğu oyunu beklerken derimden ne kadar sürünmek istediğimi tam olarak biliyormuş gibi.

Biz her zaman farklı şeyler yaptık; geleneklerimiz Hallmark'ın şenlikli kartlarına karalanmış ya da ilahilerde söylenmiş türden değil. Kardan adam ya da kızak çanları yok, bacaya özenle asılmış çoraplar yok. Bunun yerine, Noel'e giden on iki günü çok daha kışkırtıcı bir şeyle kutluyoruz. Tehlikeli. Saatler gece yarısını her gösterdiğinde risklerin arttığı on iki gün. Ya Noel günü? Bu

nihai "hediyemizi" takas ettiğimizde. Ya da fedakarlık. Nasıl bakmayı seçtiğinize bağlı olarak değişir.

"Beni merakta bırakma," diyorum, bir bacağıma diğerinin üzerinden geçirerek, elbisemdeki yırtmaç onu görebileceği kadar açılıyor. Bakışları bir anlığına aşağıya doğru kayıyor -hızlı, yırtıcı- ama ben ona seslenemeden kayboluyor. Lanet olsun ona ve kontrolüne.

"Sabır," diye söyleniyor, ceketinin son düğmesini ilikliyor ve omuzlarını geriye atıyor. Kumaş ona ikinci bir deri gibi yapışıyor. Kelepçelerini düzeltiyor, gözleri hâlâ benimkilere bakıyor, ilk kıran olmam için bana meydan okuyor. Ama kırmıyorum. Henüz değil.

"Noel'in ilk gününde," diye başlıyor, sesi kadife gibi alaycı, "gerçek aşkın sana..." Sözcüklerin, sönmekte olan bir ateşin dumanı gibi havada asılı kalmasına izin veriyor. Kaşlarımı çatıyorum, beni ne kadar etkilediğini görmesine izin vermiyorum. Ne planladığını bilmeye ne kadar *ihtiyacım* olduğunu.

"Enfes bir şey," diye bitiriyor, sırtışı daha keskin, daha karanlık, sonsuz derecede daha vahşi bir şeye dönüşerek genişliyor.

Mason bir avcının zarafetiyle odayı geçiyor, hareketleri yumuşak ve kasıtlı. Parmakları daha önce sandalyenin üzerine bıraktığım el çantamın askısına dolanıyor. İki parmağının arasında tutuyor, bana dönerken yem gibi sallıyor.

"Zarif olmak zor bir emir," diyorum, sesim alaycı bir tonda, kaşlarımın biri kalkıyor ve elimi elbisemden aşağı indiriyorum. "Buna daha önce de söz vermiştin ama yine de..." Sırıtarak kelimelerin sonunu getirdim.

Kahkahası alçak ve derin bir şekilde gürlüyor, sönmekte olan bir alevden çıkan duman gibi havada kıvrılıyor. "Yine de hâlâ , değil mi?" Yaklaşıyor, telaşsız bir tempoyla aramızdaki mesafeyi kapatıyor. Debriyaj elinde hafifçe sallanıyor, deri loş ışığı yakalıyor. "İnan bana, sevgilim," diye nefes alıyor, dudakları utangaç bir sırtışa dönüşüyor, "bu Noel'de tam da ihtiyacımız olan şey bu."

Gözlerimi ona dikiyorum, şüphe ve entrika hakimiyet için savaşıyor. "İhtiyaç mı?" Kelimenin dilimin üzerindeki ağırlığının tadını çıkararak tekrarlıyorum. Ondandır duymak uğursuz bir tat veriyor. Mason'ın hiçbir şeye *ihtiyacı* yok. Tabii daha fazlası yoksa. Keskin kenarlı ve kırmızı kurdeleyle sarılmış bir şey.

Birkaç santim ötemde duruyor, sıcaklığı bir vaat gibi tenime değişiyor. "Ama yüksek ödülle birlikte yüksek risk de gelir," diye devam ediyor

Başını o sinir bozucu kibirli tavrıyla eğerek, yumuşak bir şekilde. Gözleri muziplikle ve daha karanlık bir şeyle parlıyor. "Bunun biraz meydan okuma bile olabileceğini söylemeye cüret edebilirim."

Ağzımın köşesi yavaş ve kasıtlı bir şekilde yukarı doğru kıvrılıyor. "İyi bir meydan okumayı sevdiğimi biliyorsun. Ve risk almayı..." Ona doğru bir adım atıyorum, aramızdaki son mesafeyi de kapatıyorum, ta ki havadaki gerilimi hissedinceye kadar. "Riskler sadece daha heyecanlı hale getirir."

Sırtışı genişliyor, tüm dişleri ve vahşiliğiyle, sanki cevabım ona dile getirilmemiş bir izin vermiş gibi. Memnun oldu, hayır, *heyecanlandı*. Bunu burun deliklerinin hafifçe genişlemesinden, çenesinin yumuşamadan önce bir kez kıpırdanmasından anlayabiliyorum. "Bunu söylemeni umuyordum." Elini bana doğru uzatıyor ve almamı bekliyor. "Yeni Bölge Savcısı ile tanışma şerefine nail oldunuz mu?"

Soru, pimi çoktan çekilmiş bir el bombası gibi aramıza düşüyor. Şaşkınlıkla geri , gözümü kırıştırtarak ona bakıyorum, yüzünü inceliyorum. Ama Mason irkilmedi. Kekelemiyor ya da çekinmiyor. İfadesi kilitlenmiş, odaklanmış, yırtıcı. Bu her neyse, harekete geçirmek üzere olduğu oyun her neyse, çoktan başlamıştı.

"Yapmadım," diyorum yavaşça, kavramayı alarak, onu incelerken sesim gergin. "Ama anladığım kadarıyla sen almışsın."

Gülümsemesi çıldırtıcı derecede sakın, gözleri çoktan harekete geçmiş bir planın heyecanıyla parlıyor. "Evet, biliyorum."

Mason bana kolunu uzatıyor, ben de tutuyorum, evden çıkıp serin Aralık gecesine adım atarken smokininin ipek kolu çıplak tenime değiyor. Çam ve ayaz kokusu havayı ısırtıyor, onun kolonyasının belli belirsiz iziyle karışıyor - odunsu ve nabzımı hızlandıracak kadar baş döndürücü. Rölantide çalışan arabanın farları geceyi yararak dairesel araba yolunu sadece bizim için kurulmuş bir sahne gibi aydınlatıyor.

"Elijah Winter," diye başlıyor Mason, sesi yumuşak ve ölçülü, her kelimesi her zamanki gibi kasıtlı. "O... ilginç biri." Dudakları şeytani bir gülümsemeye kıvrılıyor, bela vaat eden türden. "Dün mahkemede tanıştık. Bir delil duruşması. Tabii ki onların en önemli kanıtının kabul edilebilirliğine itiraz ediyordum. Buna bayılırdın, köşeye sıkıştığını bilse bile geri adım atmaz."

"Senin tipine benziyor," diyorum kuru bir sesle, bizi bekleyen şık siyah arabaya doğru ilerlerken topuklarım çakıllara vuruyor. "Ama tanınmış kişiler hakkında ne düşündüğümü biliyorsun. Dağınık. Karmaşık. İplerle gelirler."

"Ah, evet, ama bazen karmaşa da cazibenin bir parçasıdır," diye karşı çıkıyor, ses tonuna eğlence karışmış. Başparmağı, ellerimizin onun kolunda birleştiği yerde benimkinin üzerinde tembelce geziniyor; bu da onun kontrolünü, çoktan harekete geçmiş planlarının ağırlığını ince bir şekilde hatırlatıyor. "Ve Elijah... O tamamen keskin kenarlar ve ateş. Arada sırada biraz sıcaktan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"Dikkatli olmazsan ısı yakar," diye takılıyorum ona yandan bir bakış atarak. Yine de yüz ifadesi değişmiyor; aksine, sözlerim içinde zaten yanmakta olan ateşi daha da körüklüyor gibi görünüyor. Yanında taşıdığı o tehlike akıntısı şimdi daha yüksek sesle, daha somut bir şekilde mırıldanıyor.

"Dikkatli olmak abartılıyor, sevgilim. Bunu herkesten iyi biliyorsun," diye mırıldanıyor, sesi omurgamdan aşağı ürperti gönderecek kadar alçalıyor.

Biz yaklaşırken şoför dışarı çıkıyor, hareketleri net ve etkili, Mason'ın dünyasındaki diğer her şey gibi cilalı. Başını sallayarak arka kapıyı açıyor ve Mason beni içeri götürmek için kolumu bırakıyor, eli sırtımın alt kısmında sert ve sahiplenici bir şekilde duruyor. İçeri girdiğimde deri iç kısım kalçalarımın karşı serinliyor, elbisemin yırtmacı cürekâr bir miktar bacağı ortaya çıkaracak kadar ayrılıyor. Zenginlik klişeleriyle birlikte gelebilir, ama bu özel olandan ne kadar zevk aldığımı edemem - güç, hoşgörü, her detayın kaprislerimize boyun eğiyormuş gibi hissettirmesi.

Mason da onu takip ediyor ve sakın dış görünüşünün altında her zaman kopan fırtınayı yalanlayan bir rahatlıkla yanıma yerleşiyor. Ben daha elbisemi ayarlayamadan, eli kalçamı buluyor ve içimi ısıtan kasıtlı bir baskıyla kalçamın etrafında kıvrılıyor. Kumaş bir engel değil; dokunuşu yakıcı, dağlayıcı. Nefesim kesiliyor ama yüzümü donuk tutuyorum, ona bir tepki vermeyi reddediyorum. Beni izliyor, bunu hissedebiliyorum, bakışlarının ağırlığı ağır ve amansız.

"Halka mal olmuş ya da olmamış," diyor, sesi artık alçak ve samimi, sadece benim için, "Elijah tam da bu yıl ihtiyacımız olan kişi. Ve çok yakında bu seçimin ne kadar mükemmel olduğunu göreceksin aşkım."

Başımı çevirip gözleriyle buluşurken ağzımın kenarının yavaş ve bilmiş bir gülümsemeye dönüşmesine izin veriyorum. Karanlık, neredeyse vahşi bir şeyle parlıyorlar. Kötücül. Baştan çıkarıcı.

"Enfes olup olmadığını göreceğiz," diye mırıldanıyorum, parmakları bükülüp nabzımı titretecek kadar uyluğuma girerken başımı hafifçe eğiyorum. "Ama göreceğiz aşkım. Göreceğiz."

CHAPTER3

MASON

Barda durmuş, taze bir bardak burbonu yudumluyorum. Evde bulundurduğlarımızla aynı kalitede değil ama işimi görür. Dikkatimi dağıtacak ve ellerimi meşgul edecek bir şey. Boş eller şeytanın oyuncağıdır, bu söz Iris ve benim için daha doğru olamazdı. Ama onun yanımda olması yerine, Noel galasına kendi ayrı girişini yapmasını izliyor ve bekliyorum. Kalabalıkla çalışmasını izlemeyi seviyorum ve bu kalabalığın özellikle bir konuğu var ki onunla çalışmasını izlemek için sabırsızlanıyorum.

Konukların çoğu bağlantımızı zaten biliyor, ama herkes değil. Hayır, bu doğru zamanda açıklamaktan zevk alacağım bir şey.

Hafif bir hışırtı dikkatimi yukarı çekiyor.

İşte oradaydı.

Iris büyük merdivenin tepesinde duruyor, karanlık silueti Noel ışıkları ve gala girişinin zarif süslemeleriyle aydınlanıyor. Gölgeler vücudunun kıvrımları üzerinde oynuyor, her açıyı ve çizgiyi vurguluyor. Kumral saçları sıvı bir ateş gibi omuzlarına dökülüyor. Çoğu göz, olması gerektiği gibi ona doğru dönüyor, durum ya da koşullar ne olursa olsun, sadece Iris Blackwood olarak görkemli bir giriş yapıyor.

Benimle evlenmeden önce bile önde gelen bir suç psikiyatristiydi. İsmi her zaman dikkat çekerd, benim de dikkatimi çektiği kesindi. Güzelliği ise işin tuzu *biberi* oldu.

Delici zümrüt gözleri gölgelerin arasından benimkileri buluyor, kırpmadan. Söz yok -asla olmaz- ama mesaj açık. Sunduğum meydan okumadan geri adım atmıyor. Sırada ne olduğunu biliyor.

Ben de öyle.

Dudaklarım yavaş bir gülümsemeye dönüşüyor ama o buna karşılık vermiyor. Iris hiçbir şeyi hemen ele vermez. Bu oyunun bir parçası. Bunun yerine bir süre daha oyalanıyor, aramızdaki anın gerilmesine izin veriyor, kopması için cesaretlendiriyor. Gerilim canlı bir tel gibi tenimde vızıldıyor. Nabzım yükseliyor - sinirden değil, hayır, ondan. Her zaman ondan.

Sonra gözleri benimkilerden uzaklaşıyor ve hareket ediyor.

İlk adım kasıtlı bir hassasiyetle atılıyor. Elbisesi ona yapışıyor, mürekkep siyahı ve sıvı, günahkâr bir niyetle her kıvrımdan dökülüyor. Her adım bir performans, kasıtlı, hesaplanmış. Sanki yerçekiminin sahibiymiş gibi iniyor, parmağını bile kıpırdatmadan herkesi kendine doğru çekiyor.

Bakışlarım onun hareketlerini izliyor, telaşsız, özür dilemeden. Bakmamı istiyor, ben de mecburen bakıyorum. Hep öyle yaptım. Yürüyüşünde bir güç var, mekânı sanki onun iradesine boyun eğiyormuş gibi kontrol ediyor. Ve belki de öyle. Tanrı biliyor ya, ben de yeterince eğildim.

Dışarıdaki dünya, onun varlığının ağırlığı ve o güzel yüzün yüzeyinin altında kaynayan hınzır vaat tarafından bütünüyle yutularak var olmayı bırakıyor. Son basamağa ulaştığında, yemin ederim ki hava onun etrafında tutuşabilir, ısı ve çok daha keskin bir şeyle yoğun olduğu gibi.

Kısa bir süre duraklıyor, bakışları tekrar benimkilere kayıyor. Tereddüt yok, şüphe yok. Sadece o kıvılcım. Bu *çekim*. Sanki çarpışmaya mahkum iki karşıt güç gibiyiz.

Işıltılı misafir kalabalığının içinde kaybolması uzun sürmez. Avını arayan bir avcı gibi. Çok geçmeden kahkahasını duyuyorum, yumuşak ve boğucu, tenimin üzerinde kayıyor ve derinlere iniyor, ardında bir sıcaklık izi bırakıyor. Bu sadece bir ses değil; bir silah. Acımadan kullandığı bir silah. Ve eğer ona izin vermezsem lanet olsun. Hem de her seferinde. izin vermezsem. Zaman.

Parmaklarım ona dokunmak için kaşınıyor ama sabırlı olacağım. Bu kendime sabırlı olmayı göze alabileceğimi hatırlatan basit bir şey. Konu ona geldiğinde dünyanın tüm zamanına sahibim, çünkü herhangi bir noktada başkaları neye inanırsa inansın, o bana ait.

Mükemmel eşim, saplantım. Eşim.

CHAPTER 9

IRIS

Onu gördüğüm an hava değişiyor. Fırtına öncesindeki statik yük gibi, keskin ve elektrikli bir şekilde tenimi karıncalandırıyor. Elijah Winter odanın karşısında duruyor, tam olarak gizleyemediği bir kenarla sarılmış özel sofistikasyonun mükemmel bir resmi. Beyaz sarı saçları loş ışığı örümcek ağı gibi yakalıyor, keskin buz mavisi gözleri bir avcının sakinliğiyle kalabalığı tarıyor.

O buraya ait değil, gerçekten değil. Kaos için fazla gösterişli, huzur için fazla huzursuz. Yine de, mekana zahmetsizce hükmediyor, ışıltılı kitlelerin ortasında bir işaret.

Elijah'ın hafifçe kaymasını, ışığın çenesinin keskin hatlarını yakalamasına yetecek kadar dönmesini, takım elbisesinin kesimi kan akıtacak kadar kusursuz olmasını hayranlıkla izliyorum. Fazla mükemmel, hareketsizliği neredeyse sinir bozucu.

Bakışlarını takip ederek, o Mason'ı izlerken ben de onu izliyorum. Duruşundaki değişim, duruşunu sıkılaştıran bir farkındalık dalgalanması ince bir şey.

"İlginç," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

Gölgelerde bir süre daha oyalanarak gerginliğin kaynamasına izin veriyorum. Yavaşça bir yudum alırken parmaklarım şampanya kadehimin narin sapının etrafında kıvrılıyor, baloncuklar dilime keskin ve serin geliyor. Tüm bu süre boyunca gözlerim ona kilitli kalıyor. İzliyordum. Bekliyorum. Hesaplıyorum.

Elijah'ın dikkati tekrar kalabalığa doğru kayıyor, yüzleri çalışılmış bir ilgisizlikle tarıyor - ta ki bana gelene kadar.

Anlık bir şey. Değişim. Vücudu geriliyor, keskin mavi gözleri avına odaklanmış bir şahin gibi beni izlerken hafifçe daralıyor. Nabzım hızlanıyor, odaklanmasına istemsiz bir tepki, ama yavaş bir nefesle bastırıyorum, hareketlerimi durgun, kasıtlı tutuyorum. Kontrollü. Bakışlarının üzerimde gezindiğini hissedebiliyorum, omuzlarımın kıvrımından, belimin eğiminden, elbisemin bir açıklama yapmak için yeterince kalçayı ortaya çıkaran yırtmacından aşağı kayıyor. Bu fiziksel bir şey, onun ilgisi - tenimi yalayan ve mideme yerleşen bir sıcaklık. Normalde sadece Mason'ın böyle bir etkisi olur ama Elijah'tehlikeli bir şey var.

ve heyecan verici - içimde canlı bir tel gibi bükülüyor.

Bakmasına izin veriyorum. Ona doğru ilerlemeye başladığımda her santimi içmesine izin veriyorum. Topuklarım cilalı zemine yumuşak bir şekilde vuruyor, her adımım ölçülü ve kesin. Bakışları artık hissedilebilir, ağır ve amansız ve sonunda gözleri benimkilerle buluştuğunda, etkiyi göğsüme inen bir darbe gibi hissediyorum.

Tereddüt etmiyorum. Bunun yerine, dudaklarımın bir gülümsemenin en zayıf ipucuna doğru kıvrılmasına izin veriyorum - bir meydan okuma, bir davet. Dilimin ucu dışarı fırlıyor, tek bir yumuşak hareketle alt dudağımı ısılatıyor. Kasıtlı. Hesaplanmış. Ve çok etkili. Gözleri kararıyor, sadece bir parça, ama bu omurgamdan aşağı bir heyecan göndermeye yetiyor.

Oyun devam ediyor, kendi kendime düşünüyorum.

Alanını işgal etmeden hemen önce duruyorum, kolonyasının hafif kokusunu yakalayabilecek kadar yaklaşıyorum - keskin ve temiz bir şey, günahkâr bir baharat kenarı. Başını hafifçe eğiyor, ifadesi okunamıyor ama inkar edilemez bir şekilde ilgisini çekiyor.

"Elijah Winter, sanırım?" Sesim yumuşak ve alaycı bir tonda.

Cüretkârlığım karşısında kaşları kalkıyor, kendini toparlamadan önce soğukkanlı dış görünüşünde bir şaşkınlık titreşimi beliriyor. "Doğru tahmin ediyorsun," diye cevap veriyor, sesi alçak ve zengin, günaha batırılmış kadife gibi. "Peki ya sen?"

"Iris," diyorum basitçe, ne soyadımı ne de başka bir detay veriyorum. Sadece tek bir kelime, kasıtlı olarak belirsiz. Gizemli. Gözlerindeki merak kıvılcımını görüyorum ve bu son derece tatmin edici.

"Sadece Iris mi?" diye soruyor, ağzının kenarında küçük, bilmiş bir gülümseme beliriyor. Ses tonu alaycı ama bir yandan da sanki nasıl bir oyun oynadığımı anlamaya çalışıyormuş gibi.

"Sadece Iris," diye onaylıyorum, göz temasını kesmeden şampanyadan bir yudum daha alıyorum. "Şimdilik."

"İlgi çekici," diyor, bakışları benimkileri hiç terk etmeden. "Söyle bakalım Iris, seni bu gece buraya getiren nedir? Şampanya dışında tabii ki." Ses tonu hafif ama altında ince bir meydan okuma var.

Başımı eğiyorum, kişisel alanın sınırlarını bulanıklaştıracak kadar hafifçe eğilirken saçlarımın bir omzumun üzerinden dökülmesine izin veriyorum. "Hep böyle tahmin edilebilir sorular mı sorarsınız Bay Winter?" Sesimde sahte bir hayal kırıklığı ile karşılık veriyorum. "Yoksa sadece ben mi özeliyim?"

Sırıtsı genişliyor ve yıkıcı bir çekiciliğe sahip olsa da bana bakışında neredeyse yırtıcı bir şey var. "Sen kesinlikle özelsin," diyor, sesi alçalarak. "Ama ben olsam seni şaşırtma yeteneğimi hafife almazdım, Iris."

"Şaşırt beni o zaman," diyorum kaşlarımı kaldırarak. "Bekliyorum."

"Sabır," diye mırıldanıyor, yaklaşarak. Sesi ipek ve duman gibi, odanın loş ışığında etrafımda dolanıyor. "İyi şeyler bekleyenlerin başına gelir."

"İnsanlar fikirleri tükendiğinde böyle derler," diye karşılık veriyorum, dudaklarım sinsi bir gülümsemeye dönüşüyor.

Kahkahası alçak ve sıcak, göğsünüzde titreşen türden. Bardağını dudaklarına götürüyor, sanki her santimetrekaresi inceliyormuş gibi beni izliyor. Bu beni sınırlendirmiyor, elektrikliendiriyor. Aramızdaki hava, kopmayı bekleyen bir fırtına gibi gergin.

"Tamam o zaman," diyor bir süre sonra, içkisini özenle yanındaki masaya bırakırken. "Benimle dans et."

Kaşlarımı kaldırıyorum, bunun olacağını bildiğim halde düşünüyormuş gibi yapıyorum. "Dur tahmin edeyim," diyorum başımı hafifçe eğerek, "beni şaşırtan büyük jestin bu mu olması gerekiyordu?"

"Belki," diye cevap veriyor, bana doğru bir el uzatarak. Parmakları uzun, zarif ve başparmağının boğumunda belli belirsiz bir yara izi var - onu bir şekilde daha günahkâr yapan küçük ayrıntılar. "Ya da belki," ekliyor, sesi biraz kısılıyor, "bu sadece birinci adım."

"Neyin ilk adımı?" İçkimi de bırakıp elimi onunkine koyarken bile soruyorum. Avuç içi benimkine karşı sıcak, tutuşu sert ama zorlayıcı değil. Beni kendine doğru çekerken gözlerinde karanlık bir şeyin titreşimi var.

"Bilmek istemez miydin?" Sırıtsı şimdi keskin, daha fazla zorlamam için beni cesaretlendiriyor. Ama yapmıyorum. Henüz değil. Oyun aceleyle getirilemeyecek kadar eğlenceli.

Beni müziğin alçak sesle ve yavaşça mırıldandığı dans pistine götürüyor - kemiklerime sızıyormuş gibi hissettiren boğucu bir ritim. Mason'ın

Bakışları odanın öbür ucundan sırtımı yakıyor ve bu düşünce içimde bir heyecan yaratıyor. Bırak izlesin.

"Hâlâ şaşırmadım," diye fısıldıyorum, bir elini belime koyup beni vücutlarımızın tam olarak birbirine değmeden hizalanmasına yetecek kadar yakınına çekerken. Üzerinden yayılan sıcaklık sarhoş edici.

"Biraz zaman ver," diye yumuşak bir şekilde cevap veriyor ve beni dansın ilk adımlarına yönlendiriyor. Hareketleri akıcı, kendinden emin ve gözlerini benimkilerden ayırmıyor. Etrafındaki alana bu kadar kolay hükmetmesi, içimde genellikle bu tür bir teslimiyete direnen inatçı çizgiye rağmen onun liderliğini takip etmenin ne kadar doğal hissettirdiği sinir bozucu.

Birlikte hareket ediyoruz, aramızdaki gerilim her dönüşte daha da artıyor. Eli sırtımın alt kısmına hafifçe bastırıyor ve derimin altında kıvılcımlar çıkıyor. Vücudunun benimkine doğru her kayışında, gözlerindeki her muzip parıltıda nefesim daralıyor.

"musun?" diye soruyor, sesi müzikten zar zor duyuluyor.

Ses tonunda bir kendini beğenmişlik var ama gerçek bir merakla yumuşatılmış.

"Orta derecede," diye yalan söyledim, ama yanaklarımdaki kızarıklık muhtemelen

beni uzaklaştırıyor. Sanki tam olarak ne düşündüğümü biliyormuş gibi sırtıyor, sanki parmakları bana her dokunduğunda nabzımın nasıl hızlandığını okuyabiliyormuş gibi.

"Orta derecede," diye yineliyor, ağzı kulağıma o kadar yakın ki nefesinin sıcaklığını hissediyorum. "Bunun üzerinde çalışmamız gerekecek."

"Kendini övme," diye karşılık veriyorum, ama sesim beni döndürüp pratik bir kolaylıkla kendine doğru çekerken hafifçe titriyor. Hareket artık aramızda boşluk bırakmıyor ve göğsünün benimkine karşı sürekli yükselip alçaldığını, vücudunun sert hatlarının oraya aitmiş gibi bana oturduğunu hissedebiliyorum.

"Dalkavukluktan bahseden kim?" diye mırıldanıyor, dudakları hınzır bir gülümsemeye dönüşüyor. Eli omurgamda yukarı doğru kayıyor ve yemin ederim odadaki sıcaklık on derece artıyor. Dünya sadece biz kalana kadar daralıyor - müzik, sıcaklık, onun dayanılmaz çekiciliği.

Omzunun arkasından yarım saniyeliğine bakıyorum ve Mason'ın bakışlarını yakalıyorum. Bizi izliyor, ifadesi okunamıyor ama dikkatinin ağırlığını, yoğunluğunu hissedebiliyorum. Omurgamdan aşağı, korkuyla hiçbir ilgisi olmayan bir ürperti gönderiyor.

"Hâlâ şaşırmadım," diye fısıldıyorum, nefesim çenesinin üzerinde hayalet gibi dolaşacak kadar yakınına eğilerek.

"Güzel," diyor, sesi şimdi daha sert. "Meydan okumayı severim. Ama sen zaten avantajlısın." Bizi sallamaya devam ediyor, boğucu müzikle birlikte hareket etmemizi sağlıyor. Mavi gözleri keskin bir şeyle parlıyor, sanki beni inceliyor ve her parçanın tadını çıkarıyor. "Sen benim kim olduğumu biliyorsun - açıkça- ama ben buradayım, senin hakkında tamamen karanlıktayım. Soyadın yok, ekmek kırıntıları yok. En azından ne iş yaptığını bilme zevkini tatmama izin vermeli misin? Yoksa beni tahmin etmeye devam mı edeceksin?"

"Neden eğlenceyi bozalım ki?" Dudaklarımın yarım bir gülümsemeyle kıvrılmasına izin vererek alay ediyorum. Bakışları kısa bir an için oraya düşüyor, sonra tekrar gözlerime odaklanıyor.

"Çünkü içimde ilginç bir şey olduğuna dair bir his var. Senin zihninin kadar keskin bir şey." Hafifçe daha yakına eğiliyor, kolonyasının hafif kokusunu ve altında yatan günahkâr bir şeyi yakalamama yetecek kadar - tehlikeli, çekici, tamamen ona ait bir şey. "Beni hayal kırıklığına uğratma."

"Seni hayal kırıklığına mı uğrattım?" Yumuşak bir kahkaha atıyorum, alçak ve zengin bir ses, onu daha da yakınlaştırmak için tasarlanmış. "Beklentilerini mahvetmek istemem Elijah."

"O zaman yapma," diye yanıtlıyor, ses tonundan meydan okuma damlıyor.

"Peki," diyorum bir süre sonra, sanki bu küçük parçamı ona açıp açmamayı tartıyormuş gibi başımı eğerek. "Ben bir suç psikiyatristiyim."

Tepkisi anında, içgüdüsel. Gözleri parlıyor, ışığı yakalayan çelik gibi parlıyor. Bir an için yüzünde bir gölge titreşir, gizemli ve okunamayan bir şey. Gözlerini kırıştırıyor ve gölge kayboluyor, yerini etkilenmiş ve hınzır bir gülümsemeye bırakıyor.

"Kriminal psikiyatrist," diye tekrarlıyor, kelimeleri nadir bulunan bir lezzetmiş gibi tadararak. "Güzellik ve beyin. Şimdi gerçekten endişelenmeliyim."

"Yapmalı mısınız?" Bir kaşımı kaldırarak soruyorum, sesimdeki şakacı ton biraz keskinleşiyor.

"Şey," diye düşünüyor, bakışları tekrar üzerimde geziniyor, bu sefer daha yavaş, sanki her santimi yeniden değerlendiriyormuş gibi. "Duruma göre değişir. Şu anda beni psikanaliz mi ediyorsun?"

"Öyle olsaydım seni rahatsız eder miydi?" Karşı koyuyorum, neredeyse aynı havayı soluyana kadar yaklaşıyorum. Gerilim statik elektrik gibi çatırdıyor, yoğun ve uğultulu. Nabzım hızlanıyor ve bunu saklamaya zahmet etmiyorum; yırtıcıların her zaman yaptığı gibi bunu hissedebileceğini, sezebileceğini biliyorum.

"Sadece endişelenmeye değer bir şey bulursan," diyor sonunda, sesi bir oktav düşerek. Orada bir eğlence ipucu var, cazibesinin altında gizlenen bir günah parıltısı.

"Belki de endişelenmelisin," diyorum, ses tonum hafif, alaycı, ancak kelimelerin arkasındaki ağırlık aramızda kalıyor.

"Belki de endişelenme fikri hoşuma gidiyordur," diye karşılık veriyor, başını benimkine doğru eğerken sırtışı derinleşiyor, gözlerindeki koyu benekleri görebileceğim kadar yaklaşıyor. Bir için ikimiz de hareket etmiyoruz. Etrafımızdaki dünya -müzik, sesler, şingırdayan bardaklar- arka plandaki gürültüye dönüşüyor, aramızda gergin bir şekilde uzanan yüklü sessizliğin yanında önemsiz kalıyor. Mason'ın bakışlarını hâlâ üzerimizde hissedebiliyorum, tenimin üzerinde bir damga gibi kayan somut bir sıcaklık. Ağır, kasıtlı - istesem bile görmezden gelemeyeceğim bir varlık. Elijah ise... fark etmemiş gibi görünüyor. Ya da belki de fark ediyor. Gözleri yanımdan geçip gidiyor, kasıtsızmış gibi görünecek kadar hızlı ama her yakalıyorum. O da Mason'ı izliyor ve ben

Ne düşündüğünü merak ediyorum.

Mason'ın sadece onu izlediğine mi inanıyor? bir kadınla dans ederek bir şeyleri kışkırtmaya mı çalışıyor? Mason'ı kıskandırmak için beni yem olarak kullanabileceğini mi düşünüyor? Bu düşünceyle dudaklarım hafifçe kıvrılıyor. Keşke bilseydi. Keşke bu ağın ne kadar karışık olduğu hakkında bir fikri olsaydı. Ne kadar tehlikeli olduğunu.

Ve ah, Mason için gerçekte kim olduğumu bilseydi.

Elijah daha da yaklaşıırken ağzı bir sırtışa dönüşüyor, nefesi artık çene çizgime değişiyor. Değişim ince ama kasıtlı, dudakları tenimin kenarını o kadar hafifçe okşuyor ki bu bir kazadan ziyade bir öneri gibi hissettiriyor. Sesi alçalıyor, şimdi daha samimi, sadece benim için. "Bunu daha sessiz, daha özel bir yerde yapalım mı? Meraklı gözlerden uzakta?"

Bunu söyleme şekli, nefesinin kulağımın kabuğuna sürtünmesi, omurgamdan aşağı lezzetli bir ürperti gönderiyor. Cesurca, pervasızca ama bir o kadar da naif. "Meraklı gözler" derken Mason'ı mı kastediyor?

Oh, Elijah. Tatlı, güzel Elijah. Tahmin bile edemezsin.

"Elbette," diyorum, gülümsememin yumuşamasına izin vererek. Birlikte oynayalım. Bırakın lider olduğunu düşünsün. "Özel bir yer kulağa harika geliyor."

"Mükemmel," diye yankılanıyor ve elimi tutup beni büyük odanın kenarına doğru yönlendirirken sesinde bir zafer kıvılcımı var. Işıltılı avizelerden ve cilalı mermerden uzakta, Noel galasının sessiz ışıltısı altında dönen payetli bedenlerden oluşan kalabalıktan uzakta. Bir kemerden geçiyoruz, hava şimdi daha serin, daha sessiz, gölgeler burada daha uzun uzanıyor.

Ayrılırken, sadece bir saniyeliğine arkama bakıyorum ve Mason'ın bakışlarını yakalıyorum. Sabit, gözlerini kırpmadan, hınzırca ve bilerek bakıyor. Yüzündeki mizah o kadar ince, o kadar silik ki, başka kimse bunu fark etmez. Ama ben fark ettim. Tabii ki fark ediyorum. Onu herkesten daha iyi tanıyorum. Ve bu bakışın ne anlama geldiğini çok iyi biliyorum.

Takip edecek. Henüz değil, ama yakında. Bu konuda bana öncülük ediyor, önce benim pençelerimi batırmama izin veriyor. Anlaşma bu. Anlaşma hep böyleydi.

Yine de bakışlarının ağırlığı altında karnım dönüyor, içimde bir adrenalın ve beklenti sarsıntısı kıvılcımlanıyor. Bu oyun daha yeni başlıyor ve şimdiden nasıl sonuçlanacağını görmek için sabırsızlanıyorum.

CHAPTER 5

IRIS

Elijah'ın boş bir oda bulması için fazla uzağa gitmemize gerek yok, eli bileğime sarılıp beni içeri çekerken sert ama rahat. Kapı arkamızdan tıkırdayarak kapanıyor, tatil müziğinin hafif uğultusunu ve galanın boğuk, sahte kahkahalarını kesiyor. Kilidin yerine oturduğunu duyduğumda dudaklarım ince bir sırıtışla seğiriyor ama ben çoktan odanın içine doğru ilerlemeye başlamıştım bile, gözlerim her şeyi içine çekerek etrafı tarıyordu.

Mekan tam bir şımartıcı. Elbette öyle olacaktı - tüm bu etkinlik, savurganlıktan hoşlanan sıkılmış seçkinler için tasarlandı. Otelin kendisi daha çok bir şehir kulübü gibi, monotonluktan kurtulmanın yolunu satın almaya gücü yetenlere hitap ediyor. Ama bu oda... bu oda bana tam uyuyor. Koyu tonlar mekana hakim - kasıtlı, baştan çıkarıcı hissettiren türden bir karanlık. Deri aksanlar pirinç lambaların sıcak ışıltısı altında parıldıyor ve cilalı ahşabın keskin kokusu eskitilmiş deri ipuçlarıyla karışıyor. Özel bir puro salonu ile fısıldanan sırların saklandığı bir sığınak arasında bir yerde duran bir kütüphane.

Odaya serpiştirilmiş kanepeler derin ve davetkâr, zengin, neredeyse siyah deri döşemeli ve ışığın altında belli belirsiz parlıyor. Duvarlar, her biri sırtları yıpranmış ama eskimeyen kalın ciltlerle dolu kitap raflarıyla kaplı. Burası samimi ve yüklü hissettiren türden bir yer.

Tehlikeli derecede sessiz, sanki nefesini tutmuş, olabilecekleri bekliyormuş gibi.

Farkında olmadan duruyorum, odanın havasına kapılıyorum. Buradaki hava daha ağır, daha kalın, kadife bir perde gibi etrafımı sarıyor ve bir an için kendimi içine bırakıyorum. Ta ki onu hissedene kadar; arkamda katı ve kesin bir varlık. Vücudundan yayılan sıcaklık benimkine değiyor ve daha da yaklaştığında keskin bir nefes alıyorum.

Elijah'ın eli, saçlarımı bir omzumun üzerinden süpürmeden önce kolumda kasıtlı ve yavaş bir şekilde geziniyor. Dokunuşu pratik, hassas ama yüzeyin hemen altında çiğ bir şey var, sanki kontrolün sınırında sallanıyormuş gibi. Nefesi tenimde geziniyor, omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor ve sonra dudakları, yumuşak ve serin, omzumun boynumla birleştigi kıvrıma bastırıyor.

"İstedığın bu mu, Iris?" Elijah'ın sesi boğuk bir fısıltıya dönüşüyor, dudakları kulak mememi okşuyor ve içime bir ürperti dalgası gönderiyor.

"Belki," diye alay ediyorum, ona daha iyi erişim sağlamak için başımı eğiyorum. Elleri vücudumun kıvrımlarını keşfediyor, her dokunuş derimin altına elektrik gönderiyor. Bu işte çok iyi -çok iyi- ve bir yanımda bunun onun için de bir oyun olup olmadığını merak ediyor. Ama ben kolay bir av değilim; kendi başıma bir avcıyım.

"Sadece belki mi?" Kıkırdaması bana doğru yankılanıyor, göğsünden benimkine doğru titreşiyor. Bedenlerimiz birbirine yakın ama tam olarak temas etmiyor, aramızdaki boşluk beklentiyle dolu. Bu bir dans, itme ve çekme, verme ve alma ile dolu bir dans.

"Beni ikna et," diyorum, kadife bir eldiven gibi meydan okuyarak.

Hevesle kabul ediyor, parmakları elbisemin yakasında geziniyor, daha fazlasını vaat edecek kadar aşağıya iniyor. Nefesim kesiliyor ama kırılmıyorum. Bunun yerine, vücudunun sert baskısını hissederek ona doğru yaslanıyorum. Diğer eli aşağıya doğru iniyor, kalçamın kıvrımında geziniyor ve yakın zamanda bırakmayacağını gösteren sahiplenici bir tutuşla yerleşiyor.

Ama dudakları kulağımın arkasındaki hassas noktayı bulduğunda, aklım kendi planlarımda geziniyor; baştan çıkarma içinde katmanlı bir baştan çıkarma. Aramızda dolaşan günahkâr ve heyecan verici bir şeyin nabzını hissedebiliyorum, Mason' oynadığımız oyunların bir hatırlatıcısı - Elijah'ın artık farkında olsa da olmasa da bir parçası olduğu oyunlar.

Elijah'ın nefesi boynuma sıcak bir şekilde çarpıyor, dudakları günah vaadiyle hassas tenimi sıyrıyor. Başımı eğerek ona daha iyi erişim izni veriyorum ve o da alçak bir onay notası mırıldanıyor. Parmakları elbisemdeki yırtmaçtan yararlanarak kalçamın yan tarafına doğru ilerliyor, cesur ve özür dilemeden ve her dokunuş tutuşmakla tehdit eden bir kıvılcım.

"Isınıyor muyum?" Sesi boğuk bir fısıltı, koyu bir bal ve baştan çıkarıcılıkla dolu.

"Kavurucu," diye cevap veriyorum, kendi ses tonum onun baştan çıkarıcı tınısına uyuyor. Etrafımızdaki hava arzuyla dolup taşıyor ve ben bu anın gücünün tadını çıkarıyorum - bir tel gibi çekip çıkarabileceğim ya da koparabileceğim bu lezzetli gerilimin.

Kucağında dönüp ona bakıyorum, bakışlarımız ateşli bir düelloya kilitlenmiş. Elijah'ın gözleri buz mavisi, içinde boğulacak kadar derin kristal berraklığında bir su gibi, ama ben derinliklere yenik düşecek biri değilim. Bunun yerine, onun yoğunluğuna kendi yoğunluğumla karşılık veriyorum, yeşil gözlerim bir meydan okuma.

"Sıra sende," diye alay ediyorum ve bu sadece bir davet değil, bir eldivenin fırlatılması. Ağzının kenarları hınzırca bir sırıtışla kalkarken büyülenmiş gibi izliyorum.

Eli boynumun arkasına kayıyor ve dudaklarımız sadece bir nefeslik mesafeye gelene kadar beni kendine çekiyor. "Neyi başlattığının farkında değilsin Iris," diye fısıldıyor. Ama ben biliyorum, neyi serbest bıraktığımı çok iyi biliyorum.

Dudakları benimkileri yakaladığında aramızdaki boşluk buharlaşıyor, talepkâr ve ısrarcı. Açıktan ve gizli gündemlerden bahseden bir öpücük bu ve ben de aynı şevkle karşılık veriyorum, parmaklarım saçlarına dolanıyor.

Yine de karşılıklı baştan çıkarılmamızın uçurumuna düşerken bile, önümüzdeki oyunun düşüncesinden zevk almaktan kendimi alamıyorum. Çünkü ayartma ağını ören tek kişi Elijah değil; Mason ve ben bu oyunda ustayız ve bizim versiyonumuz çok daha uğursuz.

Her dokunuşla, her fısıltıyla Elijah'ı dünyamızın derinliklerine çekiyorum; tutkunun tehlikeyle iç içe olduğu ve teslimiyetin sadece başlangıç olduğu bir dünyaya. Ve buradaki tek avcının kendisi olmadığını anladığında ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum.

Elijah'ın eli yine çıplak kalçamı buluyor, elbisemin altından yukarı doğru kayarken dokunuşu heyecanlandırıyor. Keşfini engelleyecek hiçbir engel, hiçbir iç çamaşırı olmadığını fark ettiğinde bir inilti kaçıyor.

"Hazırlıklı geldin," diye fısıldıyor dudaklarıma, sesi arzuyla boğuklaşıyor.

Gözlerindeki açlığın tadını çıkararak sırtıyorum. "İç çamaşırı elbisemin hatlarını mahvederdi. Bunu yapamazdım, değil mi?"

Parmakları kığımın derisini kazıyor ve benden hemen yararlanacağı bir nefes alıyor. Dili ağzımın içine giriyor, benimkiyle zaman kadar eski bir dansta mücadele ediyor. Onun tadı -viski ve günah- beni sarhoş ediyor.

O anın sıcaklığında kendimizi kaybederken, aklımın bir kısmı Mason'a kayıyor. Bazen bu oyunu oynadığımızda en iyi kısmı kaçırdığını düşünüyorum - ilk çarpışmayı, her şeyi ateşleyen o tutku kıvılcımını. Şu anda Elijah ve benim aramda yanan şey, daha önceki tüm fetihlerimizden daha parlak ve sıcak.

Burada farklı bir şeyler olduğunu fark ettim. Bunu her parçamda hissediyorum - irade savaşı daha güçlü, ince tehlike duygusu daha belirgin. Normalde avımızla birlikte gelmez, bu çatırdayan gerilim beni ihtiyaçtan sızlatıyor.

Uzanıyorum, elim pantolonunun ön kısmına değiyor, onu sertleşmiş ve malzemeye doğru gerilmiş halde buluyorum. Elimi daha sıkı bir şekilde ona doğru kaydırıyorum ve Elijah öpücüğü kesiyor, mavi gözleri arzuyla kararıyor. "Ateşle oynuyorsun, Iris," diye uyarıyor, sesi alçak bir hırıltıya dönüşüyor.

Elimde olmadan gülüyorum, ses hem neşe hem de uyarılma ile renkleniyor. "Oh, sevgilim," diye mırıldanıyorum, parmağımı çenesinde gezdirerek, "Kibriti çakan benim."

Elijah aniden beni kaldırıp güçlü elleriyle kalçalarımı kavrayınca nefesim kesiliyor. Bir an için beni yakındaki deri koltuklardan birine taşıyacağını düşünüyorum ama o beni şaşırtıyor, bunun yerine odanın karşısındaki masif ahşap masaya doğru ilerliyor.

"Ne yapıyorsun?" Sesim arzuyla boğuklaşarak soruyorum.

"İstedğin şeyi sana veriyorum" diye fısıldarken dudakları kulağıma değiyor.

Beni yere bırakırken masanın serin yüzeyi içime bir ürperti gönderiyor, elbisem tehlikeli bir şekilde yukarı kalkıyor. Elijah'ın elleri iki yanımda, beni içine hapsediyor, vücudu ısı yayıyor.

Bir elini iç uyluğuma doğru kaydırıyor, hassas tenime dokunuşu elektrikleniyor. Parmakları zaten ıslak olan amımı bulduğunda nefesim kesiliyor, vücudum altımdaki sert masaya doğru eğiliyor. Elijah'ın keşfi kapsamlı, alaycı, parmakları iki tanesini içeri itmeden önce kıvrımlarımın izini sürüyor. Onları tam kısıyor ve benden kaçan iniltiye engel olamıyorum.

"Çok duyarlısın," diye mırıldanıyor boynuma karşı, başparmağı parmaklarının hareketlerine paralel olarak klitorisimi okşuyor. "Senden başka hangi sesleri çıkarabileceğimi merak ediyorum."

Elijah kurnaz değil, yavaş değil. Beni nefessiz bırakan bir şevkle istediğini alıyor. Başını göğsüme indiriyor, dili köprücük kemiğim boyunca sıcak bir çizgi çiziyor. Bu hissin içinde o kadar kayboluyorum ki kilidin hafif tıkırtısını neredeyse kaçırıyorum.

Zevkten yarı kapanmış gözlerim kapının yanındaki hareketi yakalıyor. Sessiz menteşeler üzerinde açılıp kapanıyor ve tanıdık bir figür seçerken kalbim boğazıma fırlıyor. Mason.

Sessizce odaya girer, koyu renk gözleri önündeki manzarayı incelerken hararetle parlar. Mason sessizliğini bozup koltuğa yerleşirken koltuğun derisi gıcırdayınca odadaki gerilim artar.

Ses Elijah'ı irkiliyor ve ağzı açık bir şekilde soluk soluğa kalıyor. Gözlerini Mason'a dikey ama tavrında belli belirsiz bir değişim hissediyorum. Bu kesintiye rağmen Elijah elini kalçalarımın arasından çekmiyor. Parmakları hareket etmeye devam ediyor, ama artık daha yavaş ve ben bir iniltiyi bastıramıyorum.

Mason'ın dudakları bir sırtıyla kıvrılıyor, bizi izlerken bakışları hiç değişmiyor. Hava elektriksel bir gerilimle çatırıyor.

Elijah başını eğiyor, duruşundan meydan okuduğu belli oluyor. "Yardımcı olabilir miyim Bay Blackwood?" diye sorar, sesi boğuktur. "Sizi bu özel partiye davet ettiğimi sanmıyorum."

Elijah'ın nabzının tenimde hızlandığını, nefesinin hızlandığını hissediyorum. Mason'ın varlığından etkilenmiş ama bunu saklamaya çalışıyor. İşaretleri bu kadar yakından okuyabiliyorum - göz bebeklerinin hafifçe büyümesi, parmaklarındaki neredeyse algılanamaz titreme.

Mason kıkırdıyor, sesi alçak ve vahşi. Omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor ve Elijah'ın buna içgüdüsel olarak tepki verdiğini görüyorum - çenesi geriliyor, sanki içgüdüsel bir tepkiyi ısıırıyormuş gibi derisinin altında bir kas titriyor. Nefesi daha hızlı, daha keskin geliyor ve vücudunda dolaşan gerginliğe ihanet ediyor. Mason sandalyede daha da gevşiyor, duruşu aldatici bir şekilde rahat. Ama ben daha iyi biliyorum; gözlerindeki yırtıcı parıltıyı, kaslarındaki gerginliği görebiliyorum.

"Görüyorum ki karımla tanışmışsınız."

CHAPTER 6

IRIS

Elijah donup kalıyor, parmakları içimde hareketsiz kalıyor. Mason'ın sözlerini işlerken zihninde dönen dişlileri görebiliyorum. Gözleri aramızda geziniyor, farkına varıyor.

"Karın," diye tekrarlıyor yavaşça, sesinde şok ve anlaşılmaz bir şey karışımı.

Dudaklarıma yapışan gülümsemeye engel olamıyorum. "Sürpriz," diye mırıldanıyorum, kalçalarımı eline doğru yuvarlıyorum.

Elijah'ın bakışları tekrar bana dönüyor, mavi gözleri şehvet ve şaşkınlıkla fırtınalı. "Bunu sen planladın," diyor, bir soru değil, bir suçlama.

"Yaptık," diye onaylıyor Mason, sesi omurgamdan aşağı ürperti gönderen alçak bir gümbürtü. "Ve sen de rolünü çok güzel oynadın."

Elijah'ın yüz ifadesinin şok, öfke ve tehlikeli bir entrika arasında gidip gelişini izliyorum. Parmakları içimde kıpırdıyor ve dudaklarımdan bir nefes çıkıyor.

"Peki şimdi ne olacak?" Elijah kocama dönerek soruyor, sesi arzuyla sertleşmiş. "Bana karından uzak durmamı mı söyleyeceksin?"

Mason'ın kahkahası koyu ve zengin. "Tam tersine," diyor sandalyesinde öne doğru eğilerek. "Sana başladığın işi bitirmeni söyleyeceğim."

Odadaki gerilim bir kademe daha artıyor. Elijah'ın gözleri hafifçe açılıyor ama vücudunun verdiği tepkiyi, kalçalarının hafifçe kayışını hissediyorum

Bana karşı.

"Tabii," diye ekliyorum, sesim boğucu bir meydan okumaya dönüşüyor, "buna hazır değilsen."

Elijah'ın gözleri bunun üzerine kısılıyor, derinliklerinde rekabetçi bir ateş parlıyor. Mason'la göz temasını kesmeden parmaklarının hareketine devam ediyor ve boğazımdan bir inilti çıkarıyor.

"Oh, ben hazırım," diye homurdanıyor, boştaki eli saçlarıma dolanırken beni morartıcı bir öpücüğe çekiyor. Şimdi daha karanlık bir yanı var, daha şiddetli, daha öfkeli.

Duygulara kendimi kaptırıyorum - Elijah'nın becerikli parmakları beni sınıra doğru götürüyor, dudakları benimkilere karşı sıcak ve talepkâr ve Mason'ın ağır bakışları ikimizin de üzerinde. Bu güç ve zevk dansı sarhoş edici.

Elijah'ın başparmağı klitorisimi bulup çıldırtıcı bir hassasiyetle çevrelerken, masadan kalkıyorum, doruk noktam hızla yükseliyor. Öpüşmeyi kesiyorum, nefes nefese kalıyorum, gözlerim odanın diğer ucundaki Mason'inkilerle kilitleniyor. Bakışlarındaki sıcaklık, oradaki sahiplenici açlık beni uçurumun kenarına itiyor.

Bir çılgılla boşalıyorum, zevk dalgaları üzerime çökerken bedenim Elijah'ın parmaklarının etrafında kenetleniyor. Ben nefes nefese ve titreyerek zevkten inerken, Elijah yavaşça elini çekiyor. Parmaklarını ağzına götürüyor ve hınzır bir sırtışıyla yalayarak temizliyor.

"Lezzetli," diye mırıldanıyor, gözleri Mason ve benim aramda gidip geliyor.

Mason, Elijah'ın parmaklarıyla beni tatmasını izlerken gözleri kararıyor. Kontrollü bir zarafetle sandalyeden kalkıyor ve bize doğru yaklaşıyor. Gözlerindeki yırtıcı parıltı yaklaştıkça yoğunlaşıyor. Elijah hafifçe geriliyor ama benden uzaklaşmıyor.

"Eğleniyor musun?" Mason soruyor, sesi alçak ve tehlikeli. Ses tonunda tüylerimi diken diken eden bir keskinlik var.

Elijah'ın gözleri kısılıyor, dudaklarında bir sırtıma belirliyor. "Son derece," diye cevap veriyor, eli hâlâ kalçamda sahiplenici bir şekilde duruyor. "Yine de buradaki son oyununun ne olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum, Blackwood."

Mason kıkırdıyor, sesi zengin ve günahkâr. "Oh, daha yeni başlıyoruz," diyor yanıma gelerek. Elini uzatıyor, parmakları köprücük kemiğimin üzerinde geziniyor, sonra Elijah'ın ceketinin koluna dolanıyor. "Asıl soru, bundan sonra olacıklara hazır mısınız?"

Elijah'ın nefesinin kesilmesini hayranlıkla izliyorum. Bir an tereddüt ediyor, gözlerinde bir belirsizlik titreşimi oluyor, sonra yerini aç bir meraka bırakıyor. "Dene beni," diye meydan okuyor.

Mason bir çingiraklı yılan gibi hareket ediyor, parmaklarını Elijah'ın saçlarına doluyor ve onu yukarı çekip morartıcı bir öpücüğün içine çekiyor, tamamen birbirlerine bastırılana kadar onu hırpalıyor. Hakimiyet için savaşmalarını büyülenmiş gibi izliyorum. Orada öfke, şehvet ve nabzımı hızlandıran kötü bir şey var.

Ayrıldıklarında iki adam da nefes nefese kalmıştır. Elijah' dudakları şişmiş, gözleri vahşileşmişti. Mason bana dönüyor, dudaklarında hınzır bir gülümseme var.

"Ne düşünüyorsun, sevgilim? Onu tutmalı mıyız?"

Doğrulup parmağımı Elijah'ın göğsünde gezdirirken bunu düşünüyormuş gibi yapıyorum. "Potansiyeli var," diye düşünüyorum. "Ve görünüşü kesinlikle çok güzel."

Elijah'ın gözleri aramızda dolaşıyor, yüz ifadesinde arzu ve ihtiyat karışımı bir ifade var. Ama Mason'ın elleri ceketini çıkarmaya başladığında ve benim elim tekrar pantolonunun içinden onun sert uzunluğuna sürtündüğünde, tüm tereddütler eriyip gidiyor.

"Kahretsin," diye inliyor Elijah, başı geriye düşüyor, gözleri kısa süreliğine kapanıyor. "Kendimi neyin içine soktum ben?"

Mason günahkârca kıkırdıyor, parmakları Elijah'ın gömleğinin düğmelerini ustalıkla açıyor. "Hayal edebileceğinden çok daha tehlikeli ve heyecan verici bir şey," diye mırıldanarak Elijah'ın boğazının derisini ısırtıyor. "Asıl soru, bunu gerçekleştirecek kadar cesur musun? Her zaman bir Bölge Savcısını becermek istemişimdir."

Elijah'ın gömleği ve ceketini yere düşerken ve Mason'ın elleri onun dolgun göğsünü keşfederken, elbisemi kalçalarımın yukarı kaydırıp kalçalarımı ayırıyorum. Onları birlikte görmek beni ateşlendiriyor ve ağrıtıyor. İki adam da dönüp bana bakıyor, gözleri aç.

Elijah'ın bakışları açıkta kalan amcığıma takılıyor, dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor. "Sanırım benim ölümüm olacaksın," diyor, sesi arzuyla sertleşiyor.

Mason gülüyor, sesi zengin ve karanlık. "Ah, hiçbir fikrin yok," diye mırıldanıyor, elleri Elijah'ın kemerini ustalıkla çözüyor.

Mason bir anda Elijah'ın pantolonunu ayak bileklerine doladı. Elijah'ın sert sikini kavırıyor ve sarışın adamın boğazından gırtlaktan gelen bir inilti çıkaran birkaç hafif vuruş yapıyor. Elijah'ın kalçaları Mason'ın eline doğru itiliyor ve daha fazla sürtünme istiyor.

"Şu haline bak," diye alay ediyor Mason, sesi baştan çıkarıcı bir hırıltıya dönüşüyor. "Bunun için çok çaresizsin. Bahse girerim sikim için çok güzel yalvarırsın, değil mi?"

Elijah'ın gözleri meydan okurcasına parlıyor ama bakışlarındaki çıplak şehvet bunu bastırıyor. "Siktir git," diye homurdanıyor, vücudu ona ihanet edip Mason'ın dokunuşuna doğru eğilirken bile.

"Planlıyorum," diye söz veriyor Mason. Elijah'a bakmadan önce gözlerini bana çeviriyor, gözleri hararetle kaynıyor. "Ama önce karımı sikmeni izlemek istiyorum. Onun daracık amcığının içinde kontrolünü kaybettiğini görmek istiyorum."

İğrenç sözleri içimde saf bir arzu şoku yaratıyor. İnliyorum, açık bir davetle bacaklarımı daha geniş açıyorum. "Ne bekliyorsun?" Meydan okuyorum, sesim ihtiyaçtan nefes nefese.

Mason kıkırdıyor ve Elijah'ı kalçalarımın arasına yönlendiriyor. Elijah'ın sikinin başı ıslak kıvrımlarıma değişiyor ve ikimiz de bu temas karşısında inliyoruz. Mason eğiliyor, nefesi Elijah'ın kulağına değişiyor.

"Becer onu," diye emrediyor, ses tonu tartışmaya yer bırakmıyor. "Ciddiymişsin gibi becer onu, sanki bu son sevişmenmiş gibi. Ve ben söyleyene kadar sakın boşalayım deme."

Elijah bir hırıltıyla kalçalarını ileri atıyor ve kendini kadar içime gömüyor. Haykırıyorum, ani saldırı karşısında sırtım masanın üzerine çıkıyor. O büyük, beni lezzetli bir şekilde geriyor, yanması zevk ve acı arasındaki çizgide geziniyor. Ve ben buna bayılıyorum.

Acımasız bir tempo tutturuyor, neredeyse ilkel bir güçle içime giriyor. Sanki onu buna sürüklediğim için beni cezalandırmaya çalışıyor. Her darbesi, göz kapaklarımın arkasında yıldızların patlamasına neden olan içimdeki o noktaya doğru sürükleniyor. Altında kıvranan, inleyen bir karmaşaya dönüşüyorum, tırnaklarım göğsünü kan çekecek kadar sert bir şekilde tırmalıyor.

"Siktir, çok iyi hissediyorsun. Neden bu kadar iyi hissetmek zorundasın?" Elijah pantolonunu indiriyor, ben onun etrafında kenetlenirken ritmi bir anlığına duraksıyor. "Çok sıkı."

Çekirdeğimdeki gerilimin her vahşi itişte daha da yükseldiğini hissedebiliyorum. Nefeslerim kısa, keskin soluklarla geliyor, muhtaç iniltiyle noktalanıyor. Yakınım, çok yakınım, mutluluğun kıyısında sallanıyorum.

"Ben gidiyorum-" Boğulmayı başarıyorum, kelimelerim yıldızları görmeme neden olan özellikle derin bir itme ile kesiliyor.

"Benim için gel, tatlım," diye mırıldanıyor Mason, sesi karanlık vaatlerle dolu. "Bırak kendini. Parçalandığında ne kadar güzel görüldüğünü göster bize."

Onun sözleri ihtiyacım olan son itici güç. Orgazmım bir gelgit dalgası gibi üzerime çöküyor, kendimden geçerek haykırırken vücudum masanın üzerine yaylanıyor. Duvarlarım Elijah'ın sikine kenetleniyor, onu sağlıyor, daha derine çekmeye çalışıyor.

"Siktir, siktir, siktir," diye inliyor Elijah, kalçaları kendi boşalmasına karşı savaşıırken kekeliyor. "Yapamam-"

"Dur," diye sertçe emretti Mason. "Henüz gelmeye cüret etme."

Elijah sinirli bir inilti çıkarıyor, vücudu kendini tutma çabasıyla titriyor. İçimde hareketsiz duruyor, nefes nefese, alnı köprücük kemiğime dayanmış. Zonkladığını hissedebiliyorum, sınıra çok yakın.

Kafam güzelken Mason'ın varlığının farkına varıyorum. Gözlerimi açtığımda onu yavaşça kıyafetlerini çıkarırken görüyorum, her hareketi kasıtlı ve şehvetli. Bakışları yırtıcı, bir elini etkileyici sikiinin etrafına sarıp tembelce okşarken bize kilitlenmiş. "İkiniz çok güzel bir resim oluşturunuz," diye mırıldanıyor, hınzır bir sırtışıla dudaklarında oynuyordu. "Ama bence bunu daha da iyi hale getirebiliriz."

Mason'ın yerdeki bir şeye uzanışını şaşkınlıkla izliyorum. Elinde küçük bir şişe beliriyor, içindeki berrak sıvı loş ışığı yakalıyor. Kapağını açıp parmaklarına ve sikine bol miktarda döküyor.

Mason şişeyi dikkatsizce atılmış kıyafet yığınının üzerine fırlatırken yapay kiraz kokusu havayı dolduruyor. Nefesim boğazımda düğümleniyor, beklenti karnıma çöküyor.

Mason'ın diğer eli Elijah'ın sırtında durur. Dokunuş neredeyse şefkatli, gözlerindeki açlıkla tam bir tezat oluşturuyor. "Söyle bana güzel çocuk," diye mırıldanıyor Mason, sesi ipeksi bir okşamaya dönüşüyor. "Daha önce hiç bir erkekle birlikte oldun mu?"

Hâlâ içime gömülü olan Elijah titrek bir nefes veriyor. Mavi gözleri benimkilerle buluşuyor, gözbebekleri şehvet ve biraz da gerginlikle büyüyor. "Evet," diye nefes nefese kalmayı başarıyor.

"Güzel," diye yanıtlıyor Mason, yırtıcı bir sırtış yüzüne yayılıyor. "O zaman sırada ne olduğunu biliyorsun."

Gözlerimi önümde beliren sahneden ayıramıyorum. Elijah'ın yüzü buruşuyor, yüz hatlarında bir duygu kaleydoskopu titreşiyor. Kaşları çatılıyor, ayrık dudaklarından alçak bir inilti çıkarken gözleri kapanıyor. Ses göğsünde titreşiyor ve hâlâ sıkı sıkıya bağlı olduğumuz bedenime aktarılıyor.

"Mason," diye soluk soluğa bağılıyor Elijah, sesi gergin. "Tanrım, bu-"

Yüzünde zevk ve rahatsızlığın hâkimiyet savaşı verişini büyülenmiş gibi izliyorum. Çenesi kasılıyor, derisinin altında bir kas tik tak ediyor. Mason'ın parmaklarının onu açmaya çalıştığını, onu gelecek olana hazırladığını hayal edebiliyorum.

Ellerimi Elijah'ın titreyen kollarında gezdirerek, "Nasıl bir his olduğunu anlat bana, tatlı çocuk," diye mırıldanıyorum.

Titrek bir kahkaha atıyor, mavi gözleri benimkilerle buluşmak için açılıyor. "Yoğun," diye başardı. "Çok yoğun."

Birden Elijah'ın kalçaları öne doğru sarsılarak onu içime daha da sokuyor. Beklenmedik hareket boğazımdan bir inilti çıkarıyor, aşırı hassas sinirlerimde zevk kıvılcımları çıkıyor. Sikinin içimde seğirdiğini, Mason'ın parmaklarının her dikkatli hamlesiyle zonkladığını hissedebiliyorum.

"Siktir," diye nefes alıyorum, sırtımı kamburlaştırarak. "Bunu tekrar yap."

Mason, Elijah'nın arkasından hınzırca kıkırdar. "Sabırlı ol aşkım. Daha yeni başlıyoruz. O güzel ağzını kullan," diye emrediyor, sesi alçak ve sert. "Ben çalışırken oğlumuzun dikkatini dağıt."

Sözleri içimde bir heyecan yaratıyor. Hiç tereddüt etmeden elimi Elijah'ın ensesine doluyorum, parmaklarım yumuşak sarı saçlarına dolanıyor.

"Buraya gel," diye homurdanıyorum ve dudaklarını dudaklarıma bastırmak için onu aşığı çekiyorum.

Öpüşme başından itibaren acımasızdı - çarpışan dişler ve savaşı diller. Elijah benim coşkuma eşit yoğunlukta karşılık veriyor, hüsrânını ve arzusunu ağızlarımızın vahşi dansına döküyor. Dişleri alt dudağımy yakalayıp narin deriyi yırttığında kanın metalik tadını alabiliyorum.

Tanrım, acıyor. Ama acı sadece her hissi artırıyor, sinir uçlarımy ateşe veriyor.

"Beni cezalandırmaya mı çalışıyorsun, tatlı çocuk?" diye tıslayacak kadar geri çekildim.

Elijah'ın kahkahası daha çok soluk soluğa bir nefes alışa benziyor. "Belki," diye dudaklarımy yapışıyor. "İşe yarıyor mu?"

"Evet amına koyayım," diye inleyerek bir başka morartıcı öpücük için geri dalıyorum.

CHAPTER7

IRIS

Elijah'ın ağzının amansız saldırısı ve hâlâ içimde gömülü olan o enfes dolgunluğu arasında kalan bedenim elektrikleniyor. Kalçalarının her kayışı içimde seken zevk kıvılcımları gönderiyor. Aynı anda hem çok fazla hem de yeterli değil.

Elijah'nın beni incitmeye çalıştığını biliyorum, yaşadığı ezici hislerin bir kısmını bile hissetmemi sağlamaya çalışıyor. Ama dilimde bakırın tadını alsam da, dudaklarım acıyıp zonklasa da, bundan zevk almaktan kendimi alamıyorum. Bu tam olarak istediğim şeydi. İhtiyacım olan şey.

Elijah'nın arkasındaki enerjide bir değişim hissediyorum ve aniden dişleri alt dudığıma sertçe kenetleniyor. Vücudu üstümde kaskatı kesilirken ağzımın içine doğru inleyerek çekiyor. Acı keskin ve ani, nefesimin kesilmesine neden oluyor.

"Siktir," diye nefes alıyorum, neler olduğunu fark ediyorum. Mason az önce onun içine girdi.

Elijah'ın titremesi yoğunlaşıyor, nefesi kısa, düzensiz pantolonlarla dudaklarıma geliyor. Yeni hissiyata alışmaya içimdeki sikiğin her seğirmesini ve nabzını hissedebiliyorum. Gözleri sıkıca kapanıyor ve kaşları çatılıyor.

"İşte böyle, tatlı çocuk," Mason'ın yumuşak sesi Elijah'ın arkasından geliyor. "Yavaşça ve güzelce yap, bana doğru geri it."

Mason'ın yüzünü görmek, yüz hatlarına kazınmış olması gerektiğini bildiğim memnuniyeti içmek istiyorum. Ama Elijah'ın altında sıkışmış durumdayım, bu anı onun bedenindeki enfes gerilimle ve nefes alıp verişlerinin senfonisiyle yaşamak zorunda kalıyorum.

"Nasıl hissediyor?" Sesim tahrikten boğuklaşırken sormayı başarıyorum.

Mason kıkırdıyor, ses Elijah'a ve birleştiğimiz yerde bana doğru titreşiyor. "Sıkı," diye homurdanıyor, sesi zevkten gerilmiş. "Sikimin etrafı çok sıkı ve ateşli."

Elijah boğuk bir inilti çıkarıyor, kalçaları içgüdüsel olarak sallanıyor, onu içimde daha derinlere ve Mason'a geri götürüyor. Hareket vücuduma şok dalgaları gönderiyor, aşırı hassas sinirlerim zevk ve acıyla şarkı söylüyor.

"Bunu çok iyi karşılayacağımı biliyordum," diye devam ediyor Mason, sözleri Elijah'ın titremesine neden olan sıkı itişlerle noktalanıyor. "Sanki bunun için yaratılmışsın. Sen karımın tatlı amına gömülürken benim sikimle yarılmak için yaratılmışsın."

Bu iğrenç övgü Elijah'ı daha da sarsmışa benziyor. Alnını omzuma dayayıp sıcak nefesini terden sıırılsıklam olmuş tenimde gezdirirken boğazından kırık bir inilti kaçıyor. Parmaklarımı yatıştırıcı bir şekilde saçlarında gezdiriyorum, o anın yoğunluğuna teslim oluşuna hayret ediyorum.

Titriyor, tüm vücudunu saran bir titremeyi iliklerime kadar hissediyorum. Başını kaldırdığında, mavi gözleri cam gibi ve odaklanmamış, gözbebekleri o kadar genişlemiş ki iris sadece ince bir halka. En güzel şekilde harap olmuş görünüyor.

Bakışlarım Elijah'ın omzunun üzerinden geçip sonunda Mason'a takılıyor. Onu görünce nefesim kesiliyor. Koyu renk saçları savrulmuş, sertçe pantolonunu indirirken dudakları aralanmış. Teninde hafif bir ter pırıltısı parlıyor ve kalçalarını sabit bir ritimle çalıştırırken kaslarının esnemesini ve kaymasını vurguluyor.

Ama kalbimin teklemesine neden olan şey onun gözlerindeki çiğ açlık. Benimkilerle buluştuklarında hınzırca bir tatmin ve sahiplenme arzusuyla parlıyorlar. Ağzının kenarlarında günahkâr ve umut verici bir gülümseme kıvrılıyor.

"Onu şimdi becereceğim," diyor Mason, alçak sesi tüylerimi diken diken ediyor. "Çılgılık atana kadar onu sert ve derin bir şekilde sikeceğim. Ve sen de onun sana verdiği her santimi alacaksın, değil mi sevgilim?"

"Evet," diye nefes alıyorum, arzum damarlarımda kalın ve ağır bir şekilde atıyor. "Tanrım, evet."

Elijah gerilir, şehvetin sisi tarafından bir kez yutulmadan önce yüzünde bir endişe titreşimi belirir. Mason'ın elleri kalçalarına yerleşir,

sıkıca kavırıyor. Askıya alınmış bir an, tutulmuş bir nefes, fırtına öncesi sessizlik var.

Sonra Mason kalçalarını ileri atarak Elijah'ın içine acımasız bir hamleyle daldı.

Ama beni en çok büyüleyen onun gözleri. O karanlık, tehlikeli gözler, benim kötü ruhumu doğrudan görüyor gibi görünüyor. İlkel bir açlıkla, yoluna çıkan her şeyi tüketen sahiplenici bir ateşle parlıyorlar. Şu anda Mason, onu tanıdığım yırtıcının her santimi gibi görünüyor. Güçlü. Acımasız. Kontrol tamamen onda.

Bakışlarımız kilitleniyor, aramızdan çatırdayan bir anlayış akımı geçiyor. İşte bunun için yaşıyoruz - en karanlık yanlarımızı ortaya çıkarabileceğimiz bu çalıntı anlar için. Oynadığımız çarpık oyunların tadını çıkarabildiğimiz anlar.

Elijah'ın aramıza girmesiyle mükemmel bir piyon bulduk. Kurup kontrolden çıkışını izleyebileceğimiz güzel, kırılabilir bir oyuncak. Onu bozmanın, ahlaksızlık ağımıza çekmenin heyecanı başka hiçbir şeye benzemiyor.

Mason'ın dudakları hınzırca bir sırıtışla kıvrılıyor, Elijah ve benim çizdiğimiz sefahat dolu resmi içerken gözleri sadist bir memnuniyetle parlıyor. Diğer adama tam olarak ne yaptığını, her derin, cezalandırıcı itişte onu nasıl çözdüğünü biliyor. Ve bunun her saniyesinin tadını çıkarıyor.

Mason acımasız bir tempo tuttururken Elijah'ın boğazından gırtlaktan gelen bir inilti kopuyor, her güçlü itiş Elijah'ı daha da içime sokuyor. Bu hazzın enfes bir zincirleme reaksiyonu - Mason Elijah'ın içine giriyor, Elijah benim içime giriyor, hepimizi coşku ve çılgınlığın sınırlarında gezdiren erotik bir geri besleme döngüsü.

"Siktir, siktir, siktir," diye bağıyor Elijah, sesi kırık ve çaresiz. Yüzü güzelce buruşmuş, ezici hislere kendini kaptırmış.

Ona yapışıyorum, her çılgınca hamlesini karşılamak için kalçalarımı döndürürken tırnaklarım derisinde kızgın kırmızı çizgiler çiziyor. Karnımın altındaki gerginlik sarmalı gittikçe daha sıkı sarılıyor ve her an kopmakla tehdit ediyor.

Elijah'ın omzunun üzerinden Mason'ı istediğini alırken izliyorum. Göğsündeki ve kollarındaki kaslar hareketleriyle birlikte esniyor ve dalgalanıyor, altında boncuk boncuk terler oluşuyor. İfadesi saf, hayvani bir zevkten ibaret, dişleri vahşi bir sırıtışla kenetlenmiş.

Tanrım, böyle muhteşem. Doğanın gücü, durdurulamaz ve her şeyi tüketen. Elijah'ı sikmesini saatlerce izleyebilirim ve asla yorulmam.

Görüş.

Tenin tene müstehcen tokatları, kayganlaştırıcının ıslak şırıltısı, birbirine karışmış inlemelerimizin ve homurdanmalarımızın senfonisi - hepsi bir araya gelerek odayı dolduran ahlaksız bir melodiye dönüşüyor. İğrenç, yanlış ve çok mükemmel.

"Şu haline bak," diye homurdanıyor Mason, sesi alçak ve tahrikten pürüzlü. "Çok iyi bir çocuksun, ikimizi de çok iyi karşılıyorsun. Sanki bunun için yaratılmışsın, kullanılmak, doldurulmak ve tamamen mahvedilmek için yaratılmışsın. Öyle değil mi, güzel çocuk?"

Elijah cevap olarak sadece inleyebiliyor, kelimeler üretemeyecek kadar duyguların içinde kaybolmuş durumda. İticileri düzensizleştiriyor, vücudu serbest kalmasını engelleme çabasıyla titriyor.

Kendi orgazmımın yükseldiğini hissedebiliyorum, bir zevk dalgası gittikçe yükseliyor. "Çok yakınım," diye soluk soluğa bağıyorum, sesim kendi kulaklarım tarafından zar zor tanınabiliyor. "Çok yaklaştım."

Mason'ın karanlık gözleri benimkilerle buluşuyor, kötü niyetle parlıyor. "O zaman gel," diye emrediyor, ses tonu tartışmaya yer bırakmıyor.

Sanki bir işaretmiş gibi Elijah'nın eli terden sırlıslam olmuş bedenlerimiz arasında dolanıyor ve parmakları klitorisimi buluyor. Hızlı, sıkı daireler çizerek ovuyor, ek uyarım beni eşiğe fırlatıyor.

"Oh lanet, oh tanrım, evet!" Haykırıyorum, orgazmım üzerime çökerken sırtım masadan kalkıyor. Beyaz sıcak zevk damarlarımda dolaşüyor, iç kaslarım çırpınan dalgalar halinde Elijah'ın sikinin etrafında kenetleniyor. Yoğunluğu nefesimi kesiyor, beni Elijah'ın ağırlığı altında soluk soluğa ve titreyerek bırakıyor.

"Siktir, geldiğini hissedebiliyorum," diye inliyor Elijah, kendi boşalmasını engellemek için savaşıırken kalçaları kekeliyor. "Lütfen, ihtiyacım var-"

Elijah'ın vücudundaki gerginliği hissediyorum, kopmaya hazır bir yay gibi sınıksız sarılmış. Nefesi boynuma doğru hırıltılı bir şekilde geliyor, kontrolü pamuk ipliğine bağlı.

Mason'ın sesi hazzın bulanıklığını yarıp geçiyor, alçak ve buyurgan. "Gel, Elijah. Karımı damlayana kadar doldur."

Elijah gırtlaktan bir inilti çıkarmadan önce kelimeler ağzından ancak çıkmıştı. Kalçaları düzensiz bir şekilde sarsılıyor ve sikinin içimde nabız gibi attığını hissediyorum. Serbest kalmasının sıcaklığı içime doluyor ve haykırmama neden olan başka bir zevk dalgasını tetikliyor.

"Siktir," diye homurdanıyor Mason, kalçaları son bir kez daha öne doğru atılıyor. Boşalırken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor ve yüz hatlarında zevk ve daha karanlık bir şeyin yanıp sönmesini hayranlıkla izliyorum.

Bir an için odadaki tek ses ağır nefes alış verişlerimiz.

Elijah'ın dudaklarından yumuşak bir inilti kaçıyor ve yavaşça geri çekildiğini hissediyorum. Ani boşluk onun sesini yankılamak istememe neden oluyor, Mason Elijah'tan da çekilirken içimi bir kayıp duygusu kaplıyor. Kocamın uzaklaşmasını yarı kapalı gözlerle izliyorum, teri teninde parlıyor. Tamamen çıplak bir şekilde bar alanına doğru ilerliyor, hareketleri tutkumuzun ardından bile akıcı ve yırtıcı.

Mason içkilerimizi doldururken bardağın bardakla şingirtisi sessizliği dolduruyor. Elimde olmadan sırtındaki kas oyunlarına, koyu renk saçlarının ensesinde hafifçe kıvrılmasına hayran kalıyorum. Elinde üç bardak kehribar rengi sıvıyla döndüğünde, gözleri nefesimi kesen bir yoğunlukla benimkilere kilitleniyor.

Elijah'nın sıcak elleri nazikçe doğrulmama yardım ediyor ve ben de hâlâ kemiksiz ve doygun hissederek onun dokunuşuna yaslanıyorum. Mason yaklaşıyor ve bilmiş bir sırıtışla bana bir bardak uzatıyor. Bir yudum alıyorum, boğazımdan aşağı kayarken burbonun yakıcılığının tadını çıkarıyorum.

"Şey, bu... beklenmedik bir şeydi," diye mırıldanıyor Elijah, sesi boğuk. Kaşlarını hafifçe çatarak Mason'dan kendi bardağını alıp uzaklaşıyor.

İçindekilerin tamamını hızlı bir hareketle mideye indirişini, yutkunurken adem elmasının sallanışını izliyorum. Masanın üzerindeki boş bardağın ağır sesi odada yankılanıyor. Elijah konuşacakmış gibi ağzını açıyor, sonra tekrar kapatıyor, hayal kırıklığı çenesinin gerilmesinden belli oluyor.

Kadehimi tekrar dudaklarıma götürüyorum ve Mason'a sitem dolu bir bakış fırlatıyorum. "En azından önce giyinmesine izin verebilirdin," diye azarlıyorum, sesim alçak ve onaylamaz bir tonda.

Mason cevap veremedi. Elijah'ın kaşları çatılır. Ayaklarının üzerinde sallanır, yere yığılırken gözleri geri döner. Başının halıya çarpması ani sessizlikte yankılanıyor gibi görünüyor.

Elijah'ın yere yığılışını izlerken nefesim kesiliyor. Heyecan ve korku karışımı bir duygu içimden geçiyor. Bunun olacağını biliyordum elbette - bu her zaman planın bir parçasıydı. Ama bunun gerçekleştiğini görmek, yere serilmiş çıplak formunun ani savunmasızlığı, omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

"Bu gerçekten gerekli miydi?" Mason'a bir kaşımı kaldırarak soruyorum. Ses tonumda gerçek bir sitem yok, sadece merak var.

Mason bardağını yere bırakırken dudakları yırtıcı bir gülümsemeyle kıvrılıyor.
"Öyle olduğunu biliyorsun, sevgilim."

CHAPTER8

MASON

Yatak odamızın oturma alanında uzanıyorum, koyu kavrulmuş kahvenin hafif kokusu havada kıvrılıyor. Ben yer değiştirirken sandalye hafifçe gıcırıyor, kupam ve dava dosyası dizimin üzerinde dengede dururken arkama yaslanıyorum. Duvardaki düz ekran açık, sabah haberleri sunucusu dün geceki suçları anlatırken donuklaşıyor - yanlış giden bir soygun, yüzü çözülmeyi bekleyen bir yankı gibi ekranda yanıp sönen kayıp bir kadın. Gözlerim elimdeki dosya ile televizyon arasında gidip geliyor. Bu ürkütücü bir ritüel ama beni zinde tutuyor. İlgili suçlar her zaman kayda değerdir; bir şeyin ne zaman benimle ya da Iris'le bağlantılı olacağını asla bilemezsiniz.

Başka bir paragrafı gözden geçirirken kahvenin zengin acılığı dilimde kalıyor. Çapraz bir güneş ışığı odayı keserek mermer zemini ısıtıyor. Televizyonun alçak uğultusu ve ara sıra çıkan kâğıt hışırtıları dışında evin sessizliği ağır geliyor. Rahat. Tahmin edilebilir. Neredeyse huzurlu.

Ve sonra banyodan çıktı.

"Tanrım," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, dosyayı parmaklarımdan kaymadan önce yere bırakıyorum.

Zümrüt yeşili. Dantel. Saten. Renk gözlerine uyuyor, onları daha parlak yapıyor. Sabahın bu erken saatinde yasal olmaması gereken stilettolar. Onunla ilgili her şey keskin kenarlar ve yumuşak kıvrımlar: jartiyerlerin sarılma şekli

Kalçaları, kumral saçlarının erimiş bakır gibi çıplak omuzlarına dökülüğü, gözlerinin imparatorlukları yakabilecek bir sıcaklıkla benimkilere kilitlenişi. Bakışlarım vücudunda yavaşça ve kasıtlı olarak geziniyor, ta ki sırtışını bulana kadar; hınzırca ve bilerek, çünkü elbette ne yaptığını çok iyi biliyor.

Kahvemden bir yudum daha alırken kaşlarımı çatıyorum. Bu her şeyden çok bir dikkat dağıtma taktiği, onun görüntüsü soğukkanlılığımı bozmakla tehdit ederken kendimi toprakta tutma çabası. Gitmesi gereken bir yer olduğunu bilmeseydim, şu anda onu yatağa yatırmış, adımı haykırırken topuklarını baldırlarıma bastırıyor olurum.

"Gerçekten mi?" Sesi çeliğin üzerinde ipek gibi, alaycı ve eğlenceli. "Tüm alabildiğim bu mu? Kalkık bir kaş mı?"

"Seni yatağa sürüklediğim için şanslısın." Ses tonum sıradan, ama altında onun sırtışını genişleten bir hırıltı var. Başını eğiyor, bir tutam saçı köprücük kemiğinin yanından kayıyor ve ben -ilk kez değil- benden bıkıp bıkmayacağını merak ediyorum. Bir gün oyunları bir öpücük yerine boğazıma bir bıçak dayayarak sona erecek mi? Bu düşünce beni gerektiği kadar korkutmuyor. Onun ellerinde ölmek çok da kötü bir ölüm olmazdı.

"Baştan çıkarıcı," diye mırıldanıyor, parmaklarını kapı çerçevesinin üzerinde gezdirerek odaya giriyor. Kalçaları sallanıyor, bacakları o topuklularla uzun ve tehlikeli. Baştan çıkarmanın resmiydi, her hareketi beni çıldırtmak için hesaplanmıştı. Ve işe yarıyor.

Lanet olsun ona.

Aç gözlerle Iris'in bana doğru salınışını izliyorum, zümrüt rengi iç çamaşırı her kıvrımı vurguluyor. Elimden kahve fincanını alıyor, bir yudum alırken bordo dudakları bilmiş bir sırtışla kıvrılıyor. Parfümünün kokusu - yasemin ve günahkâr bir şey - beni sarıyor.

"Manzaranın tadını çıkarıyor musun?" diye mırıldanıyor, sesi boğuk.

Elim kalçasının arkasına doğru kayıyor, teninin pürüzsüz sıcaklığının tadını çıkarıyorum. Kışını avuçluyorum, takdirle sıkıyorum. "Her zaman," diye homurdanıyorum.

Iris mırıldanıyor, kasıklarımda ısı birikmesine neden olan saf bir memnuniyet sesi. Gözleri muziplikle parlayarak şöyle diyor: "Çok uzun kalmayacağım. Polis sadece onları 'şaşırtan' şu anki dava hakkında danışmanlık yapmamı istiyor."

"Şaşırtıcı" ifadesini vurgulaması beni güldürüyor. Beceriksizliklerini eğlenceli bulması çok sevimli.

"Eve döndüğümde biraz eğlenebilir miyiz?" diye soruyor, başını nazlı bir şekilde eğerek.

Başımı sallıyorum, gözlerim açıkta kalan teninin her santimini tarıyor. Tanrım, o enfes. Tehlikeli ve çekici. Benim için mükemmel bir eş.

Dolaba doğru yürümeden önce kahveyi bana geri uzatıyor. Bana ne yaptığını çok iyi bildiği için kalçalarına fazladan bir salınım eklediğine yemin edebilirim. Minx.

Kahvemin kalanını boşalttıktan sonra boş fincanı, dikkatim dağılmadan önce üzerinde çalıştığım dosyanın yanına koydum. Şimdi konsantre olabilmemin hiçbir yolu yok.

Iris dolaptan çıktığında üzerinde siyah bir iş elbisesi vardır ve üzerine yeşil bir blazer ceket giymiştir. Renk, gözlerini mükemmel bir şekilde tamamlıyor ve daha da delici görünmelerini sağlıyor.

"Misafirimizin de beslenmeye ihtiyacı olacak," diyor sanki havadan sudan konuşuyormuş gibi.

İkimiz de bakışlarımızı odanın uzak tarafına çeviriyoruz. Orada, duvara cıvatalanmış bir Aziz Andrew haçına bağlanmış Elijah Winter duruyor. Onu görmek içimde bir heyecan yaratıyor -kısmen uyarılma, kısmen de hınzırca bir beklenti.

"Eminim çok acıkmıştır," diye cevap veriyorum, Iris'in umursamaz tonuna uyarak. "Belki de onu elimle beslemeliyim. Saygıdeğer misafirimizin ihmal edilmiş hissetmesini istemem."

Elijah'ın gözleri sözlerim üzerine parlıyor, meydan okuma ve... bu ilgi mi? Aslında duruma verdiği tepki beni çok şaşırttı. Bir kez bile çılgılık atmadı, gerçi atsa da fark etmezdi.

"Çok sessizsiniz Bay Winter," diye mırıldanıyor Iris, ona doğru yaklaşarak. "Dilini kedi mi yuttu?"

Elijah'nın dudakları bir sırıtışla kıvrılıyor. "Sadece gösterinin tadını çıkarıyorum," diye cevap veriyor, sesi kullanılmadığı için pürüzlü ama yine de o yumuşak çekiciliği taşıyor. "Yine de söylemeliyim ki, konaklama arzulanan bir şey bırakıyor."

Kıkırdamadan edemiyorum. Çıplak bir şekilde ağır tahtaya bağlanmış, bilekleri, beli ve ayak bilekleri sabitlenmiş olsa da zekâsını koruyor. Kısıtlamalar atletik yapısını vurguluyor ve gözlerimi kaslarının çizgilerini izlerken buluyorum. Tehlikeli pozisyonuna rağmen, bizi dikkatle izlerken buz mavisi gözlerinde neredeyse vahşi bir parıltı var.

"Pekala," diyorum yerimden kalkarak, "konaklamanızı daha konforlu hale getirmek için bir şeyler yapmamız gerekecek."

Elijah'ın gözlerindeki karanlık bakış daha da yoğunlaşıyor ve o parlak zihninde dönen dişlileri neredeyse görebiliyorum. İlk fırsatta bize ne yapacağına dair şüphesiz planlar yapıyor. Bu düşünce omurgamdan aşağı bir heyecan ürpertisi gönderiyor.

Iris saatini kontrol ediyor, kıpkırmızı tırnakları solgun teniyle keskin bir tezat oluşturuyor. "Gerçekten gitmeliyim," diye iç geçiriyor. "Bensiz çok fazla eğlenmemeye çalışın çocuklar."

O odadan çıkarken ben Elijah'a dönüyorum, yüzümde yırtıcı bir sırıtma yayılıyor. "Şimdi, zaman geçirmek için ne yapalım?"

Iris'in gidişiyle odadaki enerji değişti. Ben yaklaşırken Elijah'ın gözleri, potansiyel bir tehdidi değerlendiren kafesteki bir hayvan gibi ihtiyatla beni izliyor. Karşılaştırma çok da uzak değil; zaptedilmiş olabilir ama derisinin altında zar zor kontrol altında tuttuğu gergin kaslarında hâlâ tehlike var.

"Rahat mı?" Sesimden sahte bir endişe damlayarak soruyorum.

Elijah bağlarını çekiştirerek güçlerini test ediyor. Kollarındaki kaslar esniyor ve geriliyor ama bağlar sağlam duruyor. "Oh, sadece şeftali," diye cevap veriyor, sesi toz gibi kuru.

"Aç mısın?" Sanki kahvaltıda normal bir sohbet ediyormuşuz gibi rahatça soruyorum.

Elijah'ın çenesi kasılıyor, derisinin altında bir kas tık tak ediyor. Bir an için inadına cevap vermeyi reddedebileceğini düşünüyorum. Ama sonra midesi sesli bir şekilde gurulduyor ve dudaklarında alaycı bir gülümseme beliriyor.

"Açlıktan ölüyorum aslında," diye itiraf ediyor. "Gerçi dün uyandığında sabahımın pek de geçeceğini hayal etmemiştim."

Elijah'ın bu durumda bile espri anlayışını koruyabilmesine hayran kalarak kıkırdıyorum. "Hayat sürprizlerle dolu, değil mi?" Tam karşısında durana kadar ona . "Ama benim terbiyem nerede? Hadi sana yiyecek bir şeyler alalım."

Dönüyorum ve duvarın yanındaki küçük masaya doğru yürüyorum, orada üstü kapalı bir tepsi bekliyor. Gümüş kubbeyi kaldırdığımda, taze meyveler, peynir küpleri ve narin hamur işleri gibi ısırik büyüklüğünde bir dizi lokma ortaya çıkıyor. Elle yenemeyecek kadar dağınık ya da zor bir şey yok.

Tepsiyi alıp Elijah'a dönüyorum. Beni izlerken gözleri kısılıyor, muhtemelen niyetimi anlamaya çalışıyor. Tepsiden dolgun bir çilek seçiyorum ve dudaklarına götürüyorum.

"Genişçe aç," diye talimat veriyorum, ses tonum hafif ama tartışmaya yer bırakmıyor.

Elijah'ın gözleri meydan okurcasına parlıyor ama bir anlık gerginlikten sonra dudakları hafifçe aralanıyor. Çileği ağzına bastırıyorum ve bir ısırık almasını dikkatle izliyorum. Suyu çenesinden aşağı damlıyor ve ben eğilip yalama isteğime direniyorum.

"Aferin oğlum," diye mırıldanıyorum, sesim kısık ve boğuk.

Elijah yutkunuyor, boğazı gözle görülür şekilde çalışıyor. "Siktir git," diye tükürüyor ama ses tonunda öncekinden daha az zehir var.

Kıkırdıyorum, sonra bir küp keskin kaşar seçiyorum. "Şimdi, şimdi. Seni besleyen biriyle böyle mi konuşulur?" Peyniri dudaklarına götürerek alay ediyorum.

Bu sefer Elijah lokmayı alırken parmaklarımı ısıyor, dişleri tenimi acıtacak kadar sert bir şekilde sıyrıyor. Keskin ısırık karşısında usulca tıslıyorum ama göz bebeklerim onaylarcasına büyüyor. "Şimdi dikkatli ol," diye uyarıyorum, sesim günahkâr bir mırıltıya dönüşüyor. "İşlerin... tatsızlaşmasını istemeyiz."

Elijah'ın gözleri parlıyor, meydan okuma dolu. "Peki tam olarak neyi tatsız buluyorsunuz Bay Blackwood?" diye meydan okuyor, sesi alçak ve sert. "Bana öyle geliyor ki işler zaten boka sarmış durumda."

Cüretkârlığına kıkırdamaktan kendimi alamıyorum. Bağlı ve benim merhametimdeyken bile hâlâ o sivri dili var. Bu... ferahlatıcı. Misafirlerimizin çoğu bu noktada hüngür hüngür ağlamaya başladı.

"Ah, Elijah," diye mırıldanıyorum, ona birkaç santim kalana kadar yaklaşıyorum. Teninden yayılan sıcaklığı hissedebiliyor, nefes alıp veriş hızlanırken göğsünün hızla inip kalkışını görebiliyorum. "Tatsızlığın derinliklerini keşfetmeye daha yeni başladık," diye fısıldıyorum, dudaklarım kulağının üzerinde geziniyor.

Düzelıyorum, dudaklarımda bastırılması imkânsız bir gülümseme beliriyor. Küçük masaya dönüyorum, cilalı maun ışıltısı alçak ışığı yakalıyor. Orada kupa gibi dizilmiş eşyaların her biri kasıtlı, her biri anlamlı.

"Ah," diyorum sahte bir masumiyetle, parmaklarım pürüzsüz deriye ve yumuşak köpüğe sürtünüyor. "Ah, nasıl unutabilirim ki? Bugün ikinci gün." Sözlerimden teatral bir bıkkınlık damlıyor, ona bakarken alaycı bir sırıtiş ağzımı büküyor. "Ne aptalım."

Elijah'ın gözleri kısılıyor, keskin mavi ve kuşkuyla dolu, ama konuşmuyor. Çabuk öğreniyor, kelimeler sadece beni besliyor. Sessizliği havada asılı, çekilmiş bir yay kirişi gibi gergin.

Önce maskeyi elime alıyorum, başparmağımı şık kenarında gezdiriyorum. Siyah saten, odadaki avizeden gelen zayıf ışığı yakalıyor, parıldıyor

sıvı karanlık gibi. "Beni affedeceksin, değil mi?" Ellerimde dalgınca çevirerek düşünüyorum. "Bu kadar... unutkan olduğum için yani."

"Affetmek biraz zorlama gibi geliyor," diye ısırtıyor Elijah, sesi kuru ve kesici. Ama kabadayılığının altında, duruşundaki ince değişimi yakalıyorum - omuzlarının hafifçe gerilmesi, çenesinin seğirmesi. Meraklı biri. Daha da ötesi, kendini hazırlıyor.

"İyi ki bunu istemiyorum," diye cevap veriyorum usulca, yaklaşarak. Maskenin ağırlığı avucumda tatmin edici bir his uyandırıyor - henüz yerine getirilmemiş bir vaat.

"Önce gözler," diye mırıldanıyorum, eğilerek. Nefesim yanağına değiyor ve yemin ederim ürktüğünü hissediyorum; belli belirsiz ama çok anlamlı. Kendini tutuşu enfes. Hesaplanmış. Kazanabileceğini düşündüğü bir oyun.

"Kıpırdama," diye uyarıyorum, sesim çelikten bir fısıltıya dönüşüyor. Keskin nefesi ona ihanet ediyor ama maskeyi gözlerinin üzerinden geçirip başının arkasına sıkıca tuttururken hareketsiz kalıyor.

"Mükemmel," diyorum usulca, ona nasıl oturduğuna hayranlıkla bakarak. Yüz hatları şu anda bile çarpıcı, çenesi gergin, dudakları ince bir çizgi halinde bastırılmış - ama maske zırhının bir kısmını çıkarıyor ve onu eskisinden daha savunmasız bırakıyor.

"Şimdi şu kulaklarla ilgili bir şeyler yapalım," diye ekliyorum, kulak tıkaçlarını masadan alarak. Aldatıcı bir şekilde basitler -küçük, mütevazı- ama sahip oldukları güç muazzam. Yoksunluğun diğer tüm duyuları keskinleştiren, en küçük dokunuş bile elektriklenene kadar farkındalığı artıran bir yolu var.

"İki duyunu birden kaybettiğinde ne olur biliyor musun Elijah?" Ses tonum sohbet eder gibi, neredeyse sıkılarak soruyorum. Tekrar yaklaşımadan önce köpük tıkaçları parmaklarımın arasında kaydırıp sıkıştırıyorum. "Hayal ettiğin her ses daha yüksek çıkıyor. Her koku, daha yoğun. Her dokunuş... güçlenmiş hissediyorsun."

"Kulağa korkunç geliyor," diyor kuru bir sesle, ama konuşmasında bir çatlak var - gülümsememin genişlemesine neden olan hafif bir tereddüt.

"Berbat mı?" Bir fişi önce sol kulağına, sonra da sağ kulağına takarak yankılıyorum. Parmaklarım kulağının kabuğuna sürtünerek bir an fazla oyalanıyor. "Yoksa sarhoş edici mi?"

Ardından gelen sessizlik sağır edicidir. Artık daha ağır nefes alıyor, göğsü düzensiz aralıklarla inip kalkıyor. Bir adım geri çekilip yaptığım işi inceliyorum - göz bağı, kulak tıkaçları, onu yerinde tutan kısıtlamalara rağmen vücudunun gerginlikle uğulduyor gibi görünmesi.

"Güzel," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, ama beni duyamayacağından eminim. İşin eğlencesi de bu değil mi? Her şeyi söyleyebileceğimi, her şeyi yapabileceğimi ve onun tamamen benim merhametime kaldığını bilmenin verdiği güç.

"Başlayalım mı?" Yüksek sesle söylüyorum, sesim sessizliği bir bıçak gibi kesiyor. Onu dikkatle izliyorum, kaçınılmaz tepkiyi bekliyorum - titremesini, yumruklarını sıkmasını, dudaklarının konuşacakmış gibi ayrılmasını ama hiçbir kelime gelmemesini.

Büyüleyici.

Tehlikeli.

Ve en önemlisi, onu tam olarak istediğim yerde.

CHAPTER 9

IRIS

Kapıyı arkamdan yumuşak bir tıkırtıyla kapatıyorum, nefesimi verirken bir an için kapıya yaslanıyorum. Evin kokusu etrafımı sarıyor. Sarhoş edici. Rahatlatıcı. Tanıdık.

Ama sadece kokusu değil. Bu bir çekim. Bu yer, bu hayat, bu... oynadığımız oyun. Bir aşığın elinin benimkine kayması gibi beni çekiyor, daha derine inmem için beni ikna ediyor. Sadece birkaç saatliğine gitmiştim ama her parçam buraya dönmek için can atıyordu. Polisle görüşürken bile aklım sürekli Mason'ın misafirimizle ne yapıyor olabileceğini düşünmeye, hayal etmeye devam etti.

Misafir çok masum bir kelime gibi geliyor, değil mi? Sanki gece için barınak sunduğumuz asi bir gezgin gibi. Elijah Winter'la ilgili her şeyin masum olmaktan çok uzak olması dışında ve Mason'ın bu gerçekten en iyi şekilde yararlandığından eminim.

Evin içine doğru adım atarken ağzımın kenarı yukarı kıvrılıyor, topuklarım cilalı zemine hafifçe vuruyor. İşim beni her zaman heyecanlandırır, ama bugün... bugün farklıydı. Dava büyüleyici, bunu kabul ediyorum. Şu anda altı kayıp kadın var. Hiçbir ortak nokta yok. Örüntü yok. Hayaletler gibi havadan koparılmışlar.

Bu benim uğruna yaşadığım türden bir bulmaca; kanımı kaynatan türden. İşimi seviyorum, gerçekten, ama belki de bunun nedeni benzer düşünenleri analiz etmektir.

Bireyler bana çok doğal geliyor. Dürüst olmak gerekirse, biraz fazla doğal. Elbette polisin bunu bilmesine gerek yok. Kendilerine nedenini sormak için dursalar, içgörülerimi rahatsız edici derecede doğru bulurlardı.

Fırsat kurbanları, onlara böyle diyorlar. Bu ifade aklıma takıldı. Rastlantısallığı ima ediyor ama öyle bir şey yok. Benim gibi insanlar -bizim gibi- sebepsiz ya da amaçsız hareket etmeyiz. Zor olan, ipucunu bulmak ve resim netleşene kadar onu takip etmektir.

Ve yine de... detaylar zihnimde dans ederken, imalarıyla beni kızdırırken bile, kendimi dikkatim dağılmış halde buldum. Mason'ın sıkılıp sıkılmadığını merak ediyordum. Bensiz başlamaya mı karar vermişti?

Bu düşünce midemde bir sıcaklık titreşimine yol açıyor. Tanrım, umarım öyle değildir. Her şey için orada olmaktan, uçuruma ilk kayışı, kararlılıklarındaki ilk çatlağı izlemekten ne kadar hoşlandığımı biliyor. Yine de Elijah diğerlerinden farklı. Onda tam olarak anlamlandıramadığım bir yan var; yüzeyin altında neredeyse tanıdık gelen bir huzursuzluk.

Malikane sessiz. Çok sessiz. Etrafınızı saran, teninize ikinci bir katman gibi yapışan, sizi orada olmayan şeyleri dinlemeye zorlayan türden bir sessizlik. Merdivenlere doğru ilerlerken topuklarım mermer zemine çarpıyor, her adım ölçülü ve bilinçli. Ses boşlukta yankılanıyor, keskin ve ritmik; zamanı işaretleyen bir metronom gibi. Mason bir keresinde buna saatin tik takları demişti, birinin kaçınılmaz kıyametine doğru geri sayıyordu. Haksız da sayılmazdı.

Çıkmaya başladığımda parmaklarımı merdivenin serin trabzanı boyunca takip ederken bu düşünce alaycı bir gülümsemeye yol açıyor. Mason'ın dramatizme olan eğilimi bir yana, en sıradan gözlemleri bile kehanet gibi hissettirmenin her zaman bir yolu vardı. O kara mizahı bulaşıcı ve kalıcıdır. Ona aşık olmamın sebeplerinden biri de bu.

Yine de sessizlik beni tedirgin ediyor. Doğal olmadığı için değil, hayır. Evimiz gölgeler ve sessizlik içinde büyür. Ama bana Elijah'ı çoktan kırıp kırmadığını merak ettiriyor. Onu çoktan çözdü. Bu... hayal kırıklığı olurdu. İkimiz için de. Böyle bir potansiyel boşa gider. Ve Elijah... şey, onun tadını çıkarmayı hak eden bazı özellikleri var. Keşfedilmeyi. Mesela aleti beklenmedik bir zevk. Neredeyse Mason'inkine rakip. Neredeyse.

Nihayet yatak odasının kapısına ulaştığımda hiç duraksamadan kapıyı iterek açıyorum, ağır ahşap menteşeleri üzerinde inliyor. Beni karşılayan manzara nefesimi kesiyor -şaşırdığım için değil, tamamen mükemmel olduğu için.

Elijah hâlâ haça bağlı, kolları iki yana açılmış, gövdesi çıplak ve avizenin ışıltısı altında belli belirsiz parlıyor. Siyah bir maske gözlerini kapatarak görmesini engellerken, dudakları sanki meydan okuma ve teslimiyet arasında kalmış gibi hafifçe aralanmıştır. Göğsü yavaş ve sabit bir ritimle yükselip alçalıyor, yüzeyin altında çalkalanan fırtınadan eser yok.

Ve sonra Mason var. Benim kocam. İşlenmeye değer her gınahta ortağım. Oturma odasından sürükleyerek getirdiği koltuklardan birine tembelce uzanmış, üzerine ikinci bir deri gibi yapışan komuta havası dışında tamamen çıplak. Bir bacağını gelişigüzel diğerinin üzerine atmış, duruşu bir tür muhteşem kayıtsızlık yayıyor -sanki kendi alanını inceleyen ahlaksız bir tanrıymış ve Elijah onun önünde çırılçıplak duran ölümlü bir sunudan başka bir şey değilmiş gibi.

Konuşmuyor. Hareket etmiyor. Sadece izliyor. Sessiz, hesapçı, eğlenmiş. Bakışları kısa bir süreliğine bana kayıyor, dudakları misafirimize dönmeden önce hafif bir sırıtışla kıvrılıyor.

Dudaklarım seçiriyor, bir adım daha atıp bakışlarımın iki adam arasında gezinmesine izin verdiğimde midemde eğlence kıvrılıyor. Çok farklılar ama neredeyse şiirsel bir şekilde birbirlerini tamamlıyorlar. Mason, karanlık ve inatçı. Elijah, altın rengi ve hafif. Sütü ve beyaz çikolata. Ve benim her zaman tatlıya düşkünlüğüm olmuştur.

"Bensiz eğleniyor musun aşkım?" Odayı geçerken topuklarım mermere hafifçe vuruyor, sesim alçak bir mırıltı, şakacı ama merakla kenarlı. Mason hemen cevap vermiyor -tabii ki vermiyor. Beni bekletmeyi seviyor, sessizliğinin kelimelerden daha yüksek sesle konuştuğu bu anları uzatmayı seviyor. Sırıtışı hafifçe genişliyor, hınzırca bir eğlencenin kıvrımı midemin beklentiyle gerilmesine neden oluyor.

Elijah varlığıma hiç tepki vermiyor ve beni adımımın ortasında durduran da bu oluyor. Ne irkiliyor, ne bağlı vücudunda bir değişiklik oluyor, ne de başını onaylarcasına hafifçe eğiyor. Bakışlarım daralıyor, sanki o çarpıcı yüz hatları aniden bir şeyi ele verecekmiş gibi üzerinde geziniyor. Ama o anda bir bulmacanın son parçasını birleştirmek gibi keskin ve tatmin edici bir şeyle karşılaşıyorum.

"Ahhh," diye mırıldanıyorum, farkındalığın dilimden hoşgörülü bir zevkle kaymasına izin veriyorum. "Noel'in ikinci gününde, gerçek aşkım bana... duyusal yoksunluk ile eğlence verdi." Dudaklarımda bir sırıtış beliriyor ve yeni krema verilmiş bir kediye benzeyen Mason'a dönüyorum. "İki duyusu mu?"

"Doğal olarak," diye yumuşak bir şekilde cevap veriyor Mason, sesi zengin ve sıcak, ancak gözlerinde belirgin bir muziplik parıltısı var. İhtiyacım olan tek doğrulama bu.

"Ne zamandır böyle?" Elijah'a yaklaşıp soruyorum. Odadaki hava burada daha ağır, beklentiyle yüklü, statik elektrik gibi tenimi karıncalandıran türden.

"Sen gittiğinden beri," diyor Mason, sandalyesine daha da yaslanarak, her zerresinden kendini beğenmiş bir memnuniyet yayarak.

Boğazımdan alçak sesle mırıldanıyorum, bakışlarım Elijah'a dönerken sesin aramızda titreşmesine izin veriyorum. Tamamen hareketsiz, pürüzsüz altın rengi teninin altındaki kasları gergin. Gözlerimin serbestçe dolaşmasına izin veriyorum, her ayrıntıyı, göğsünün her sığ yükselişini ve düşüşünü içiyorum. O gerçekten enfes.

"Merak etme," diye ekliyor Mason tembelce, sanki aklımı okuyormuş gibi. "Onu besledim. Sonra onu tekrar temizlemek zorunda kaldım." Sözlerinde söylenmemiş imalarla katmanlanmış bir ağırlık var ve ona tekrar baktığımda, ifadesi kötücülünden başka bir şey değil. Gözlerinde uğursuz bir eğlence dans ediyor ve bundan ne kadar zevk aldığını hayal etmem için beni cesaretlendiriyor.

"Elbette öyle," diye cevap veriyorum, ses tonum kuru ama şefkat dolu. Mason'ın sırtışı derinleşiyor ve bir an için onu öpmek istemekle yüzündeki o çileden çıkarıcı, kendini beğenmiş ifadeyi silip atmak arasında kalıyorum.

Onun yerine dikkatimi tekrar Elijah'a yönlitiyorum. Yavaşça, kasıtlı olarak, sivri uçlu bir tırnağımı göğsünün ortasından aşağıya doğru izliyorum, hareket kızdıracak kadar hafif ama ardında soluk kırmızı bir çizgi bırakacak kadar sert. Tepkisi anında oluyor; belli belirsiz ama inkar edilemez bir irkilme, kendini zorla dizginlemeden önce bir elektrik akımı gibi içinden geçiyor. Çenesi geriliyor, kışkırtmayı başardığım içgüdüsel tepkiyi bastırırken tüm vücudu kaskatı kesiliyor.

"İlginç," diye mırıldanıyorum, dudaklarım eşit derecede memnun ve yırtıcı bir gülümsemeye dönüşüyor. "Çok çaballıyor, değil mi?"

"Takdire şayan bir şekilde," diye onaylıyor Mason, sesinde alaycı bir onay var. "Ama ikimiz de bunun uzun sürmeyeceğini biliyoruz."

Parmaklarımı Elijah'ın yontulmuş karnında gezdiriyorum ve dokunuşumun altında kasların gerildiğini hissediyorum. Teni sıcak, hafif bir ter parıltısı var. Acele etmeden vücudunun her bir çıkıntısının ve düzleminin tadını çıkarıyorum.

"Bunca zamandır bu kadar sessiz miydi?" Mason'a soruyorum, sesim ancak fısıltıyı aşıyor.

Mason günahkârca kıkırdar. "Oh hayır. Daha önce söyleyecek epey bir şeyi vardı. Değil mi, tatlı çocuk?"

Tabii ki Elijah onu duyamıyor. Ama çenesinin nasıl sıkıldığını, bağlarını çekiştirirken pazılarının nasıl hafifçe büküldüğünü görüyorum. Her hissin, karanlık dünyasında büyütülmüş her dokunuşun aşırı farkında.

Kulaklıklardan birini çıkararak yakınına eğiliyorum, dudaklarım kulağının kabuğunu . "Eminim bensiz çok yalnız kalmışsındır," diye mırıldanıyorum. "Beni özledin mi Elijah?"

Sesime doğru başını hafifçe çeviriyor. Ağzının kenarında bir gülümseme beliriyor. "Korkunç," diye mırıldanıyor. "Konuşma oldukça tek taraflı oldu."

Elimde olmadan gülüyorum, bu savunmasız durumda bile ısrarcı şımarıklığından memnunum. "Ukala herif," diye mırıldanıyorum, kulak tıkacını geri takmadan önce kulak memesini ısııyorum.

Ellerim keşiflerine devam ediyor, kaburgalarının üzerinden geçerek kalçalarına kadar iniyor. Tırnaklarımla kalça kemiklerindeki keskin kesiklerin izini sürüyorum, sadece arkamda soluk kırmızı çizgiler bırakacak kadar sert. Elijah'ın nefesi kesiliyor, hareketsiz kalmak için savaşıırken karın kasları kasılıyor.

Gözlerim Elijah'ın yüzünden hiç ayrılmasa da Mason'a, "Söyle bana hayatım," diye sesleniyorum. "Misafirimiz ben yokken de bu kadar duyarlı mıydı?"

Mason'ın sesi eğlenceyle doludur. "Oh, oldukça. Sabahtan beri bir kalkıp bir kalkıyor. Onu harekete geçirmek için fazla bir şey gerekmiyor."

Sanki bunu kanıtlamak istercesine, elimin aşağıya kaymasına izin veriyorum, parmaklarım Elijah'ın yarı sert horozunun uzunluğu boyunca hayalet gibi geziniyor. Dokunuşumun altında seğiriyor, alt tarafındaki belirgin damarı izlerken hızla doluyor.

"Öyle mi?" Elimi tamamen onun etrafına sararak düşünüyorum. Ona birkaç yavaş, alaycı vuruş yapıyorum. "Ne kadar hoş."

Elijah'ın kalçaları daha fazla sürtünme arayışıyla istemsizce öne doğru sarsılıyor. Düşük bir inilti kaçıyor, kontrolü yeniden ele geçirdiğinde hızla ısırılıyor. Ama soğukkanlılığındaki çatlağı gördüm ve onu tamamen parçalamaya niyetliyim.

Hayal kırıklığına uğramış oflamasına aldırmadan sikini bırakıyorum. Ellerim tekrar gövdesine kayıyor, parmak uçlarım teninde dans ediyor. Göğsüne ulaştığımda, başparmağımla bir meme ucunu daire içine alarak duraklıyorum.

Hiç , çimdikledim. Sertçe.

CHAPTER 10

IRIS

Elijah'ın vücudu ani acıyla sertçe sarsılıyor, sıkılmış dişlerinin arasından bir tıslama kaçıyor. Onun tepkisinden zevk alarak sırtıyorum.

"Hassasız, değil mi?" Mırıldanıyorum, meme ucunu tekrar büküyorum. Bu sefer iniltisini tutamıyor.

Geri adım atıyorum, ellerim ceketimin düğmelerine gidiyor, yavaşça tek tek çözüyorum. Omuz silkerek çıkarıp ayaklarımın dibinde yere bırakıyorum. Ardından elbisem geliyor, fermuar yumuşak bir tıslamayla aşağı kayıyor. İçinden çıkıyorum, şimdi üzerimde sadece Mason'ı daha önce kızdırdığım zümrüt rengi iç çamaşırı var.

"Çok güzel," diye mırıldanıyor Mason, gözleri takdirle üzerimde geziniyor.

Elijah'a dönüp vücudumu onunkiyle aynı hizaya getiriyorum. Sıcak teninin iç çamaşırlarımın serin sateniyle oluşturduğu kontrast içimi ürpertiyor. Parmaklarımı çenesinde gezdiriyorum, oradaki kirli sakalı hissediyorum, sonra saçlarına dolayarak başını geriye çekiyorum.

"Oynamaya hazır mısın Elijah?" Açıkta kalan boğazına doğru nefes alıyorum.

Tek tepkisi keskin bir nefes alış veriş oluyor ama boynuna bir öpücük kondururken dudaklarımın altında nabzının hızlı atışını hissedebiliyorum. Yumuşak öpücükler ve keskin ısırıklar arasında gidip gelerek aşağı doğru iniyorum ve ardımda kırmızı izler bırakıyorum.

Göğsüne ulaştığımda, meme uçlarından birini dişlerimin arasına alıyorum ve acıtacak kadar sert ısıyorum. Elijah bağlarının içinde sarsılıyor, boğuk bir

İniltiiler ondan kaçıyor. Diğer meme ucuna geçmeden önce dilimle istismara uğramış eti yatıştırıyorum ve ona da aynı muameleyi yapıyorum.

Sonraki süreyi zevk ve acı arasında gidip gelerek geçiriyorum; tüy gibi hafif okşamaların ardından keskin çimdikler ve çizikler geliyor. Elijah bağlarına karşı kıvranıyor, bir sonraki dokunuşun nereye ineceğini ya da yatıştırıcı mı yoksa acıtıcı mı olacağını tahmin edemiyor.

Aleti hala sert, kızarmış ve sızıntı yapıyor. Ama her seferinde sınıra yaklaştığında geri çekiliyorum, serbest kalmasını engelliyorum.

"Lütfen," soluk soluğa bağılıyor onu üçüncü kez sıkıştırdıktan sonra. "İhtiyacım var-"

Ondan uzaklaşıyorum, teniyle olan tüm temasımı kesiyorum. Hayal kırıklığına uğramış iniltisi kulaklarıma müzik gibi geliyor.

"Sanırım biraz iş yapmamızın zamanı geldi, değil mi hayatım?" Mason'a sesleniyorum.

Karanlık bir şekilde kıkırdıyor. "Elbette. İncelemem gereken bazı dava dosyaları var."

Her zamanki rutinlerimize yerleşiyoruz - Mason dosyaları kahve masamıza yayıyor, ben dizüstü bilgisayarımınla kıvrılıyorum. Ama arada bir, içimizden biri Elijah'a daha fazla eziyet etmek için ayağa kalkıyor. Kalçasına sert bir tokat. Buz küpleri hassaslaşmış cildinde sürüklenir. Titreyip inleyene kadar sikine bastırılan bir değneğin titreşimi.

Dava dosyalarını gözden geçiriyor, son kurban profilleri hakkında notlar alıyorum. Mason birkaç iş görüşmesi yapıyor, sesi sanki bağlı bir adamın yanında çıplak durmuyormuş gibi sakın ve profesyonel. Tüm bunların normallliği, Elijah'ın içinde bulunduğu durumla yan gelince içimi bir heyecan kaplıyor.

Saatler bu şekilde geçer, Elijah inkâr edilmiş bir zevk ve ara sıra gelen bir acı sisi içinde asılı kalır. Akşam olduğunda bir enkaz halindedir - terden sıırılsıklam olmuş, kasları efordan titremektedir.

Mason kulak tıkaçlarını çıkarıp yaklaşıyor. "Hâlâ bizimle misin, tatlı çocuk?"

Titrek bir kahkaha attı. "Maalesef."

"Güzel," diye mırıldandı Mason. "Çünkü beni dikkatle dinlemeni istiyorum."

Bana doğru döndüğünde Mason'ın gözleri karanlık bir niyetle parlıyor ve beni kendine çekiyor, elleri kalçalarımın sahiplenici bir şekilde duruyor. "Sanırım misafirimize gerçekten kime ait olduğunu hatırlatmanın zamanı geldi," diye mırıldanıyor, sesi alçak ve tehlikeli.

Sırtımı göğsüne bastırarak şekilde beni döndürüyor, ikimiz de Elijah'a bakıyoruz. Mason kasıtlı bir yavaşlıkla sütyenimi açıyor ve yere düşmesine izin veriyor. Elleri göğüslerimi kavlıyor, başparmakları meme uçlarımin etrafında dönerken boynumu ısıırıyor.

"Görüyorsun ya Elijah," diyor Mason, sanki alaycı dokunuşlarıyla beni yavaş yavaş çıldırtmıyormuş gibi, "konu karıma gelince..."

Elleri aşağıya kayıyor, biri külotumun nemli dantelleri arasından beni okşamak için kalçalarımın arasına dalıyor. Bir inlemeye engel olamıyorum, kalçalarım onun dokunuşuna karşı sallanıyor.

"Sadece ben onu nasıl memnun edeceğimi gerçekten biliyorum," diye devam ediyor Mason, parmakları ıslak kıvrımlarımdan geçmek için kumaşı kenara itiyor. "Ona çığlık attıran her gizli noktayı sadece ben biliyorum."

Bunu kanıtlamak için klitorisime sıkıca bastırıyor, pratik bir beceriyle etrafında dönüyor. İçimden zevk fışkırırken dizlerim neredeyse bükülüyor. Mason'ın diğer kolu belime dolanıyor ve tatlı işkencesine devam ederken beni yukarıda tutuyor.

"Çıkardığı şu güzel sesleri dinle," diye Elijah'a sataşılıyor. "Hiç bu kadar enfes bir şey duydun mu?"

Gözlerimi zorla açıyorum ve Elijah'ın bağlarına karşı zorlandığını görüyorum. Aleti dayanılmaz derecede sertleşmiş, ucunda prekum boncuklanıyor. Gözleri bağlı olsa bile dişlerini sıkarken çenesindeki kasların titrediğini görebiliyorum.

Mason aniden beni döndürüyor ve kaldırıyor. Beni yatağa taşıırken bacaklarımı beline doluyorum. Beni yere atıyor, yırtıcı bir zarafetle üzerimde sürünüyor.

"Şimdi karımı becereceğim Elijah," diye sesleniyor Mason. "Her iniltiyi, her nefesi, her zevk çığlığını dinlemeni istiyorum. Tam olarak neyi kaçırdığını bilmeni istiyorum."

Tek bir yumuşak içime giriyor, kendini kadar gömüyor. Enfes dolgunluk karşısında haykırıyorum, tırnaklarım sırtını tırmalıyor. Mason cezalandırıcı bir tempo tutturuyor, her hamlesi derin ve amaca yönelik.

"İşte bu, sevgilim," diye kulağıma hırlıyor. "Seni ne kadar iyi hissettirdiğimi duysun."

Kendimi tutmuyorum, zevk çığlıklarımın odayı doldurmasına izin veriyorum. Islak sesler ve tenin tene çarpması, aksi halde sessiz olan alanda müstehcen bir şekilde yüksek görünüyor. Bunun Elijah'a nasıl geldiğini ancak hayal edebiliyorum, görme eksikliği yüzünden daha da artmış olmalı.

Mason kalçalarının açısını değiştiriyor, içimde yıldızları görmeme neden olan o noktaya vuruyor. "Tanrım, evet!" Çığlık atıyorum, sırtım yataktan kalkıyor.

"İşte bu, sevgilim," diye homurdanıyor Mason, sesi şehvetle sertleşiyor. "Her sesi duymasına izin ver. Tam olarak ne kaçırdığını bilsin."

İticileri daha derinleşiyor, sertleşiyor, her biri beni sınıra daha da yaklaştırıyor. Bir zevk seli içinde kayboluyorum, her bir sinirim alev alev yanıyor. Mason'ın elleri vücudumda sahiplenici bir şekilde dolaşüyor, göğüslerimi sıkıyor, meme uçlarımı çimdikliyor. Ağzı boynuma yapışıyor, iz bırakacak kadar sert emiyor.

"Sen benimsin," diye hırslıyor tenime karşı. "Söyle."

"Senin," diye inlemeler arasında nefes nefese kaldım.

Bacaklarımı kaldırıyor, daha da derine sokmak için omuzlarından aşağı sarkıtıyor. Yeni aç sayesinde her hamlesinde çığlık atıyor, orgazmın eşliğine geliyorum.

"Duydun mu Elijah?" Mason sesleniyor, sesi eforla gerilmiş. "O benim. Benim mükemmel, kötü kraliçem. Benim zeki, güzel, ölümcül karım. Her yönden ortağım."

"Iris ona dokunmana izin vermiş olabilir," diye bağırıyor, amansız ritmini hiç yavaşlatmadan, "onu becermene izin vermiş olabilir, ama hata yapma, o benim." Bunu, yıldızları görmeme neden olan özellikle acımasız bir itme ile noktılıyor. "Her. İnç. Her. Onun." Her kelime başka bir derin vuruşla vurgulanıyor.

İçimdeki zevk sarmalı gittikçe daha sıkı sarılıyor ve her an kopmakla tehdit ediyor. Mason ne kadar yakın olduğumu hissetmiş olmalı, çünkü yakınım eğiliyor, dudakları kulağıma değiyor.

"Benim için gel, sevgilim," diye mırıldanıyor. "Bırak Elijah neler kaçırdığını duysun."

Onun sözleri ihtiyacım olan son itici güç. Orgazmım beyaz sıcak zevk dalgaları halinde üzerime çöküyor, Mason'ın adını haykırırken vücudum yataktan fırlıyor. İç duvarlarım onun etrafında kenetleniyor, onu daha derine çekiyor.

Mason gırtlaktan gelen bir iniltiyle beni takip ediyor, kendini içime boşaltırken kalçaları tekliyor. Bir an için birbirimize kilitleniyoruz, nefes nefese kalıyoruz ve sonrasında titriyoruz. Sonra Mason yavaşça çekiliyor ve birleşen sıvılarımızın kalçalarından aşağı süzölmeye başladığını hissediyorum.

Ben daha kıpırdayamadan Mason'ın parmakları yapışkan dağınıklığı topluyor. Performansımız boyunca ürkütücü bir şekilde sessiz kalan Elijah'a yaklaşmasını yarı kapalı gözlerle izliyorum.

"aç," diye emrediyor Mason, sesi tartışmaya yer bırakmıyor.

Elijah'ın dudakları muhtemelen iğneleyici bir yorum yapmak için aralandığında, Mason birleşik salgılarımızı onun ağzına ve diline bulaştırma fırsatını değerlendiriyor.

"İşte," diyor Mason memnuniyetle. Parmakları Elijah'ın dudaklarında oyalanıyor ve döllерimizi dudaklarına bulaştırıyor. Yakınına eğilirken sesi alçak, tehlikeli bir mırıltıya dönüşüyor.

"Kokladın mı, güzel çocuk? Tadını dilinde hisset. İşte buna sahip olamazsın. Biz izin verene kadar olmaz."

Elijah'ın dili dışarı fırlıyor ve istemsizce dudaklarını kaplayan yapışkan pisliği yalıyor. Loş ışıktaki bile görülebilen bir ürperti vücudundan geçiyor. Göğsü düzensiz nefeslerle kabarıyor, derin nefes alırken burun delikleri açılıyor.

"Enfes, değil mi?" Mason alay ediyor. "Onun uyarılmışlığının kokusu, tatlı amcıyla karışan dölümün tadı. Sarhoş edici. Bağımlılık yapıyor."

"Bunu umutsuzca istiyorsun, değil mi?" Mason devam ediyor, sesi baştan çıkarıcı bir fısıltıya dönüşüyor. "Onu hakkıyla tatmak istiyorsun. Yüzünü onun kalçalarının arasına gömmek ve doyasıya içmek. Onu becerirken tırnaklarının sırtını tırmaladığını hissetmek istiyorsun."

Elijah'ın vücudundan bir ürperti geçiyor ve saklamak için elinden geleni yapmasına rağmen uyarılmış olduğunu ele veriyor. Aleti o kadar sertleşmiş ki acı veriyor gibi görünüyor.

"Ama bundan daha fazlası," diyor Mason, dudakları Elijah'ın kulağına değecek kadar yaklaşarak, "sen de beni istiyorsun, değil mi? Ellerimi vücudunda hissetmek, sikimin seni açmasını istiyorsun. Aramızda kalmak, nerede bittiğini ve bizim nerede başladığımızı bilmeyene kadar becerilmek ve kullanılmak istiyorsun."

Elijah'ın nefesi duyulabilir şekilde kesiliyor, göğsü hızla inip kalkıyor. Bir ter damlası şakağından aşağı süzülüp göz bağının kenarında kayboluyor.

Mason hınzırca kıkırdıyor ve hafifçe geri çekiliyor. "Oh evet, bunu yüzünün her yerinde görebiliyorum. O kadar çok istiyorsun ki canın yanıyor. Ama ona sahip olamazsın. Henüz değil." Başparmağıyla Elijah'ın alt dudağının izini sürüp hafifçe bastırıyor. "Daha geniş aç," diye emrediyor. Elijah isteksizce itaat ettiğinde, Mason iki eliyle

parmaklarını ağzına sokuyor. "Em," diye emrediyor.

Elijah bir an için direniyor. Ama sonra Mason'ın parmaklarını emerek temizlemeye başladığında yanakları çukurlaşıyor, dili parmakların arasında çalışarak bizden kalan her izi yalayıp yutuyor.

"Aferin oğlum," diye övüyor Mason, sesinde karanlık bir eğlence var. "Tadını çıkar. Bırak dilinde kalsın. Çünkü bu?" Parmaklarını ıslak bir patlamayla geri çekiyor. "Bu gece alacağın tek şey bu. Kaçırdığın şeyin sadece bir tadı."

Mason'ın eli Elijah'ın çenesini kavıyor, sıkıca tutuyor ama acı vermiyor. "Bu anı hatırla Elijah. Tadını, kokusunu, ihmal edilmiş sikiindeki sızıyı. Bırak rüyalarına girsin."

Elijah'ın yüzünü bırakıp geri çekiliyor. Yataktan, atılmış kulak tıkaçlarından birini almasını izliyorum.

"Tatlı rüyalar, tatlı çocuk," diye mırıldanıyor Mason, köpük tıpayı Elijah'ın sol kulağına iterken sesi sahte bir şefkatle süslenmiş. Bir anlık gergin bir sessizlik oluyor, sonra Mason son bir kez daha eğiliyor, dudakları Elijah'ın diğer kulağının kabuğına zar zor değiyor.

"Sabah görüşürüz," diye fısıldıyor. "Ya da belki görüşmeyiz. Belki de seni burada bırakırız, bağı ve çaresiz, kendi kişisel karanlığında kaybolmuş. Eğlenceli olmaz mıydı?"

Bu son sataşmayla birlikte ikinci kulak tıkağını taktı.

CHAPTER 11

ELIJAH

İkisini de alt edemem.

Daha kötülerine katlandım, buna da
katlanacağım. Beni kırmalarına izin
vermeyeceğim.

Bu beni öldürmez.

Zamanımı
bekleyebilirim.

CHAPTER 12

IRIS

Yataktan çıkmak istemiyorum. İpek çarşaf lar ve kuştüyü yorganla ördüğüm kozamın içi sıcacık; bu durum, sığınağımın ötesindeki havada hissedebildiğim soğukla tam bir tezat oluşturuyor. Noel yaklaştıkça günler kısalıyor ve soğuyor. Bir yanı m daha derinlere gömülmek, yastıklara sinen seks ve pahalı kolonya kokusunda kendimi kaybetmek istiyor.

Ama damarlarımda dolaşan bir heyecan akımı var, huzursuz bir enerji gerçekten rahatlamamı imkânsız kılıyor. Aklım misafirimize kayıyor, uzun ve sessiz geceyi nasıl geçirdiğini merak ediyorum. O acımasız haça bağlı olduğu halde hiç dinlenebildi mi? Yoksa saatlerce kendi düşüncelerinde kaybolup, ona yaptığımız her dokunuşu, her hissi yeniden yaşayarak mı geçirdi?

Televizyonun hafif uğultusu oturma alanından bana doğru süzülüyor, zar zor duyuluyor ama Mason'ın güne çoktan başladığını doğrulamaya yetiyor. Onu orada, muhtemelen bir fincan sert kahvesini yudumlarken ve sabah haberlerini takip ederken hayal ettiğimde dudaklarım tembel bir gülümsemeye dönüşüyor. Her zaman erken kalkar benim sevgili kocam.

Merak sonunda rahatlığa galip geldi. Yorganı geriye atıyorum, serin hava çıplak tenime çarptığında hafifçe titriyorum. Tüylerim diken diken olurken sessizce dolaba doğru ilerledim ve derin ipek bir bornoz seçtim.

Kıpkırmızı. Belimdeki kemeri sıkıca sararken, kumaş tenime fısıldıyor.

Boy aynasının karşısında durup yansımamı inceliyorum. Saçlarım muhteşem bir karmaşa içinde, kumral dalgalar omuzlarıma dökülüyor. Boynumda, Mason'ın bir gece önce özellikle sertçe emdiği yerde hafif bir morluk oluşuyor. Parmaklarım iz üzerinde geziniyor, o noktadan hoş bir acı yayılıyor. Mükemmel.

Dolaptan dışarı adımımı attığımda, deri koltuklardan birine uzanmış Mason'ın görüntüsüyle karşılaşıyorum. Üstü çıplak, üzerinde sadece kalçalarına kadar inen bir çift siyah ipek pijama altı var. Koyu renk saçları hafifçe karıştırılmış, ona ağzımı sulandıran seksi bir görünüm veriyor.

Ben yaklaşırken gözleri bana kayıyor, yüzüne yavaş, yırtıcı bir gülümseme yayılıyor. "Günaydın sevgilim," diye mırıldanıyor, sesi hâlâ çakıllı. "İyi uyudun mu?"

Yanıt olarak mırıldanıyorum, sandalyesinin koluna tünemek için hareket ediyorum. Eli hemen kalçamı buluyor, parmakları tenimde boş desenlerin izini sürüyor. "Yeterince iyi," diye mırıldanıyorum, eğilip şakağına bir öpücük konduruyorum. "İtiraf etmeliyim ki, biraz... dikkatim dağılmıştı."

Mason'ın kıkırdaması alçak ve hınzırca, omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. "Öyle mi? Peki dikkatini dağıtan ne olabilir?"

Bakışlarım odanın içinde gezinirken Aziz Andrew haçına bağlı figüre takılıyor; altın rengi teni koyu renkli ahşapla keskin bir kontrast oluşturuyor. Perdelerin arasından süzülen yumuşak sabah ışığında neredeyse uhrevi görünüyor - tutsaklığı içinde güzel olan düşmüş bir melek.

Göz bağı sıkıca yerinde duruyor, siyah satenden bir şerit keskin elmacık kemiklerini ve çenesinin güçlü çizgisini vurguluyor. Göğsü yavaş ve sabit bir ritimle inip kalkıyor, bu da hâlâ uyuyor olabileceğini gösteriyor. Ya da belki de kendini duyusal yoksunluğa bırakmış, karanlık ve sessiz bir dünyada kaybolmuştur.

Ayağa kalkıyorum ve beni duyamayacağını bildiğim halde sessizce ona yaklaşıyorum. Yakından bakınca kaslarındaki hafif titremeleri görebiliyorum, muhtemelen yorgunluk ve havadaki soğğun bir karışımı. Tüyleri diken diken oluyor ve ellerimi üzerinde gezdirme, dokunuşlarımla onu ısıtma isteğimle savaşıyorum.

Dudakları hafifçe aralanmış, susuz geçen saatler yüzünden kuru ve hafif çatlamış. Onu öpme, dilimle o yaralı teni yatıştırma dürtüsü

neredeyse ezici. Ama direniyorum. Bu bir sabır ve kontrol oyunu. Ve ben her anın tadını çıkarmaya niyetliyim.

"Uyandı," diyor Mason usulca, sesi hayallerimi yarıp geçiyor. Döndüğümde onu tam arkamda, vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebileceğim kadar yakınımda dururken buluyorum. "Bir süredir öyle."

Kaşlarım şaşkınlıkla kalkıyor. "Öyle mi? Peki bunu nereden biliyorsun?"

Mason'ın dudakları hınzır bir sırıtışla kıvrılıyor. "Yaklaşık bir saat önce onu tuvalete götürdüm. Hoş bir şekilde sakinleşmişti."

Mason'ın gözleri bağlı ve kafası karışmış Elijah'ı tuvalete götürürkenki görüntüsü içimde bir heyecan yaratıyor. "Sana sorun çıkardı mı?"

"Hayır," diye yanıtlıyor Mason, sesine eğlence karışmış bir halde. "Aslında, neredeyse uysaldı. Görünüşe göre tüm bu duyuşal yoksunluk... sinirlerini biraz yumuşatmış."

Düşünceli bir şekilde mırıldanıyorum ve Elijah'ın bağlı halini incelemek için geri dönüyorum. Mason bahsettiğine göre, bilincin ince işaretlerini görebiliyorum - kaslarındaki hafif gerginlik, nefes alışının gerçek uykunun üreteceği kadar derin ve eşit olmaması.

"İlginç," diye mırıldanıyorum, parmağımı Elijah'ın göğsünde gezdirirken. Beklenmedik dokunuş karşısında irkiliyor, dudaklarından yumuşak bir nefes kaçıyor. "Ben de onun inatçı iradesini kırmak için daha çok çalışmamız gerektiğini düşünüyordum. Peki ona hiç su verdin mi?"

Mason başını sallar. "Sadece onu susuz bırakmayacak kadar. Ne de olsa bayılmasını istemeyiz."

Zihnim bir sonraki hamlemiz için olasılıklarla dolup taşıyor. Küçük oyunumuzun üçüncü günü ve bunun unutulmaz olmasını istiyorum. Elijah'ı arzu ve hayal kırıklığının derinliklerine itecek bir şey.

"Bugün için bir fikrim var," diye mırıldanıyorum ve Mason'la tamamen yüzleşmek için dönüyorum. Ben planımı ana hatlarıyla anlatırken gözleri ilgiyle kararıyor, sırıtışı her ayrıntıyla daha da büyüyor.

Bitirdiğimde "Bu çok acımasızca," diye mırıldandı. "Bayıldım buna."

Sonraki bir saati hazırlık yaparak, mobilyaları taşıyarak ve sahneyi kurarak geçiriyoruz. İşimiz bittiğinde yatak odası değişmiş oluyor. Artık Aziz Andrew'un haçını çevreleyen üç geniş, tam boy ayna, İlyas'ın ortaya çıkmak üzere olan şeyin her ayrıntısını görmesini sağlayacak açılarda konumlandırılmış.

Şeffaf siyah bir geceliğin içine giriyorum, malzeme neredeyse hiç yok ve hayal gücüne çok az şey bırakıyor. Mason, vücuduma yapışan dar siyah boxer külotu tercih ediyor.

her kıvrım ve çıkıntı. Zıtlıklar içinde bir çalışmayız - benim soluk tenim ve kumral saçlarım onun zeytin tenine ve koyu renk yüz hatlarına karşı.

Sonunda hazırız. Mason Elijah'ın göz bağıını ve kulak tıkaçlarını çıkarmak için hareket ederken ben de tam karşısına geçiyorum.

Elijah'ın gözleri ışığa alıştığı anda bakışları bana kilitleniyor. Gözbebeklerinin genişlemesini, zar zor örtünmüş bedenimin görüntüsünü içine çekmesini izliyorum. Dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor ve ben bir beklenti ürpertisini bastırmak zorunda kalıyorum.

"Günaydın Elijah," diye mırıldanıyorum, sesim alçak ve baştan çıkarıcı. "İyi uyudun mu?"

Sertçe yutkunuyor, boğazı gözle görülür şekilde çalışıyor. Konuştuğunda sesi kullanılmadığı için pürüzlü. "Bir bebek gibi," diye alaycı bir şekilde mırıldanıyor.

Mason'ın dudakları yırtıcı bir gülümsemeyle kıvrılırken Elijah'a yaklaşıyor, sesi alçak bir gümbürtüye dönüşüyor. "Şimdi, şimdi, tatlı çocuk. Bu ses tonuna gerek yok. Bugün senin için çok hoş planlarımız var."

Avını ölçüp biçen bir köpekbalığı gibi yavaşça yaklaşıyor. Parmakları Elijah'ın teninde hafifçe gezinerek tüylerini diken diken ediyor.

"Görüyorsunuz," diye devam etti Mason, nefesi Elijah'ın kulağına değerken,

"küçük bir... deney yapalım dedik. Eski bir klasik üzerinde bir değişiklik, eğer isterseniz."

Elijah'ın vücudunun gerilmesini, yüz ifadesinde beklenti ve ihtiyatın savaşımasını izliyorum. Mason'ın sırtışı genişliyor, belli ki yarattığı etkiden hoşlanıyor.

"Hiç boynuzlama diye bir şey duydun mu Elijah?" Mason havadan sudan konuşur gibi konuşarak soruyor. "Oldukça büyüleyici, gerçekten. Psikolojik dinamikler... kıskançlık, tahrik ve aşağılanmanın karışımı."

Elijah'ın çenesi sıkılır ama sessiz kalır, bunun nereye varacağından emin değildir. Mason parmaklarını Elijah'ın teninde gezdirmeye devam ediyor.

"Geleneksel olarak, bir erkeğin karısını başka bir erkekle izlemesi söz konusudur," diye açıklıyor Mason, sesi baştan çıkarıcı bir mırıltıya dönüşerek. "Kadının zevk içinde kıvranışını, kendinden geçerek haykırışını izlemek... tüm bunlar olurken adam sadece izlemek zorunda kalır, olaya katılamaz."

Elijah'dan uzaklaşıyor, şimdi benim etrafımda dönüyor, karanlık gözleri kötü niyetle parlıyor. "Ama biz buna kendi küçük yorumumuzu katacağız. Ben karımı tatmin ederken sen de izleyeceksin. Ellerimin ve sikimin altında parçalanırken her inleyişini, her soluk alışını, vücudunun her titreyişini en ön sıradan izleyeceksin."

Mason'ın eli sahiplenici bir şekilde belime dolanıyor ve beni kendisine doğru çekiyor. "Ve en iyi kısmı? Her şeyi görebileceksin. Bu aynalar sana her açıdan mükemmel bir görüntü verecek. Tek bir ayrıntıyı bile kaçırmayacaksın."

Diğer eli geceliğimin şeffaf kumaşı arasından göğsümün kıvrımlarını izliyor. "Dokunuşumla meme uçlarının nasıl sertleştiğini, içine girdiğimde sırtının nasıl dikleştiğini göreceksin. Boşaldığında adımı haykırırken yüzünün zevkten nasıl buruştuğunu izleyeceksin."

Elijah'ın nefes alış veriş hızlanmış, göz bebekleri uyarılma ve hayal kırıklığının karışımıyla büyümüştür. Mason'ın gülümsemesi devam ederken oldukça vahşi.

"Ve tüm bu süre boyunca, sen tam burada olacaksın. Bağlı. Dokunamayacaksın. Ne kadar umutsuzca istesen de o güzel sikini okşayamayacaksın. Her zonklamayı, her acıyı hissedeceksin, rahatlamanın hiçbir yolu yok. Enfes bir işkence . Ve ben her saniyesinin tadını çıkaracağım."

Elijah'ın gözleri kararıyor, buz gibi derinliklerinde hem meydan okuma hem de tahrik dönüyor. Tehlikeli pozisyonuna rağmen, ağzının kenarından bir sırıtma geçiyor.

"Boynuzlamayı gerçekten doğru dürüst yapmak istiyorsan," diye çekiştiriyor, "o zaman yer değiştirmeliyiz, Blackwood."

İfade bir an havada asılı kalıyor, elektrik ve şarj. Mason'ın arkamda hafifçe sertleştiğini hissediyorum, parmakları hafifçe kalçama giriyor. Ama sonra kıkırdıyor; alçak, tehlikeli bir ses, tüylerimi diken diken ediyor.

"Öyle mi? Nedenmiş o güzel çocuk?" Mason mırıldanıyor, sesi aldatıcı bir şekilde yumuşak.

Elijah'ın sırıtışı genişliyor, bakışları Mason ve benim aramda gidip geliyor. "Başlangıç olarak boynuzlamak böyle bir şey ama ben zaten karını becerme zevkine eriştim. Ve hatırladığım kadarıyla bundan oldukça keyif almış görünüyordu."

Sözleri içimi ısıtıyor ve dudaklarımın kenarında bir gülümsemenin kıvrılmasına izin veriyorum.

Mason'ın beni kavrayışı daha da sıklaşıyor, sahiplenici ve uyarıcı.

"Aslında," diye devam ediyor Elijah, tepkilerimizden cesaret almış gibi görünüyor, "adımı inlediğini çok net hatırlıyorum. Daha fazlası için yalvarıyordu. Sikimin etrafına boşalırken çığlık atıyordu."

Sözleri canlı bir resim çiziyor, galadaki o gecenin anılarını canlandırıyor. Vücudunun sıcaklığı, benimle bir oyuncak gibi ustaca oynaması

Enstrüman. Boynumdan yukarı doğru bir kızarıklık hissediyorum, karnımın alt kısmında uyarılma birikiyor.

"Yani gerçekten," diyor Elijah, sesi baştan çıkarıcı bir mırıltıya düşüyor, "eğer gerçek boynuzlama istiyorsan, bu çarmıha bağlı olan sen olmalısın. Karını unutulana kadar sikmemi izlemelisin. Sikim için yalvarışını, onu tekrar tekrar boşaltmam yalvarışını dinlemek."

Mason o kadar hızlı hareket ediyor ki bunu fark edecek zamanım bile olmuyor. Bir an arkamdaydı, bir an sonra Elijah'ın önündeydi, eli boğazına sarılmıştı. Sıkıyor, henüz değil, ama açık bir tehdit.

"Dikkatli ol Winter," diye homurdanıyor Mason, sesi alçak. "Çok tehlikeli bir oyun oynuyorsun."

Ama Elijah geri adım atmaz. Aksine, bu yüzleşmeden zevk alıyor gibi görünüyor. "Öyle miyim?" diye meydan okuyor, Mason'ın eli boğazındayken bile bir şekilde kendini beğenmiş görünmeyi başarıyor. "Yoksa sadece gerçekleri mi söylüyorsunuz? Karının amcığı sikimin etrafında kenetlenirken harika hissediyordu. Eminim bunu tekrar hissetmek ister."

Mason'ın parmaklarının hafifçe gerilmesini şaşkınlıkla izliyorum. Elijah'ın nefesi kesiliyor ama gözlerindeki meydan okuyan parıltı hiç kaybolmuyor.

"Onu benden daha iyi tatmin edebileceğini mi düşünüyorsun?" Mason sorar, sesi aldatıcı bir şekilde sakindir. "Onun neye ihtiyacı olduğunu, neyi arzuladığını bildiğini mi sanıyorsun?"

Elijah'ın kahkahası nefes nefese ama yine de kabadayılık dolu. "Sanmıyorum, Blackwood. Ben biliyorum." Gözleri bana kayıyor, dudaklarında bir sırıtma oynuyor. "Bana karşı hareket edişi, çıkardığı sesler... Onu oldukça iyi tatmin ettiğimi söyleyebilirim."

Mason'ın çenesi gerilir, derisinin altında bir kas tik tak eder. Ama o yemi yutmuyor. Onun yerine daha da yaklaşıyor ve sesi hınzır bir mırıltıya dönüşüyor. "Onu tanıdığını mı sanıyorsun? Daha yüzeye bile çıkmadın, tatlı çocuk."

Elijah'ın boğazından kayan eli, aldatıcı bir şekilde nazıkçe okşayarak göğsünden aşağı iniyor. "Onun sunabileceklerinin çok azını tattın. Özenle hazırlanmış bir illüzyon, sadece senin için hazırlanmış bir performans."

Mason'ın parmakları Elijah'ın karın kaslarının üzerinde hayalet gibi gezinerek aşağıya iniyor. "Söyle bana, o gece kendini güçlü hissettin mi? Kontrolün sende olduğunu düşündün mü?" Mason'ın eli, odadaki gerilime rağmen çoktan yarı sertleşmiş olan Elijah'ın sikinin etrafını sarıyor. "Çünkü seni temin ederim ki, oyunumuzdaki bir piyondan başka bir şey değildin."

Elijah'ın nefesi kesilir, kalçaları Mason'ın dokunuşuyla istemsizce sarsılır. Ama gözleri meydan okumaya devam ediyor, buz gibi derinliklerinde yanan bir meydan okumayla Mason'inkilere kilitlenmiş. "Oyun olsun ya da olmasın," diye , "yine de onu boşalttım. Hâlâ sikimin etrafında onun sıkı, ıslak sıcaklığını hissediyorum. Ve eminim şu anda bunu düşünüyor, ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlıyordur."

Sözleri karşısında içimde oluşan ürpertiye inkar edemiyorum. O gecenin anısı zihnime kazındı - baştan çıkarmanın heyecanı, vücudunun benimkine karşı duyduğu enfes zevk. Ama Elijah oynanan daha derin oyunu, Mason'ı ve beni yönlendiren kötü arzuları anlamıyor.

Mason'ın kahkahası alçak ve vahşidir. "Ah, Elijah," diye mırıldanıyor, eli hâlâ Elijah'ın boynunu okşuyor. "Hâlâ anlamıyorsun, değil mi? Bu kimin onu daha çok boşaltacağı ya da kimin sikini tercih edeceği ile ilgili değil. Bundan çok daha karmaşık bir şey."

Geri adım atarak Elijah'ın sikini serbest bırakır. Bağlı adam temasın kesilmesiyle inliyor, ereksiyonu artık tamamen sertleşmiş ve sızıntı yapıyor. Mason bana dönüyor, karanlık gözleri kötü niyetle parlıyor.

"Söyle bana sevgilim," diye mırıldanıyor, yanağını okşamak için uzanıyor. "Saygıdeğer Bölge Savcımızın senin için adam öldüreceğini düşünüyor musun?"

Dokunuşuna doğru eğildim, yüzüme yavaşça bir gülümseme yayıldı. "Mmm, bilmiyorum. Sen ister miydin, Elijah?" Sesimden sahte bir masumiyet damlayarak soruyorum.

Elijah'ın kaşları çatılıyor, şaşkınlığı gözlerindeki şehvetle savaşıyor. "Sen neden bahsediyorsun?"

Mason'ın eli boynumdan aşağı kayıyor, köprücük kemiğimin kıvrımını izliyor, sonra aşağı inip sabahlığımın şeffaf kumaşı arasından göğsümü avuçluyor. Dokunuşu vücuduma elektrik kıvılcımları gönderiyor ve dudaklarımdan kaçan yumuşak nefese engel olamıyorum.

"Görüyorsun ya Elijah," diye mırıldanıyor Mason, beni okşamaya devam ederken gözleri gözlerimden hiç ayrılmıyor, "sahip olduğumuz şey sadece fiziksel zevkin çok ötesinde. Bu kan ve karanlıkla örülmüş bir bağ, asla tam anlamıyla doyurulamayacak ortak bir açlık."

Elijah'ın gözlerinin karardığını, bakışlarının Mason'ın vücudumdaki eli ve yüzlerimiz arasında gidip geldiğini izliyorum. O buz mavisi gözlerin ardında bir şeyler var, tam olarak çözemediğim bir duygu fırtınası.

"Arzuyu bildiğini mi sanıyorsun?" Mason devam ediyor, sesi baştan çıkarıcı bir fısıltıya dönüşüyor. "Söyle bana Elijah, hiç birini sırf gülümsediğini görmek için dünyayı yakacak kadar çok istedin mi?"

Eli aşığıya kayıyor, sabahlığıının çürük malzemesini kenara iterek göğüslerimi ortaya çıkarıyor. Tutsak seyircilerimiz için bir gösteri yaparak onun dokunuşuna doğru eğiliyorum. Elijah'ın nefesi duyulabilir şekilde kesiliyor, siki karnına doğru seğıriyor.

"Hiç bu kadar derin, bu kadar her şeyi tüketen, seni içten dışa yutmakla tehdit eden bir açlık hissettin mi?" Mason'ın parmakları meme ucumu buluyor, başparmağı ve işaret parmağı arasında yuvarlıyor. Yumuşakça inliyorum, ses odanın yüklü sessizliğinde yankılanıyor.

Elijah'ın çenesi sıkılır, kolları bağlarına karşı gerilir. Ama şimdi şehvet ve hayal kırıklığının ötesinde başka bir şey var. Kötücül bir şeyin parıltısı belki de? Ya da belki sadece farklı bir açlık.

"Onu boşaltmaktan bahsediyorsun," diye alay ediyor Mason, eli karnımda geziniyor, parmakları külotumun kenarında dans ediyor. "Sanki arzunun zirvesi buymuş gibi. Ama bana şunu söyle Elijah, onun için adam öldürür müydün?"

Elijah'ın gözleri hafifçe açılarak yüz hatlarında şaşkınlık ifadesi beliriyor ve ardından yüz ifadesini tekrar meydan okuyan bir kayıtsızlığa dönüştürüyor.

"Ya da daha iyisi," diye devam ediyor Mason, sesi daha da alçalarak, "onun suçlarını örtbas eder miydin? O pozisyonunu, o parlak Bölge Savcısı rozetini cesetleri ortadan kaldırmak için kullanır mıydın? Kanıtları silmek için? Bedeli ne olursa olsun onu güvende tutmak için?"

Elijah'ı dikkatle izliyor, ifadesindeki ince değişimleri fark ediyorum. Gözlerinin etrafında bir sıkışma, çenesinde hafif bir seğıirme var. Soğukkanlılığını korumak için çok çabalıyor ama çatlakların oluştuğunu görebiliyorum.

"Sen delisin," diyor Elijah sonunda, ama sesi inandırıcılıktan yoksun. Orada bir titreme var, zar zor algılanabilir ama neyi dinleyeceğini bilenler için açık.

Mason günahkârca kıkırdıyor, eli vücudumda alaycı keşiflerine devam ederken gözleri Elijah'ın yüzünden hiç ayrılmıyor. "Çılgınca mı? Belki de. Ama cazibesini inkâr edemezsin, değil mi? Gücün, Tanrı'yı oynamanın verdiği heyecan... Sarhoş edici."

Elijah'ın gözleri aramızda gidip geliyor. "Bay ve Bayan Smith'in çarpık bir versiyonu gibisiniz," diyor, sesi ancak fısıltıyı aşıyor. "Tasarımcı kıyafetleri ve milyon dolarlık gülümsemelerle sarmalanmış tüm cazibe ve tehlike."

CHAPTER 13

IRIS

Bu karşılaştırma Mason'ın içten ve sıcak bir kahkaha atmasına neden oluyor. "Oh, bunu sevdim," diye mırıldanıyor, parmakları tenimde boş desenler çiziyor. "Sen ne düşünüyorsun sevgilim? Özgeçmişimize 'uluslararası suikastçılar'ı da ekleyelim mi?"

Dokunuşuna doğru eğiliyorum, yüzüme yavaşça bir gülümseme yayılıyor. "Mmm, gerçekten de kulağa hoş geliyor," diye mırıldanıyorum. "Gerçi biz daha... uygulamalı bir yaklaşımı tercih ediyoruz."

Mason'ın eli aşağı kayıyor, külotumun çürük dantelini kenara itiyor. Parmakları ıslaklığımı bulup kıvrımlarım boyunca ilerlerken nefesim kesiliyor. "Ona bak, Iris," diye mırıldanıyor Mason kulağıma, sesi Elijah'a ulaşacak şekilde ayarlanmış olsa da. "Ne kadar sert olduğunu görüyor musun? Sen her inlediğinde aleti nasıl seğiriyor?"

Gözlerimi zorla açıyorum, zevkten kapattığımı fark etmiyorum bile. Mason'ın sözlerine sadık kalarak, Elijah'ın ereksiyonu gururla ve ağlayarak duruyor, ucunda bir damla prekum parlıyor. Aç gözlerle bizi izlerken göğsü düzensiz nefeslerle kabarıyor, kasları bağlarına karşı geriliyor.

"Merak ediyorum," diye devam ediyor Mason, parmakları çıldırtıcı bir hassasiyetle klitorisimin etrafında dönerken, "onu bu kadar heyecanlandıran senin düşüncen mi? Yoksa kanını tutuşturan şey öldürmekten bahsetmek mi?"

Elijah'ın çenesi kasılıyor ama başka tarafa bakmıyor. Aksine, bakışları daha da yoğunlaşıyor, hepimizi tüketmekle tehdit eden bir sıcaklıkla yanıyor.

"Ne düşünüyorsun, güzel çocuk?" Mason alay ediyor, boştaki eli göğsümü avuçlamak için yaklaşıyor. "Ellerini kana bulama fikri seni heyecanlandırıyor mu? Yoksa sadece Iris'in tatlı amının vaadi mi seni azdırıyor?"

Elijah'ın boğazından kısık bir inilti kaçıyor ama cevap vermiyor. Kalçaları istemsizce sarsılıyor, orada olmayan bir sürtünme arıyor.

Mason daha fazla zorlamıyor, görünüşe göre sorunun havada asılı kalmasına izin vermekten memnun. Bunun yerine dikkatini bana odaklıyor, yetenekli parmakları dudaklarımdan nefesler ve inilti çıkarıyor. Nereye dokunacağını, ne kadar baskı uygulayacağını çok iyi bilerek vücudumu pratik bir kolaylıkla manipüle ediyor.

" bu, sevgilim," diye mırıldanıyor kulağıma, Elijah'ın duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

Mason'ın yetenekli parmakları içime dalmadan önce klitorisimin etrafında dönerek işkenceli keşiflerine devam ediyor. Dudaklarımdan kaçan iniltiyi tutamıyorum, zevk içimden geçerken başım omzuna doğru düşüyor.

"Ona bak, Iris," diye mırıldanıyor Mason, sesi kulağıma kadifemsi bir okşayış gibi geliyor. "Sana dokunmayı ne kadar çok istediğini gör. Seni tatmak için."

Gözlerimi zorla açıp Elijah'ın ateşli bakışlarıyla buluşuyorum. Gözbebekleri şehvetle büyümüş, göğsü hırıltılı nefeslerle inip kalkıyor. Kollarındaki kaslar geriliyor, sanki iradesinin gücüyle bağlardan kurtulabilecekmiş gibi.

"Ona daha yakından bakmalı mıyız?" Mason soruyor, sesi aldatıcı bir şekilde rahat. Cevap beklemeden, Elijah'dan birkaç santim uzakta durana kadar beni ileriye doğru yönlendiriyor.

Vücudundan yayılan ısı sarhoş edici. Yüzünün her ayrıntısını görebiliyorum - çenesindeki hafif kirli sakal, gözbebeklerindeki koyu mavi benekler, sertçe yutkunurken boğazının nasıl çalıştığını.

Mason'ın parmakları duyumlarıma olan amansız saldırılarını hiç durdurmuyor. İki tanesini içime doğru itiyor, yıldızları görmeme neden olan o noktaya vurmak için onları tam olarak kıvırıyor. Bacaklarım titriyor, altımdan çıkmakla tehdit ediyor.

"Söyle ona sevgilim," diye mırıldanıyor Mason, diğer eli göğsümü sıkarken. "Elijah'a bunun ne kadar iyi hissettirdiğini söyle."

Elijah'la göz göze geliyorum ve bakışlarının yüzümle Mason'ın elinin geceliğimin altında kaybolduğu yer arasında gidip gelmesini izliyorum. "İnanılmaz bir his," diye nefes alıyorum, sesim uyarılmışlıktan boğuklaşıyor. "Parmakları içimde o kadar derin ki, beni geriyor, dolduruyor."

Elijah'ın siki sözlerim üzerine gözle görülür bir şekilde seğiriyor, ucunda bir damla prekum toplanıyor. Nefes alış verışı daha da zorlaşıyor, burun delikleri şişiyor.

uyarılmamın kokusu.

"Onun tadına bakmak ister misin Elijah?" Mason soruyor, sesi alçak ve tehlikeli. "Yüzünü onun kalçalarının arasına gömmek ve tatlı amından akan her damlayı yalamak ister misin?"

Elijah'ın boğazından boğuk bir inilti kaçıyor. "Evet," diye hırıldıyor, sesi ihtiyaçtan pürüzlü. "Tanrım, evet."

Mason kıkırdar. "Çok kötü," diye alay eder. "Onun tadına bakamayacaksın. Bugün değil. Bugün sadece izleyeceksin."

Dudaklarımdan umutsuz inilti çıkararak parmaklarını dolaştırmaya devam ediyor. Boştaki eli yukarı doğru uzanıyor, parmakları nazikçe boğazımı sarıyor. Bu sahiplenici hareket omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

"Söyle bana Elijah," diye mırıldanıyor Mason, sesi ipeksi bir okşamaya dönüşüyor. "Karımın güzel ağzının sikiinin etrafına sarıldığını hayal ettin mi? O yemyeşil dudaklar seni derinlere çekerken iyice gerildi mi?"

Elijah'ın nefesi sesli bir şekilde kesiliyor, kalçaları bu canlı görüntü karşısında seğiriyor. Gerilen ereksiyonunun ucunda daha fazla prekum toplanıyor.

"Eminim öyledir," diye devam ediyor Mason, sesi alaycı bir şekilde sempatik. "Yapmamak çok zor, değil mi? Dilinin o günahkâr dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlayışı. O uzun kirpiklerinin arasından sana baktığında zümrüt gözlerindeki hınzır parıltı."

Sözleri karşısında içimden kaçan iniltiye engel olamıyorum, tahrik sistemime doluyor. Mason'ın parmakları tekrar içimde kıvrılıyor ve dizlerimi güçsüzleştiriyor.

"Ah evet," diye kıkırdıyor Mason hınzırca. "Bu bakışı iyi bilirim. Seni bütün olarak yutabileceğini ve bunun için ona teşekkür edeceğini söyleyen bakış." Eli boğazımda hafifçe sıkılıyor, nefes almamı kısıtlayacak kadar değil ama açık bir hakimiyet gösterisi. "Oldukça yetenekli; o hınzır dili sihir yapabiliyor. Ağzıyla yapabildiği şeyler... Bir erkeği çıldırtmaya yeter."

Mason ani bir hareketle parmaklarını ağrıyan göbeğimden çekiyor ve beni döndürerek yüzünü ona çeviriyor. Gözleri şehvetle ve daha derin, daha günahkâr ve vahşi bir şeyle kararmış. "Dizlerinin üzerine çok aşkım," diye emrediyor, sesi tartışmaya yer bırakmıyor.

Zarifçe dizlerimin üzerine çöküyorum, altlarındaki soğuk mermer sertleşiyor. Bu açıdan Elijah'ın gerildiğini, kaslarının gerginlik ve tatmin edilmemiş arzuyla gerildiğini görebiliyorum. Gözleri vahşi, gözbebekleri şehvet ve hayal kırıklığının karışımıyla kocaman açılmış.

Mason'ın eli saçlarıma dolanıyor ve beni boxer'ının içindeki etkileyici şişkinliğe yaklaştırıyor. "Bu siki istiyorsun, değil mi tatlım?" diye mırıldanıyor, Elijah'ın duyabileceği kadar yüksek sesle. "O güzel dudaklarını etrafıma sarmak istiyorsun."

"Evet," diye nefes alıyorum, kumaşa doğru sokuluyorum. "Lütfen, Mason."

Saçlarımı sıkıca kavriyor, kafa derime zevk ve acı kıvılcımları gönderiyor. "Al o zaman," diye homurdanıyor. "Misafirimize o yetenekli ağzının neler yapabileceğini göster. Ve sonra seni açacağım ve onun önünde güzelce ve yavaşça becereceğim."

Uzanıp Mason'ın boxer'ını yavaşça aşağı sıyrıyorum ve sert sikini serbest bırakıyorum. Serbest, kalın ve kızarmış bir şekilde yayılıyor. Ona hayranlıkla bakmak için bir an duruyorum, dilimi beklentiyle alt dudağımda gezdiriyorum.

Mason'ın eli saçlarımda sıkılaşıyor ve beni ileri doğru itiyor. "Dalga geçme, sevgilim," diye homurdanıyor. "Al şunu."

Eğilip uzun bir şerit halinde şaftının alt tarafını yalıyorum ve teninin tuzlu tadının tadını çıkarıyorum. Başına ulaştığımda, onu ağzıma almadan önce dilimi etrafında döndürüyorum.

Başımı sallamaya başladığımda Mason zevkle inliyor, her geçişte onu daha derine götürüyor. Parmakları saçlarımda esniyor, hareketlerimi yönlendiriyor ama zorlamıyor.

"İşte böyle," diye mırıldanıyor. "Aynen böyle. Elijah'a ne kadar iyi çektiğini göster."

Yanaklarımı çukurlaştırıyorum, onu boğazımın arkasına alırken daha sert emiyorum. Mason'ın kalçaları hafifçe sarsılarak onu daha da derine itiyor. Boğazımı gevşetiyorum, onu yutarken öğürme refleksimi bastırıyorum.

"Siktir," diye tıslıyor Mason, tutuşu sıkılaşıyor. "Çok iyi, sevgilim. Ağzın cennet gibi."

Hafifçe geri çekilerek dikkatimi sikinin hassas başına odaklıyorum. Dilim yarığı okşuyor, orada toplanmış olan prekum boncuklarını yalıyor. Bir elim taşaklarını okşamak için yukarı kalkıyor ve parmaklarımda arasında nazikçe yuvarlıyor.

Mason'ın nefes alışları ağırlaşıyor, soğukkanlılığı kırılmaya başlıyor. Kendini tutma çabasından dolayı kalçalarının titrediğini ve çok yaklaştığını söyleyebilirim.

"Ona bak," diye emrediyor Mason aniden, sesi tahrikten pürüzlü. "Sikimi emerken Elijah'a bak."

Bakımlarımı durdurmadan bakışlarımı kaydırıyorum ve Elijah ile göz göze geliyorum. Bakışlarındaki çiğ açlık nefesimi . Gözbebekleri

Sadece buz mavisi ince bir halka bırakarak genişçe üfledi. Vücudu titriyor, aleti gururla dik duruyor, kızgın bir kırmızıyla kızarmış ve sürekli sızıntı yapıyor.

"Seni ne kadar istediğini görüyor musun?" Mason alay ediyor, sesi alçak bir hırıltıya dönüşüyor. "Ağzında benimki yerine kendi sikinin olmasını ne kadar çok istiyor?"

Mason'ın uzunluğunun etrafında inliyorum, titreşimler ondan keskin bir nefes almasına neden oluyor. Elijah'ın kalçaları bu sesle istemsizce sarsılıyor, sürtünme arıyor.

Çabalarımı iki katına çıkarıp Mason'ı boğazımın derinliklerine alıyorum. Başımı sallarken dilim şaftının etrafında dönüyor, yanaklarım emme ile çukurlaşıyor. Kenara yaklaştıkça şiştiğini, dudaklarıma karşı zonkladığını hissedebiliyorum.

Mason kontrolü kaybetmeye başladığında saçlarımdaki tutuşu neredeyse acı verici bir şekilde sıkılaşıyor. Kalçaları titriyor, kısa ve keskin hamlelerle ağzıma giriyor. Boğazımı gevşetiyorum, zevkini kovalarken beni kullanmasına izin veriyorum.

"Kahretsin, ağzın mükemmel," diye inliyor. "Çok sıcak ve ıslak ve sikim için istekli."

Onun etrafında tekrar inliyorum, titreşimler onu titretiyor. Gözlerim tekrar Elijah'a kayıyor, onun görüntüsünü içime çekiyorum. Göğsü düzensiz nefeslerle kabarıyor. Mason'ın sikine ağzımla tapınmamı izlerken gözlerinde vahşi, çaresiz bir bakış var.

Mason tam orgazmın eşiğinde gerilmeye başlamışken aniden geri çekiliyor. Aleti müstehcen bir patlamayla dudaklarımdan kayıyor, kızgın kırmızı ve tükürüğümle parlıyor. Kaybettiğim için sızlanıyorum, ağzımla peşinden koşmaya çalışıyorum.

Mason kıkırdıyor, çenemi avuçluyor. "Henüz değil, aşkım. Seninle işim bitmedi."

Dönüp yakındaki alçak bir tabureyi alıyor ve Elijah'ın önüne yerleştiriyor. Bu hareket bana tutsak seyircimizi mükemmel bir şekilde görme imkânı veriyor. Elijah'ın siki, çarpan kalbinin her atışıyla birlikte seğiriyor.

Mason tabureye oturuyor, etkileyici ereksiyonu dimdik duruyor. Parmağının bir kıvrımıyla beni çağırıyor. "Buraya gel, sevgilim. Bana binmeni istiyorum. Sikimi alırken Elijah'ın her ayrıntıyı görmesine izin ver."

Hafif titreyen bacaklarımda üzerinde kalkıp Mason'ın kucağına oturuyorum. Elijah'a dönmem için bana rehberlik ediyor. Kendimi yavaşça Mason'ın sikinin üzerine bırakıyorum, o uzanıp beni doldururken nefes nefese kalıyorum. Pozisyon, derinliği ve hızı kontrol etmeme izin veriyor ve zamanımı alıyorum, ona batarken her santimin tadını çıkarıyorum.

"Tanrım," diye inliyorum, başım Mason'ın omzuna yaslanıyor. "İçimde çok iyi hissediyorsun."

Mason'ın elleri kalçalarımı kavlıyor, ben ona binmeye başlarken hareketlerime rehberlik ediyor. Yavaş, işkenceli tempoda ikimiz de ihtiyaçtan nefes nefese kalıyoruz. Islak sıcaklığıma girip çıkarken sikişinin her çıkıntısını, her damarını hissedebiliyorum.

"Şuna bak," diye kulağıma hırlıyor Mason. "Şu anda benim olduğum yerde olmayı ne kadar çok istediğini gör."

Gözlerimi zorla açıp Elijah'ın ateşli bakışlarıyla buluşuyorum. Gözlerindeki ham açlık şaşırtıcı, o buz mavisi derinliklerde dönen şehvet ve hayal kırıklığı girdabı. Kendimi Mason'ın sikine bırakmamı izlerken göğsü kabarıyor.

"Anlat ona sevgilim," diye mırıldanıyor Mason kulağıma, sesi günahkâr bir okşamaya dönüşüyor. "Her ayrıntıyı tarif et. Tam olarak neyi kaçırdığını hayal etmesine izin ver."

Elijah ile gözlerimi kilitliyorum, hınzır bir gülümseme dudaklarımı büküyor. "Ah Elijah," diye nefes alıyorum, sesim zevkten boğuklaşıyor. "İçimde ne kadar derin olduğunu hissetmelisin. Aleti beni nasıl da mükemmel bir şekilde geriyor, içimi tamamen dolduruyor."

Mason'ın elleri kalçalarımı sıkıca kavlıyor ve beni yavaş, şehvetli bir sürtünmeye yönlendiriyor. Yeni aç, içimde yıldızları görmeme neden olan o derin noktaya vurmasına neden olurken nefes alıyorum.

"Aleti o kadar kalın ki," diye devam ediyorum, Elijah'ın göz bebeklerinin daha da büyümesini izlerken. "Amıma girip çıkarken her çıkıntıyı, her damarı hissedebiliyorum. Ve hafifçe yukarı doğru kıvrılması? Tanrım, her itişte tam doğru noktaya vuruyor."

Elijah'nın siki sözlerim üzerine gözle görülür bir şekilde seğiriyor, bir damla prekum uzunluğundan aşağı kayıyor.

"Nasıl hissettirdiğini hatırlıyor musun, Elijah?" Alay ediyorum, sesim baştan çıkarıcı bir fısıltıya dönüşüyor. "Mason galada seni arkadan aldığında? Aleti seni nasıl gerip açmıştı, kendini o kadar dolu hissettirmişti ki patlayacağını düşünmüştün?"

Elijah'ın boğazından boğuk bir inilti kaçıyor, gözleri anıdan bunalmış gibi bir anlığına kapanıyor. Tekrar açıldığında, açlık ve daha karanlık, daha tehlikeli bir şeyin karışımıyla parlıyorlar.

"Bahse girerim hâlâ hissediyorsundur," diye devam ediyorum, Mason içime daha güçlü bir şekilde girmeye başladığında sözlerim yumuşak inlemelerle noktalanıyor. "İçine ilk girdiğindeki o lezzetli yanmayı. Vücudunun önce nasıl direndiğini, sonra onun için nasıl güzelce açıldığını."

Mason'ın dişleri omzumu sıyrıyor ve omurgamdan aşağı ürperti gönderiyor. "Çok sıkıydı," diye hırlıyor tenime karşı. "Sikimi o kadar mükemmel aldı ki."

Elijah ile göz temasını hiç kesmeden hınzırca gülümsüyorum. "Mason bana her şeyi anlattı," diye mırıldanıyorum. "Onun etrafında ne kadar sıkı ve ateşliymişsin. Sonunda içinde dibe vurduğunda nasıl da güzelce inlediğini."

Elijah'ın çenesi kasılıyor, derisinin altında bir kas tık tak ediyor. Ama sözlerimin onun üzerindeki etkisini görebiliyorum. Aleti şimdi acı verecek kadar sert, kızgın kırmızı ve sürekli sızıntı yapıyor.

"Yalvarmak mı istedin, Elijah?" Sesimden alaycı bir masumiyet damlayarak soruyorum. "Mason'ın seni daha sert, daha derin sikmesi için yalvarmak istedin mi? Onun sikinin üzerine boşalırken nasıl hissettin?"

Elijah'ın boğazından boğuk bir inilti kaçıyor, kalçaları seğiriyor ve sarsılıyor. Onu bu kadar çaresiz, bu kadar gergin görmek içimde yeni bir uyarılma dalgası yaratıyor.

"Mason," diye nefes nefese kaldım, sikini daha sert bastırıyordum. "Lütfen, daha fazlasına ihtiyacım var.

Beni daha sert becer, boşalmamı sağla."

Mason'ın kalçalarındaki tutuşu sıkılaşıyor, parmakları etime çürükler bırakacak kadar sert giriyor. "İstediğin bu mu sevgilim?" diye mırıldanıyor, sesi şehvetle sertleşiyor. "Adımı haykırana kadar o daracık amcığına vurmamı mı istiyorsun?"

"Evet," diye inliyorum, başım omzuna yaslanıyor. "Tanrım, evet.

Lütfen Mason. Buna ihtiyacım var."

Mason bir hırıltıyla beni aniden kucağından kaldırdı. İçimdeki sikini kaybettiğim için inliyorum, kendimi boş ve ağrıyor hissediyorum. Ama ben itiraz edemeden bizi yere yatırıyor.

"Yan yat," diye emrederek uzanmam için bana yol gösteriyor. Arkama geçip üstteki bacağını kaldırıyor ve kolunun üzerine asıyor. Bu pozisyon beni Elijah'ın aç bakışlarına tamamen açıkta bırakıyor.

"Ona bak," diye emrediyor, sesi alçak ve tehlikeli. "Seni becerirken Elijah'ın gözlerinin içine bakmanı istiyorum."

İtaat ediyorum, Mason içime girerken Elijah'ın ateşli bakışlarıyla karşılaşıyorum. Ani dolgunluk yine boğazımdan bir çığlık koparıyor, zevk içimde şimşek gibi çakıyor.

"Kahretsin," diye nefes nefese kaldım, parmaklarım pürüzsüz zemine tutunmaya çalışıyordu. "Mason, evet!"

Mason'ın cezalandırıcı temposu beni gittikçe uç noktaya yaklaştırıyor. Her itiş gücü, içimde dalgalanan zevk şok dalgaları gönderiyor, sinirlerim coşkuyla şarkı söylüyor. Çekirdeğimdeki gerginliğin daha da arttığını hissedebiliyorum, o kadar gergin bir yay sarılmış ki kopmaya hazır.

"Tanrım, Mason!" Sesim duvarlarda yankılanarak haykırıyorum. "Durma, lütfen durma!"

Gözlerim Elijah'ın kilitleniyor, yüz hatlarına kazınmış açlık ve çaresizliği içime çekiyorum.

Mason'ın eli yılan gibi kıvrılıp klitorisimde sıkı daireler çiziyor ve bu ek uyarım beni sırtımdan kavrayıp mutluluk içinde haykırmama neden oluyor. "İşte bu, sevgilim," diye kulağıma homurdanıyor. "Bırak beni. Gel. Bırak Elijah seni benim için parçalanırken izlesin." İçimdeki gerilim sarmalı sonunda kopuyor. Orgazmım beyaz-sıcak zevk dalgalarıyla üzerime çöküyor, nefesimi çalıyor ve görüşümü bulanıklaştırıyor. Ben çılgılık atıyorum Mason'ın adı ben olarak geliyorum, benim iç duvarlarım sıkılıyorsa sikinin etrafında ritmik olarak.

"Siktir, evet," diye tıslıyor Mason, kalçaları hiç yavaşlamıyor. "İşte bu, o daracık amcığınla sikimi sağ."

Doruk noktamın sisi arasında, boğuk bir inilti duyuyorum. Gözlerimi açtığımda Elijah'ın başını geriye attığını, tüm vücudunun kaskatı kesildiğini görüyorum. Aleti şiddetle seğiriyor, kalın sperm ipleri karın kaslarına ve göğsüne fıskırıyor. Sadece bizi izleyerek boşaldığı görüntüsü, içime bir zevk şoku daha gönderiyor.

Mason karanlık bir şekilde kıkırdıyor, kendi boşalmasını kovalarken sesi gerginleşiyor. "Şuna bak sevgilim. Güzel oğlumuz kendine engel olamadı. Dokunulmadan bile geldi."

Sözlerini özellikle derin itişlerle noktıyor, her biri aşırı hassas bedenimden bir inilti çıkarıyor. İçimde şiştiğini, kendi doruk noktasının eşiğinde olduğunu hissedebiliyorum.

"Nereye istiyorsun aşkım?" Mason homurdanıyor, ritmi düzensizleşiyor. "İçine mi? Yoksa o muhteşem tenini boyayayım mı? Elijah döllerimle kaplı ne kadar güzel görüldüğünü görsün mü?"

Sözlerindeki sahiplenme duygusu içimde bir heyecan yaratıyor. "İçeri," diye nefes nefese kaldım. "Lütfen Mason. Doldur beni."

Gırtlaktan gelen bir iniltiyle Mason kendini içime gömüyor. Nabzının attığını, beni sıcak salgısıyla doldurduğunu hissediyorum. Orgazmının artçı şoklarını atlatmaya çalışarak bana sürtünüyor.

Bir an için odayı ağır nefes alış verişlerimizin sesinden başka bir şey doldurmuyor. Sonra Mason yavaşça geri çekiliyor, ikimiz de aşırı duyarlılıktan tıslıyoruz. Dölünün içimden akmaya başladığını hissediyorum.

Mason, beklenmedik orgazmının ardından hâlâ bağlı ve titreyen Elijah'a bakarken kıkırdıyor. "Vay, vay," diye mırıldanıyor, sesi günahkâr bir

okşamak. "Ne yaramaz bir çocuksun sen. İzin almadan, hatta dokunulmadan geliyorsun."

Yavaşça yükselir, hareketleri akıcı ve yırtıcıdır. Elijah'a yaklaşan Mason, parmağını göğsündeki soğumuş dölün üzerinde gezdiriyor. "Oldukça etkileyici, gerçekten," diye düşünüyor, parmağını dudaklarına götürüyor ve hınzır bir sırıtışla tadına bakıyor. "Ama son derece yaramaz."

Mason Elijah'a doğru eğilirken, ben hâlâ nefesimi tutarak yerdeki pozisyonumdan onu izliyorum. Alçak ve tehditkâr bir sesle konuşurken dudakları Elijah'ın kulağına değiyor. "Yarın bunun için cezalandırılacaksın, tatlı çocuk. Ciddi bir şekilde."

Elijah'ın nefesi kesilir, havadaki soğukla hiçbir ilgisi olmayan bir ürperti vücudundan geçer. Mason'ın eli boğazına dolanıyor, sıkıyor, sadece gücünü hatırlatıyor. "Şimdilik," diye devam ediyor, "biz çalışırken utancını giyeceksin. Bütün gün. Gün boyu. Uzun."

CHAPTER 14

IRIS

Sabah güneşi tül perdelerin arasından süzülerek odayı yumuşak bir altın ışığına boyuyor. Taze meyveler, tereyağlı kruvasanlar ve dumanı tüten bir fincan kahve gibi çeşitli kahvaltılıklarla dolu gümüş bir tepsiyi taşıırken kendi kendime usulca mırıldanıyorum. Narin porselenler her adımda hafifçe şingirdiyor ve dudaklarımdaki melodiye eşlik ediyor.

Elijah yaklaşmamı izliyor, buz mavisi gözleri her hareketimi takip ediyor. Yüz ifadesi dikkatle nötr, hiçbir şey ele vermiyor. Daha önce kontrolünü kaybettiği için göğsüne ve karın kaslarına kurumuş döl dökülüyor; bu manzara içimde bir heyecan yaratıyor.

Tepsiyi yakındaki bir masaya bıraktığımda Elijah nihayet sessizliği bozuyor. "Biliyor musun," dedi, neredeyse sohbet eder gibi, "sen biraz psikozlusun. 'Noel'in On İki Günü'nü mırıldandığının farkındasın, değil mi?"

Duraklıyorum, yüzüme yavaşça bir gülümseme yayılıyor. "Öyle miyim?" Tepsiden dolgun bir çilek alarak düşünüyorum. "Ne kadar uygun."

Ona yaklaşıyorum, meyveyi dudaklarına doğru tutuyorum. "Aç," diye emrediyorum usulca.

Elijah dudaklarını ayırmadan önce bir an tereddüt ediyor. Çileği ağzına yerleştiriyorum, parmaklarım belki bir saniye fazla uzun süre kalıyor. Isırırken bir damla meyve suyu kaçıyor ve çenesinden aşağı süzülüyor. Onu yalamak istiyorum ama yapmıyorum.

"Söyle bana, Iris," diyor Elijah yutkunduktan sonra, ses tonu dikkatlice rahat. "Gerçekten insanları öldürüyor musun?"

Bir parça kruvasan alıyorum, ağzına götürürken sorusunu düşünüyorum. İfadesi boş, okunmuyor, ama bakışlarında umursamaz tonunu yalanlayan bir yoğunluk var.

"Şimdi, şimdi," diye nazıkçe azarlıyorum, böreği dudaklarına bastırarak. "Kahvaltıda sorulacak türden bir soru değil bu Elijah."

Göz temasını hiç kesmeden bir ısırık alıyor. O buz gibi derinliklerde bir meydan okuma var.

"Yine de," diye devam ediyorum, sesim komplocu bir fısıltıya düşüyor, "sanırım kahvaltı bu tür şeyleri tartışmak için iyi bir zaman. Ne de olsa ölüm ve rızık genellikle el ele gider, değil mi?"

Kahve fincanını elime alıyorum ve dudaklarına götürmeden önce yüzeyine hafifçe üflüyorum. Elijah bir yudum alıyor, şifreli cevabım karşısında kaşları hafifçe çatılıyor.

"Soruma cevap vermedin," diyor kupayı indirdikten sonra.

Tepsiden bir dilim elma seçerek düşünceli bir şekilde mırıldanıyorum. "Öyle değil mi?" Meyveyi alt dudağının üzerinde gezdiriyorum. "Belki de cevap istediğin kadar basit değildir."

Elijah'ın çenesi kenetleniyor, yüz hatlarında bir hayal kırıklığı titreşimi belirliyor, sonra ifadesini tekrar tarafsız hale getiriyor. "Basit cevaplar aramıyorum," diyor, sesi alçak ve ölçülü. "Ben gerçeği arıyorum."

Bir an için onu inceliyorum, omuzlarındaki gerginliğe, parmaklarının hafifçe kıvrılmasına bakıyorum. Etkilenmemiş gibi görünmeye çalışmasına rağmen, alttan alta bir şey var... bir şey. Endişe mi? Beklenti mi? Söylemesi zor.

"Gerçek," diye düşünüyorum, tepsiden bir parça daha meyve seçiyorum. Bu kez bir dilim olgun şeftali, eti yumuşak ve parmaklarımın altında yumuşuyor. "Ne kadar ağır bir kavram. Söyle bana Elijah, gerçekten gerçeği mi istiyorsun? Yoksa zaten bildiğin bir şeyin onaylanmasını mı istiyorsun?"

Şeftaliyi dudaklarına götürüyorum ve neredeyse istemsizce dudaklarını ayırmasını izliyorum. Şeftaliyi ısırırken suyu çenesinden aşağı akıyor ve bu kez başparmağımla silme isteğime karşı koyamıyorum. Teni dokunuşumun altında sıcacık, temasla birlikte içinden hafif bir titreme geçiyor.

"Saptırıyorsun," diyor yutkunduktan sonra, ama artık sözlerinde daha az ısırık var.

Gülümsüyorum, dudaklarımda yavaş, yırtıcı bir kıvrım. "Belki de," diye kabul ediyorum. "Ya da belki de sana ne istediğini gerçekten düşünmen için bir şans veriyorum. Ve nedenini."

Elim göğsünde geziniyor, parmak uçlarım daha önce serbest bıraktığının kurumuş kanıtları üzerinde dans ediyor. Nefesi hafifçe kesiliyor, kasları dokunuşumun altında geriliyor.

"Bu bizi nasıl gördüğünü değiştiriyor mu?" Usulca soruyorum, gözlerim onunkilerden hiç ayrılmıyor. "Katil olma ihtimalimiz? Bunu bilmene rağmen bizden ne kadar etkilendiğini bilmek, kendi ahlaki pusulanızı sorgulamanıza neden oluyor mu?"

Elijah'ın ifadesi dikkatle boş kalıyor ama o buz mavisi gözlerin ardındaki savaşı neredeyse hayal edebiliyorum.

"Ya da belki," diye devam ediyorum, sesim baştan çıkarıcı bir fısıltıya dönüşüyor, "seni heyecanlandırıyor. Tehlike, yasak olanın heyecanı. Söyle bana Elijah, ellerimizin kana bulanacağı düşüncesi sikini kaldırıyor mu? Ya da belki senin ellerinde?"

Sanki bir işaretmiş gibi, sikinin hafifçe kıpırdadığını görüyorum. Ağzımın kenarından bir sırıtma geçiyor. "Ah," diye nefes alıyorum. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Elijah sertçe yutkunuyor, adem elması gözle görülür şekilde sallanıyor. Konuştuğunda sesi sert ve gergin. "Dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun," diye suçluyor ama ses tonunda inandırıcılıktan yoksun bir ifade var.

Yumuşakça gülüyorum, sesi zengin ve günahkâr. "Oh, Elijah," diye mırıldanıyorum. "Eğer dikkatini dağıtmaya çalışsaydım, inan bana, bunu anlardın."

Elim aşağıya, uyluklarının birleştiği yere doğru iniyor. Elijah'ın nefesi kesiliyor, kasları dokunuşumun altında geriliyor. Teninden yayılan sıcaklığı hissedebiliyor, soğukkanlılığını korumaya çalışmasına rağmen göz bebeklerinin nasıl büyüdüğünü görebiliyorum.

"Şimdiye kadar birileri fark etmiştir," diye fısıldıyor Elijah, sesi gergin. "Davalarım vardı... mahkeme duruşmaları..."

Parmaklarım uyluğunun iç kısmı boyunca tembel desenler çiziyor, asla çaresizce dokunmamı istediği yere tam olarak dokunmuyor. "Oh?" Şaşırmış gibi yaparak mırıldanıyorum. "Bana bu önemli yükümlülüklerin hakkında daha fazla bilgi ver."

Elijah'ın çenesi sıkılır, derisinin altında bir kas tik tak eder. "Donovan davası," diye homurdanıyor. "Yüksek profilli bir cinayet davası. Dün açılış konuşmaları için mahkemede olmam gerekiyordu."

Düşünceli bir şekilde mırıldanıyorum, elim son saniyede uzaklaşmadan önce tehlikeli bir şekilde yarı sert sikine yaklaşıyor. "Kulağa son derece önemli geliyor," diye mırıldanıyorum. "Umarım senin yerine bakacak birini bulmuşlardır."

Elijah düşünce akışını sürdürmeye çalışırken şakağından bir ter damlası süzülüyor. "Ve Richardson dosyası," diye devam etti, sesi giderek boğuklaşıyordu. "Bir belediye meclisi üyesine karşı yolsuzluk suçlamaları. Zamana karşı hassas kanıtlar-ah!"

Sözleri keskin bir nefes alışla kesildi, çünkü sonunda elimi onun boyuna doladım ve ona uzun, yavaş bir vuruş yaptım. "Ne olması gerekiyor, Elijah?" Masumca soruyorum, başparmağım horozunun hassas başını daire içine alıyor.

"İşlendi," diye kekelemeyi başarıyor, kalçaları dokunuşumla istemsizce sarsılıyor. "İşlenmesi gereken kanıtlar."

Yakınına eğiliyorum, dudaklarım kulağının kabuğunu okşuyor. "Ne kadar büyüleyici," diye mırıldanıyorum. "Lütfen, et. Bana gerçek dünyada ilgini bekleyen acil meselelerden bahset."

Elim, tüy gibi hafif dokunuşlar ve sert vuruşlar arasında gidip gelerek işkence edercesine yavaş temposunu sürdürüyor. Elijah'ın nefes alış verişini düzensizleştiriyor, göğsü kontrolü sağlama çabasıyla kabarıyor.

"Asistanım," diye soluk soluğa konuşuyor, bileğimi öylece büküğümde gözleri kapanıyor. "Bir olduğunu fark etmiştir. Muhtemelen şimdiye kadar polisi

aramıştır." Kıkırdıyorum, kulak memesini ısırıyorum. "Ben olsam bu konuda endişelenmezdim," diye mırıldanıyorum. "Biz her şeyin icabına baktık. Herkesin

bildiği kadarıyla sen hazırlıksız bir tatildesin. Stres izni, doktor emri. Çok gizli bir şekilde

Elbette."

Elijah'ın gözleri fal taşı gibi açılır, yüz hatlarında dehşet ve isteksiz bir hayranlık karışımı belirir. "Sen... ne?" diye nefes alır.

"Mhmm," diye onaylıyorum, vuruşlarımın hızını artırıyorum. "Biz çok titiziz, Elijah. Asistanınız bu sabah güzel bir buket çiçek ve sıkı çalışması için minnettarlığınızı ifade eden el yazısıyla yazılmış bir not aldı. Elbette kredi kartınızdan tahsil edildi."

Elijah'ın gözleri büyür. ", " diye nefes alıyor.

"Oh, ama yaptık," diye mırıldanıyorum, nefesim kulağının üzerinden geçecek kadar yakınına eğilerek. "Beyaz zambaklar ve koyu mor süsenlerden oluşan enfes bir aranjman. Kartta onun verimliliğinden övgüyle söz ediliyor ve sen çok ihtiyacın olan izni kullanırken kaleyi koruduğu için ona teşekkür ediliyordu. Oğlundan ismiyle bahsetmeyi bile unutmadık -Tommy, değil mi? Küçükler Ligi sezonunun iyi geçmesini umduğumuzu söyledik."

Elijah'ın vücudundan bir ürperti geçiyor, sözlerimden mi yoksa dokunuşumdan mı, söylemesi zor. Aleti elimde seğiriyor, şimdi taş gibi sert. Daha fazla sürtünme arayışıyla avucumun içine doğru itmeye başladığında aniden bırakıyorum.

Elijah hayal kırıklığı içinde inliyor, kalçaları hâlâ sonuçsuzca itiyor. "Siktir," diye tışıyor sıkılmış dişlerinin arasından.

Kahvaltı tepsisinden bir dilim kavun alarak geri çekiliyorum. "Diline dikkat et Elijah," diye nazikçe azarlıyorum. "Görgü kurallarımızı unutmak istemeyiz, değil mi?"

Meyveyi dudaklarına götürdüğümde gözleri öfke ve tahrik karışımıyla parlıyor. Bir an için reddedebileceğini düşündüm ama sonra dudaklarını aralayarak kavunu dilinin üzerine yerleştirmeme izin verdi.

O çiğnerken ben de kahvaltıda gayet normal bir sohbet ediyormuşuz gibi devam ediyorum. Tepsiden bir üzüm seçerek, "Mahkemedeki duruşmalarını da yeniden planladık," diyorum rahatça. "Doktorunuz -bu arada tamamen alakasız bir kimlik- aşırı yorgunluk ve stresi gerekçe göstererek çok resmi görünümlü bazı evraklar faksladı. Yargıç her şeye rağmen oldukça anlayışlı davrandı."

Elijah sertçe yutkunuyor, çenesi sıkılıyor. "Sen delisin," diyor ama sesinde suçlamayı yalanlayan bir huşu var. "İkiniz de. Tamamen delirmişsiniz."

Gülüyorum, sesi yıllanmış viski gibi zengin ve çökmüş. "Oh, tatlı çocuk," diye mırıldanıyorum, parmağımı göğsünde gezdirerek. "Bu konuda haklı olma ihtimalin çok yüksek."

Elim aşağıya doğru kayıyor, aslında dokunmadan hâlâ sert olan sikiğin üzerinde geziniyor. Elijah'ın nefesi kesiliyor, kasları beklentiyle geriliyor. Ama ona umutsuzca arzuladığı sürtünmeyi vermek yerine, son saniyede uzaklaşıp kahve fincanını alıyorum.

"Biraz daha kahve?" Fincanı dudaklarına götürerek masumca soruyorum.

Elijah zengin, koyu kahveden bir yudum daha alıyor, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Ben fincanı indirirken alt dudağındaki bir damlayı yalıyor, bu hareket olması gerekenden çok daha şehvetli.

"Beni sonsuza dek burada tutamazsınız," diyor, sesi alçak ve ölçülü. "Eninde sonunda biri bunu anlayacaktır. Ne kadar titiz davrandığınızı düşünürseniz düşünün."

Gülümsüyorum, dudaklarımın gözlerime tam olarak ulaşmayan yavaş, yırtıcı bir kıvrımı. "Seni sonsuza kadar tutmaya niyetimiz yok," diye mırıldanıyorum ve bardağı tepsie geri koyuyorum.

Sözlerimi gözleri kısıyor, arkasındaki gizli anlamı çözmeye çalışırken kaşları çatılıyor. Sabah güneşinin ışıkları

Pencereler gözlerindeki koyu mavi lekeleri yakalıyor ve fırtınalı bir denizin yüzeyi gibi parıldamalarını sağlıyor.

"Bu ne anlama geliyor?" diye soruyor, ses tonuna bir parça ihtiyat karışıyor. "Sen... gitmeme izin verecek misin?"

Elijah'ın sorusuna cevap vermiyorum. Bunun yerine sadece gülümsüyorum - dudaklarımın hiçbir şey belli etmeyen yavaş, esrarengiz kıvrımı. Ondan uzaklaşarak gümüş kahvaltı tepsisini elime alıyorum, kaldırdığımda narin porselenler usulca şingirdiyor.

Kapıya doğru yürürken tekrar mırıldanmaya başlıyorum, "Noel'in On İki Günü" melodisi havada duman gibi süzülüyor.

CHAPTER 15

MASON

Oturma odasındaki koltukta oturduğum yerden Iris'in odadan çıkışını izliyorum; koridorda gözden kaybolurken mırıldandığı yumuşak notalar azalıyor. Elijah'a dönüp baktığımda, gözlerinde dans eden hayal kırıklığı ve entrika karışımına kıkırdamaktan kendimi alamıyorum.

"Karınız..." diye başlıyor, doğru kelimeleri bulamıyormuş gibi devam ediyor.

"Tamamen büyüleyici mi? Tehlikeli derecede parlak mı? Lezzetli bir muamma sarılmış tasarımcı kıyafetleri ve öldürücü topuklu ayakkabılarla?" Sırtarak teklif ediyorum. "Güven bana, biliyorum."

Elijah kahkaha ya da bıkkınlık -muhtemelen ikisi birden- olabilecek bir oflama sesi çıkarıyor. "Ben 'tamamen delirmiş' diyecektim ama tabii, senin süslü tanımlamalarına uyalım."

Tam karşılık vermek üzereydim ki, Iris zümrüt gözleri muziplikle parlayarak odaya geri döndü. "Sevgilim," diye mırıldanıyor, sesi arsenik katılmış bal gibi, "Misafirimizi bir süre sessiz tutmanı istiyorum."

Elijah da ben de onun bu sözleri karşısında kaşlarımızı kaldırıyoruz, merak ve kuşkunun aynadaki görüntüleri gibi. Sanki söylemek üzere olduğu şey dünyanın en doğal şeyiymiş gibi umursamazca omuz silkiyor. "Danışmanlığını yaptığım davanın baş dedektifi bir toplantı için buraya geliyor." Elijah'a doğru bir el sallıyor. "Bir yolunu bul. Onu sakinle boğ ya da başka bir şey yap."

Ben durduramadan bir kahkaha kaçıyor. Elijah'ın sıkılmış çenesine bakarak, "Eğer ısırp koparacağından şüphelenmeseydim, bunu düşünebilirdim," diye cevap veriyorum. "Ama ben

sikimi olduğu yerde seviyorum, çok teşekkür ederim."

Iris arkasını dönmeden önce şakacı bir şekilde gözlerini devirir. "İyi, sıkıcı olsun o zaman. Sadece sessiz kaldığından emin ol. Dedektifin toplantımız sırasında beklenmedik sesler duymasını istemiyorum."

Iris'in topuklu ayakkabılarını mermer zeminde kendinden emin bir şekilde tıkırdatarak odadan çıkışını izlerken eğlenerek başımı sallamaktan kendimi alamıyorum. Teklif ettiğı şeyin -bir kat ötede bağı ve çıplak bir Bölge Savcısı varken evimize bir dedektif davet etmek- nefes kesici. Yine de kendimi hiç şaşırmamış buluyorum. Ne de olsa bu Iris. Benim zeki, tehlikeli, ne yapacağı hiç kestirilemeyen karım. İşte böyle anlar bana bu muhteşem, pervasız kadına neden aşık olduğumu hatırlatıyor.

"Ciddi olamaz," diye mırıldanıyor Elijah, sesi kuşku ve belki biraz da hayranlık dolu.

Ayağa kalkıp ona dönüyorum, dudaklarımda alaycı bir gülümseme beliriyor. "Oh, o son derece ciddi," diye onu temin ediyorum. "Ve bu, sevgili Elijah, onu bu kadar muhteşem yapan şey."

Kaşları çatılıyor, buz mavisi gözleri dikkatle beni inceliyor. "Gerçekten bunu yapmasına izin mi vereceksin? Buraya bir dedektif getirmesine? Şimdi mi?"

Kıkırdayarak odanın köşesinde duran süslü sandığa doğru ilerliyorum. "Ona izin mi verdin?" Ses tonuma eğlence karışmış bir şekilde yankılıyorum. "Iris'in hiçbir şey yapmasına 'izin verilmeyeceğini' uzun zaman önce öğrendim. O doğanın bir gücü, durdurulamaz ve görkemli."

Devam ederken parmaklarım sandığın kapağındaki karmaşık oymaların üzerinde geziniyor. "Ayrıca, tüm bunların heyecanı -tehlike, keşfe yakınlık-sarhoş edici, değil mi?"

Elijah'a dönüp bakıyorum, gözbebeklerinin hafifçe büyüdüğünü, nefesinin hızlandığını fark ediyorum. Evet, o da bunu hissediyor, asla itiraf etmese bile.

Elijah'nın dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor. "Gitmeme her zaman izin verebilirsin," diye öneriyor, ses tonuna her zamanki şımarıklığı geri geliyor. "Ne de olsa ben burada değilken gürültü yapmak zor."

Kıkırdıyorum. "İyi denemeydi, tatlı çocuk. Ama korkarım bu bir seçenek değil. Hayır, bize biraz daha acil bir şey lazım."

Sandığı açtığımda, her biri özenle seçilmiş ve zarif bir şekilde hazırlanmış bir dizi oyuncak ve alet beni karşılıyor. Gözlerim deri kelepçeler, ipek ipler, pırıl pırıl metal kısıkaçlar ve

hem zevk hem de acı verir. Ama bugün aklımda özel bir şey var.

Elim tıkaçın etrafına dolanıyor. Kayışlar yumuşak ama sağlam, aşırı rahatsızlığa neden olmadan uzun süreli kullanım için tasarlanmış. Topun kendisi oldukça büyük - her türlü sesi etkili bir şekilde boğacak kadar büyük, ancak çeneyi acı verici bir şekilde zorlayacak kadar büyük değil. En yüksek çığlıkları bile boğabilecek kadar sağlam olan bu top bizim favorilerimizden biridir.

"Şimdi," diyorum, parmaklarımdan sarkan tıkaçla Elijah'a dönerek. "O akıllı ağzını sikimle doldurmayı ne kadar istesem de, sanırım ikimiz de bunun benim için kötü sonuçlanacağını biliyoruz. O yüzden bunun yerine bununla yetinmek zorundayız."

Elijah'ın çenesi kasılıyor, derisinin altında bir kas tik tak ediyor. Gözleri yüzümle tıkaç arasında gidip geliyor, o buz gibi derinliklerde bir duygu savaşı yaşanıyor. Meydan okuma, korku ve tüm bunların altında başka bir şeyin titreyişini - belki de beklenti?

Ondan birkaç santim uzakta durduğumda teninden yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum. Hızlı, sık nefeslerle göğsü inip kalkıyor, ağzını yüzüne yaklaştırdığımda göz bebekleri büyüyor.

"Şimdi," diye mırıldanıyorum, sesim alçak ve günahkâr, "iyi bir çocuk olup bana açılacak mısın? Yoksa seni zorlamam mı gerekiyor?"

Bir an gergin bir sessizlik oluyor, aramızdaki ufacık boşlukta bir irade savaşı yaşanıyor. Sonra yavaşça, neredeyse belli belirsiz, Elijah dudaklarını aralıyor.

"İyi seçim," diye mırıldanıyorum, ağzımın kenarına bir sırtma yerleşiyor.

Topu dudaklarına bastırıyorum ve dudaklarının etrafında gerilmesini dikkatle izliyorum. Elijah'ın kaşları bu müdahaleyle hafifçe çatılıyor, topu tamamen ağzına ittiğimde küçük bir rahatsızlık sesi çıkarıyor.

"İşte oldu," diyorum usulca, kayışları başının arkasına bağlarken. "Mükemmel."

Yaptığım işi hayranlıkla seyretmek için geri çekiliyorum. Siyah deri kayışlar Elijah'ın yüzünü mükemmel bir şekilde çerçeveleyiyor, keskin elmacık kemiklerini ve çenesinin güçlü çizgisini vurguluyor. Dudakları topun etrafında genişçe gerilmiş, tükürük ağzının köşelerinde toplanmaya başlamış bile. Göğsü hızlı, sık nefeslerle inip kalkıyor, burun delikleri bu müdahalenin etrafında nefes almaya alışmaya çalışırken genişliyor.

"Çok güzel," diye mırıldanıyorum, ondan çok kendime.

Ağzında tıkaç yerine sikim varken nasıl görüneceğini hayal etmekten kendimi alamıyorum. O pelüş dudaklar aletimin etrafını sarmış, yanakları çukurlaşmış

Emiyor. Görüntü o kadar canlı ki neredeyse ağzının ıslak sıcaklığını, dilinin kadife gibi kayışını hissedebiliyorum. Bu düşünceyle içimi bir arzu ürpertisi kaplıyor.

Bakışlarım daha aşağılara iniyor, göğsünün ve karın kaslarının gergin kaslarına bakıyorum, hâlâ daha önce serbest bırakıldığının kurumuş kanıtlarıyla işaretlenmiş. Ve Iris gittikten sonra yumuşamaya başlayan, şimdi yeniden sertleşen sikine. Uyluklarının arasından gururla dışarı fırlamış, kızarmış ve gerilmiş.

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "Görünüşe göre biri bundan itiraf etmek istediğinden daha fazla zevk alıyor," diye mırıldanıyorum, bir parmağımı uzunluğunun alt tarafında gezdiriyorum.

Elijah bağların içinde sarsılıyor, tıkaçın arkasından boğuk bir ses çıkıyor. Gözleri meydan okurcasına parlıyor ama dokunuşumla aletin seğirmesini gizleyemiyor.

"Ah ah," diye nazikçe azarlayarak elimi geri çekiyorum. "Şimdi bunların hiçbirisi yok. Bu sabah zaten oldukça yaramazlık yaptın, izinsiz geldin. Bunu unuttuğumu sanma."

Yakınına eğildim, dudaklarım kulağının kabuğuna değerken fısıldadım, "Yarınki cezan için çok hoş planlarım var. Ama şimdilik..."

Elim sikinin etrafını sarıyor ve tabandan uca doğru uzun, yavaş bir vuruş yapıyor. Elijah'ın tüm vücudu titriyor, ağzındaki tıkaçın arkasından güçlükle duyulabilen boğuk bir inilti.

"Şimdilik," diye devam ediyorum, kavrayışım hafifçe sıkılaşıyor, "Iris ve ben günümüze devam ederken sen burada kalacaksın, sertleşecek ve ağrıyacaksın. Sen de iyi bir çocuk olacak ve sessiz kalacaksın, değil mi?"

Sözlerimi başka bir vuruşla noktalıyorum, hassas başa ulaştığımda bileğimi büküyorum. Elijah'ın kalçaları daha fazla sürtünme isteyerek kıpırdıyor. Ama ben çoktan uzaklaşmış, onu titreyen ve tatmin olmamış bir halde bırakmıştım. Ben odanın diğer ucuna, yasal dosyaların dikkatimi beklediği oturma alanına doğru yürürken boğuk iniltileri kayboluyor.

CHAPTER 16

IRIS

Deri koltuğumda arkama yaslanmış, maun masamın üzerine yayılmış dava dosyalarını karıştıran Dedektif Reeves'i izliyorum. Sabahın geç saatlerinde tavandan tabana pencerelerden süzülen güneş ışığı odaya sıcak bir parıltı yayıyor ve dedektifin rozetini parlatıyor. Karşımda oturan adamda parlayan tek şey bu, takım elbisesi ucuz ve kötü oturuyor ve gözlerinin altında koyu halkalar var.

"Söylemeliyim ki Dr. Blackwood," diyor Reeves, gazetelerden başını kaldırarak, "eviniz oldukça etkileyici. Mimari, dekor... hepsi çok zarif."

Dudaklarımda küçük bir gülümseme beliriyor. "Teşekkür ederim, Dedektif. Kocam ve ben hayattaki güzel şeylere düşkünüz." Parmaklarım dalgınca kristal bir kâğıt ağırlığının kenarını , yüzleri ışığı yakalıyor. "Ama eminim buraya iç tasarım hakkında konuşmak için gelmediniz."

Reeves başını sallar, yüz ifadesi ciddileşir. "Haklısınız, elbette. Dosyaları okuduğunuza göre bu kaybolmalarla ilgili bazı görüşleriniz olabileceğini umuyordum. Altı kadın hiçbir iz bırakmadan kayboldu... Bu çok şaşırtıcı." İşte yine o kelime. Espriyi belli etmemek için yüzümü kontrol etmek zorundayım. Sadece bu kelimedede buluyorum.

Düşünceli bir şekilde mırıldanıyorum, kayıp kadınların fotoğraflarını incelemek için öne doğru eğiliyorum. "Bana üzerinde çalışabileceğim pek bir şey vermediniz, Dedektif,"

ilham perisi. "Fiziksel kanıt yok, kurbanlar arasında ortak nokta yok, rastgele yerler... Sanki buhar olup uçmuşlar gibi."

"İşte sinir bozucu olan da bu," diye iç geçiriyor Reeves, bir elini tuzlu biberli saçlarında gezdirirken. Yaşlı bir adam, işinde çok uzun yıllar geçirdiği ya da çok fazla sinir bozucu vaka olduğu için yıpranmış görünüyor. "Bilinen son yerlerin her santimini araştırdık, arkadaşlarla, aileyle, iş arkadaşlarıyla görüştük... hiçbir şey yok."

Ayağa kalkıp pencereye doğru ilerliyorum. Evimizin bakımlı arazisi geniş ve güzel; oraya gömdüğümüz son cesedin çiçekleri öldürmediğinden emin olmak için çiçek bahçelerini kontrol etmeyi aklıma not ediyorum. "Bu kaçırma olaylarından sorumlu olan kişinin son derece zeki ve metodik olduğunu söyleyebilirim," diye başlıyorum, kelimelerimi dikkatle seçerek.

Reeves'in yüzüne dönerek devam ediyorum, "Fiziksel kanıtların olmaması, adli tıp bilgisi olan, muhtemelen kolluk kuvvetleri geçmişi olan ya da tıp eğitimi almış birine işaret ediyor. Dikkatli ve sabırlılar."

Reeves öne doğru eğilir, ilgisini çekmiştir. "Devam et," diye ısrar eder.

"Kurbanların ve yerlerin rastlantısallığı ilginç," diye düşünüyorum, alanda yavaşça volta atarken. "Bu durum fırsatçı kaçırma olaylarına işaret ediyor olabilir, ancak kanıt eksikliği göz önüne alındığında, bunun kasıtlı olduğuna inanma eğilimindeyim. Kolluk kuvvetlerinin kafasını karıştırmak, kaçırma olaylarının birbiriyle bağlantısız görünmesini sağlamak için bir yol."

Bakışlarımı kayıp kadınların fotoğraflarının üzerinde gezdirerek duraklıyorum. Genç, yaşlı, farklı ırklardan ve geçmişlerden... belirgin bir düzen yok. "Sebebe gelince," diye devam ediyorum, "birkaç olasılık var. İnsan kaçakçılığı kayıp vakalarında her zaman bir endişe kaynağıdır, özellikle de kadınlarda. Ancak kurbanların çeşitliliği beni bu konuda şüpheye düşürüyor."

Reeves başını sallar, yıpranmış deri ciltli defterine notlar alır. "Sizce başka hangi sebepleri göz önünde bulundurmalıyız?"

Yüzümde uğursuz bir gülümseme belirliyor, o kadar çabuk kayboluyor ki, Dedektif Reeves'e dönmeden önce yüzüm yine pürüzsüz bir tarafsızlığa bürünüyor. "Göz önünde bulundurmamız gereken daha karanlık olasılıklar var" diyorum, sesim alçak ve ölçülü. "Fidye talebi ya da herhangi bir iletişim girişimi olmadığına göre, bu kadınları insan olarak değil de nesne olarak gören biriyle karşı karşıya olabiliriz. Bir tür koleksiyoncu."

Reeves'in kaşları çatılır. "Koleksiyoncu mu? Yani... kupa gibi mi?"

Başımı sallıyorum, masama geri dönüyorum, bir kez daha oturuyorum ve kurban fotoğraflarından birini elime alıyorum. "Aynen öyle. Sadece zevk almaktan değil

bu kadınları almaktan değil, onlara sahip olmaktan. Onları elde tutmak. Mesele para ya da geleneksel anlamda cinsel tatmin değil. Bu güç ve kontrolle ilgili."

Fotoğrafı yere bıraktım, parmaklarım kenarında duruyordu. "Bu kişi muhtemelen son derece organize bir zihne sahip. Bu kaçırma olaylarını iz bırakmadan planlayabilmesi ve gerçekleştirebilmesi, neredeyse saplantılı düzeyde bir ayrıntı odaklılığına işaret ediyor. Metodik ve son derece zekiler."

Reeves öne doğru eğilir, ilgisini çektiği bellidir. "Yani kaynakları olan birini mi arıyoruz? Para, mülk?"

"Büyük olasılıkla," diye kabul ediyorum. "Kadınları tutmak için güvenli bir yere ihtiyaçları olacak, belki de izole bir yere. Ve böyle bir yeri şüphe uyandırmadan muhafaza edebilecekleri araçlara."

Bakışlarımın tekrar pencereye kaymasına izin vererek duraklıyorum. Evimizin geniş arazisi önümde uzanıyor, yemyeşil ve tenha. Mükemmel bir saklanma yeri, gerçekten. İroni gözümde kaçmıyor.

Reeves'e dönerek, "Dikkate alınması gereken başka bir şey daha var," diye devam ediyorum. "Kurbanların rastlantısallığı görüldüğü kadar rastlantısal olmayabilir."

Reeves'in kaşları havaya kalkar. "Ne demek istiyorsun?"

Başka bir fotoğrafı elime alıp dikkatle inceliyorum. "Görünüşte bu kadınların hiçbir ortak noktası yok. Farklı yaşlar, ırklar, geçmişler. Ama ya bağlantı daha az belirgin bir şeyse? Sadece kaçırmanın görebileceği bir şey?"

Fotoğrafları masanın üzerine yaydım. "Belki de fiziksel bir özelliktir. Boyunlarının kıvrımı, ellerinin şekli. Ya da belki daha soyut bir şeydir. Gözlerindeki belirli bir bakış, kendilerini taşıma şekilleri. Her ne ise, failimizle derin, muhtemelen bilinçaltı bir düzeyde konuşuyor."

Reeves yavaşça başını sallıyor, kalemi not defterini çiziyor. "Yani sizce bu kişi bu kadınları bizim göremediğimiz bazı kriterlere göre mi seçiyor?"

"Bu da bir olasılık," diyorum omuz silkerek. "İnsanlar karmaşık yaratıklardır, Dedektif. Arzularımız, takıntılarımız... başkaları için her zaman bir anlam ifade etmezler. Ama onları deneyimleyen kişi için her şeydir."

Sandalyemde arkama yaslanıp parmaklarımı çenemin altında birleştiriyorum. "Bu kişi, her kimse, kendi yarattığı bir dünyada yaşıyor. Bu kadınların kendilerine ait olduğu, onları almanın sadece kabul edilebilir değil, aynı zamanda gerekli olduğu bir dünya."

Dedektif Reeves'in defterine öfkeyle bir şeyler karalamasını izlerken aklımda başka bir düşünce oluşmaya başlıyor.

"Dedektif," diyorum yavaşça, sesim düşünceli bir ton alıyor, "ya tüm bunlara yanlış bakıyorsak? Ya bu kaçırılmalar sadece alma eylemiyle ilgili değil de daha büyük bir şeyin parçasıysa?"

Reeves yukarı bakar, kaşları çatılmıştır. "Ne demek istiyorsunuz, Dr. Blackwood?"

"Şunu bir düşünün," diye başlıyorum. "Bu kadınların ister cinsel, ister finansal, isterse de sadece eylemin kendisinin verdiği heyecan olsun, anlık bir tatmin için kaçırıldığını varsayıyoruz. Ama ya kaçırılan kişinin aklında daha büyük bir vizyon varsa?"

Öne doğru eğilip kayıp kadınların fotoğraflarına dokunuyorum. "Onlara bakın, Dedektif. Gerçekten bakın. Ne görüyorsunuz?"

Reeves öne doğru eğilerek görüntüleri dikkatle inceliyor. "Altı kadın görüyorum, farklı yaşlarda, ırklarda, geçmişlerde..."

"Kesinlikle," diye araya giriyorum, sesime bir parça heyecan karışıyor. "Hepsi farklı. Ama ya mesele buysa? Ya failimiz sadece rastgele kadınları değil de belirli tipleri topluyorsa?"

Fotoğrafları masanın üzerinde daire şeklinde dizmeye başladım. "Ya bu kadınların her biri bir şeyi temsil ediyorsa? Belirli bir arketip ya da sembol?"

Anlamaya başladığında Reeves'in gözleri açılır. "Sence bu... ne olabilir? Bir çeşit ayın mı?"

Yüzüme yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Belki de. Ya da belki sanattır. Sadece yaratıcısının gerçekten takdir edebileceği büyük, çarpık bir başyapıt."

Tekrar arkama yaslanıp fotoğraf çerçevesini işaret ediyorum. "Altı kadın. Bir heksagramın altı noktası. Birçok okült gelenekte altı sayısı uyum, denge ve aşkla ilişkilendirilir. Ama aynı zamanda günahla, ayartmayla, insanın kusurlarıyla da bağlantılıdır."

Reeves şu anda her kelimemi dikkatle dinliyor, kalemi elinde unutulmuş. "Yani bu kişinin ne olduğunu düşünüyorsun? Bir çeşit insan mandala yaratmaya mı çalışıyor?"

Başımı eğiyorum, teoriye ısınıyorum. "Bu mümkün. Ya da belki de kendilerini insan deneyimlerinin bir koleksiyoncusu olarak görüyorlardır. Her kadın insanlık durumunun farklı bir yönünü temsil ediyor - neşe, keder, masumiyet, bilgelik, tutku, kısıtlama."

Duraksıyorum, fikrin kafamda oturmasına izin veriyorum. "Ama işte burada işler gerçekten ilginçleşiyor, Dedektif. Şu anda altı kadın kayıp. Peki ya bu son değilse?"

Ya altı sadece başlangıçsa?"

Reeves'in yüzü, imalar kafasına dank ettikçe soluyor. "Sence daha fazla kurban olabilir mi?"

Yavaşça başımı sallıyorum, mesleki hevesle karıştırılabilecek bir heyecan titremesi hissediyorum. "Sembolizmi düşünün, Dedektif. Pek çok mistik gelenekte yedi, tamamlanma, mükemmellik sayısı olarak kabul edilir. Yaratılışın yedi günü, yedi cennet, yedi ölümcül günah..."

Reeves öne doğru eğilir, kendini tamamen kaptırmıştır. "Yani sence bir sonraki kurban..."

"Son da olabilir, kilit taşı da," diye bitiriyorum. "Bütün bu çarpık şaheseri bir araya getiren son parça. Ama böyle bir kavramı kim temsil edebilir ki? Bir politikacı mı? BİR CEO MU? Ya da belki farklı türden bir nüfuza sahip biri... belki bir dini lider? Ya da hatta..."

Gerilimin artmasına izin veriyorum. Heyecanın tadını çıkarıyorum. Reeves şu anda koltuğunun ucunda, her kelimeme kilitlenmiş durumda. "Ya da ne, Dr. Blackwood?"

Yüzüme yavaş, yırtıcı bir gülümseme yayılıyor. "Ya da kolluk kuvvetlerinden biri. Adaletin gücünü elinde tutan biri. Belki bir yargıç. Ya da bir bölge savcısı."

Elijah bir kat üstümüzde bağlı ve ağzı tıkalıyken onu potansiyel bir kurban olarak göstermenin ironisi neredeyse çok lezzetli. Eğlencenin yüzüme yansımaması için mücadele etmek zorundayım.

Reeves'in gözleri genişler. "Failimizin bir sonraki hedefinin adalet sisteminden biri olabileceğini mi düşünüyorsunuz?"

Omuz silkiyorum, profesyonel bir tarafsızlık havası takınıyorum. "Bu sadece bir teori, elbette." Ayağa kalkıp ofisimin bir duvarını kaplayan kitaplığa doğru ilerliyorum. Parmaklarım deri ciltli kitapların sırtlarında geziniyor ve sonunda okült sembolizm üzerine iri bir cilt çıkarıyorum. "Bir de on iki sayısı var," diye devam ediyorum sayfaları çevirirken. "Bir yılda on iki ay, on iki burç, on iki havari..."

Elimde açık duran kitapla Reeves'e dönüyorum. "Ya failimiz büyük bir tasarım için çalışıyorsa? İnsan hayatlarından oluşan, yaşayan, nefes alan bir sanat eseri mi?"

Reeves öne doğru eğilir, yüzü dehşete düşmüş bir hayranlık maskesine dönüşür. "Ama... neden? Birini böyle bir şey yapmaya iten şey ne olabilir?"

Ağzımın kenarlarında küçük bir gülümseme beliriyor. "İnsan zihni karmaşık bir şeydir, Dedektif. Bazıları anlamı dinde arar, diğerleri bilimde ya da sanatta. Ama amaçlarını daha karanlık arayışlarda bulanlar da var. Onlar güzelliği yasakta, toplumun kabul edilebilir gördüğü şeylerin sınırlarını zorlamakta görürler."

Kitabı masamın üzerine koydum ve çeşitli okült sembolleri gösteren bir sayfayı açtım. "Dünyayı bir tuval, insan hayatlarını da boyası olarak gören birini hayal edin. Her kaçırılma, alınan her can, sadece onların gerçekten takdir edebileceği bir şaheserin fırça darbeleri."

Reeves hafifçe midesi bulanarak başını sallar. "Bu... bu korkunç."

"Öyle mi?" Soruyorum, sesim yumuşak ve düşünceli. "Yoksa bu sadece bizim anlayamadığımız bir bakış açısı mı? Sanatçı için eseri her şeydir. Öznelerinin çektiği acılar, büyük vizyon karşısında önemsizdir."

Bakışlarımın bir anlığına pencereye kaymasına izin vererek duraklıyorum. "Elbette," diye devam ediyorum, Reeves'e dönerek, "bunların hepsi tamamen teorik."

Reeves bir elini seyrelemiş saçlarında gezdirerek hayal kırıklığı içinde ofluyor. "Evet, çok daha basit bir şey de olabilir," diyerek benim sözlerimi yineliyor. "Belki de bunu fazla düşünüyoruz. Ya sadece bizimle alay eden bir sapıksa?"

Omuz silkip sandalyemde arkama yaslanıyorum. "Bu kesinlikle mümkün," diye kabul ediyorum. "Bu açıdan pek düşünmedik, değil mi? Bazen en basit açıklama en doğru olanıdır."

Reeves başını sallar, kaşları düşünceli bir şekilde çatılmıştır. "Evet, belki... belki bu sadece oyun oynayan bir pisliktir. Ne kadar zeki olduğunu, burnumuzun dibindeki bu kadınları nasıl kapabildiğini gösteriyordur."

"Parmaklarımı masamın cilalı ahşabına vurarak, "'Yakalayabilirsen yakala beni,' diye mırıldanıyorum. Bu düşünce tarzını pek çok açıdan takdir edebiliyorum. "Zaman kadar eski bir hikaye, değil mi? Suçlarını bir oyun, kolluk kuvvetlerini de alt edilmesi gereken değerli düşmanlar olarak gören suçlular."

Reeves derin bir iç çeker ve sandalyesinde geriye doğru yığılır. "Tanrım, umarım bu değildir. Bu tipler en kötüsüdür. Ne zaman bırakacaklarını asla bilemezler, her zaman daha büyük skorlar, daha fazla ilgi için çabalarlar."

Düşünceli bir şekilde mırıldanıyorum, bakışlarım tekrar masamın üzerine yayılmış fotoğraflara kayıyor. "Bu kurbanların rastgele seçilmesini açıklıyor," diye . "Eğer amaç sadece herhangi birini, herhangi bir yere, iz bırakmadan götürebileceğini kanıtlamaksa... bu kesinlikle başarılı, değil mi?"

Reeves yüzünü buruşturur, isteksizce başını sallar. "Evet, öyle. Altı kadın hiçbir iz bırakmadan gitti."

"Bir de medyada çıkan haberleri düşünün," diye ekliyorum, sanki dış dünya ve onun tüm kaosu evimin bakımlı bahçesinin ötesinde görünüyormuş gibi pencereye doğru işaret ederek. "Her yeni kayboluş gerilimi artırıyor, değil mi? Halkın korkusu, kolluk kuvvetleri üzerindeki baskı... Bunların hepsi bu tür bir ilgiden hoşlanan biri için yangına körükle gitmek anlamına geliyor."

Reeves öne doğru eğilir, dirseklerini dizlerine dayar, başını ellerinin arasına alır. "Tanrım," diye mırıldanır. "Eğer uğraştığımız şey buysa, bu uzun süre devam edebilir. Bu tipler yakalanana kadar durmazlar. Ve o zaman bile..."

Ciddiyetle başımı sallıyorum ama içimden bir gülümsemeyi de bastırıyorum. "O zaman bile, şöhret tam olarak peşinde oldukları şey olabilir," bitiriyorum. "Spot ışıklarının altında güneşlenmek, 'dehalarının' fark edilmesi için bir şans."

Reeves bana bakıyor, gözleri yorgun ve sinirli. "Peki ne ? Böyle birini nasıl yakalayabiliriz?"

Ellerimi bir çaresizlik jestiyle açtım. "Korkarım size kolay bir cevap veremem, Dedektif. Bu tür davaları çözmek oldukça zordur. Failin geleneksel soruşturma yöntemlerini zorlaştıran bir zekâ ve öngörü seviyesine sahip olduğu açık."

Reeves yorgun bir şekilde iç geçiriyor ve ben de onun üzerindeki yorgunluğu görebiliyorum. "Bunu söylemenizden korkuyordum. Ama sağlayabileceğiniz her türlü bilgi yardımcı olacaktır, Dr. Blackwood. Uzmanlığınız bu gibi vakalarda paha biçilmezdir." Başımı sallıyorum, ağzımın kenarlarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Elbette, Dedektif. Kolluk kuvvetlerine elimden geldiğince yardımcı olmaktan her zaman mutluluk duyarım. Dosyaları daha derinlemesine incelemek, aklıma yeni bir şey gelip gelmediğine bakmak istiyorum." "Bu harika olur," dedi Reeves, yüzündeki gerginlik biraz olsun azalmıştı. omuzlar. "Teşekkür , Dr. Blackwood. Yardımınız gerçekten takdire şayan."

Kalem eteğimi düzelterek ayağa kalkıyorum. "Benim için bir zevk, Dedektif."

Reeves başını sallayarak notlarını ve dava dosyalarını toplar. "Ofisime topladığımız yeni bilgileri göndermesini söyleyeceğim."

"Mükemmel," diyorum çalışma odamın kapısına doğru ilerlerken. "Sizi geçireyim."

Fuayeye girdiğimizde Reeves, "Eviniz gerçekten olağanüstü, Dr. Blackwood," diyor. "Burası çok huzurlu. Çalışmak ve düşünmek için sessiz bir yere sahip olmak güzel olmalı."

Gölümsüyorum, yüzümde kıbar bir minnettarlık ifadesi var ama altında saf, hınzır bir memnuniyet sırtıyor. "Teşekkür ederim, Dedektif. Kocam ve ben mahremiyetimize değer veriyoruz. Bu bize... kendimizi tamamen işimize vermemizi sağlıyor."

Reeves elimi sıkarak, "Zaman ayırdığınız için tekrar teşekkür ederim, Dr. Blackwood," dedi.

"Benim için bir zevk, Dedektif," diye cevap veriyorum, sesim sıcak ve profesyonel. "Bu konuyu daha detaylı incelemek için sabırsızlanıyorum. Ve lütfen, başka bir şeye ihtiyacınız olursa bana ulaşmaktan çekinmeyin."

Dedektif Reeves'in arabasının dolambaçlı yolumuzda kayboluşunu izlerken yüzüme yavaş bir gülümseme yayılıyor. Aldatmanın, kolluk kuvvetlerinin burnunun dibinde tehlikeli bir oyun oynamanın heyecanı omurgamdan aşağı lezzetli bir ürperti gönderiyor.

Topuklarım mermer zemine vurarak çalışma odama geri dönüyorum. Odada hâlâ Reeves'in ucuz tıraş losyonunun kalıcı kokusu var, evimizin zarif zarafetiyle tam bir tezat oluşturuyor. Deri koltuğuma yerleşirken burnumu hafifçe kırıstırıyorum.

İtiraf etmeliyim ki fail beni büyölüyor. Titiz planlamaları, iz bırakmadan bu kadınları kaçırma becerileri... takdir edebileceğim bir zeka ve öngörü seviyesinden bahsediyor.

Ve bir yanım onların da Mason ve benim gibi olup olmadıklarını merak ediyor. Kurbanlarını aldıklarında aynı karanlık heyecanı hissediyorlar mı? O güç, kontrol telaşı?

Zihin gerçekten büyüleyici bir şey.

CHAPTER 17

MASON

Ay ışığı pencerelerden süzülerek her şeyi yumuşak, ruhani bir ısıltıya boğuyor. Elijah'ı en-suite banyoya doğru yönlendiriyorum, bir elim sırtının küçük kısmında. Teni avuçlarımın altında sıcacık, havadaki soğukla tam bir tezat oluşturuyor.

Iris çoktan uykuya dalmış, kumral saçları zaman içinde donmuş alevler gibi yastığa yayılmış. Göğsü yavaş ve eşit nefeslerle inip kalkıyor, yüzü huzur içinde. Canlı ve tehlikeli karım için nadir bir sükûnet anı.

Elijah dikkatli adımlarla ilerliyor, uzun süredir bağlı olduğu kasları sertleşmiş. Çıplak ayaklarının mermer zeminde çıkardığı yumuşak sesler, gecenin sessizliğinde bir fısıltı gibi zar zor duyuluyor. Bilekleri ve ayak bilekleri bağlardan dolayı aşınmış, altın rengi teninde kızgın kırmızı izler göze çarpıyor.

Banyoya girerken onu yakından izliyorum, gözlerindeki hesaplı bakışı fark ediyorum. O buz mavisi bakışların ardında bir şeyler mayalanıyor, düşünceler ve planlar oluşuyor ve yeniden şekilleniyor. Ama o sessizliğini koruyor, dolgun dudakları ince bir çizgi halinde bastırılmış.

Sessizliğe aldırıldığımdan değil. Elijah'a bakmak enfes, yağsız kasları ve keskin açıları loş ışıkla yumuşatılmış. Vücudunda bıraktığımız izler sadece güzelliğini artırmaya yarıyor, tıpkı canlı renk sıçramalarıyla rötuşlanmış bir yağlı boya tablo gibi.

Elimle tuvaleti işaret ediyorum. "Devam et," diyorum, Iris'i rahatsız etmemek için sesimi alçaltıyorum. "Seni biraz yalnız bırakayım."

Elijah bunun üzerine kaşlarını çatıyor, her zamanki şımarıklığı soğukkanlı görüntüsünü kırıyor. "Ne kadar düşünceli," diye mırıldanıyor. "Ben de izlemekten hoşlandığımı sanıyordum."

Ağzımın kenarından bir sırıtma geçiyor. "Evet, öyle," diye mırıldanıyorum, bakışlarımın onun çıplak formunu takdirle incelemesine izin veriyorum. "Ama benim bile bazı sınırlarım var."

Bunun üzerine hafifçe homurdanıyor ve tuvaleti kullanmak için hareket ederken başını sallıyor. Arkamı ecza dolabından bir kavanoz yatıştırıcı krem almakla meşgul oluyorum. Tuvaletin sifonunu ve ardından suyun aktığını duyunca geri dönüyorum.

Beklenmedik bir manzarayla karşılaştım. Elijah, kapısı bilinçli olarak açık bırakılmış, camla çevrili geniş duşa girmiş. Su, kıvrak vücudunun üzerinde çağlıyor, buhar bir sevgilinin okşaması gibi etrafında kıvrılmaya başlıyor.

Bir an için hazırlıksız yakalandım. Ona bunun için izin vermemiştim. Ama suyun kaslarının kıvrımlarını takip edişini izlerken, manzaranın umurunda olmadığını fark ediyorum.

Mermer lavaboya yaslanıp kollarımı kavuşturarak önümdeki manzarayı içime çekiyorum. Elijah başını arkaya yatırarak suyun yüzünde ve boğazında kaymasına izin veriyor. Damlacıklar uzun yapıyor, yumuşak ışıktaki elmas gibi parlıyor. Elleri yavaşça hareket ediyor, sabunla kayganlaşmış avuç içleri altın rengi teninin üzerinde kayıyor.

"Gösterinin tadını çıkarıyor musun?" Elijah'ın sesi suyun sabit şırlıtısını kesiyor, tonunda bir meydan okuma var.

Dudaklarıma yapışan sırıtmaya engel olamıyorum. "Son derece," diye mırıldanıyorum, takdirimi gizlemek için hiçbir çaba sarf etmiyorum. "Gerçi sana duş için izin verdiğimi hatırlamıyorum."

Elijah yüzünü tamamen bana dönüyor, göğsünden ve karın kaslarından aşağı su akıyor. Ağzının kenarlarında bir gülümseme hayaleti belirliyor. "Özür dilerim," diyor, sesi hiç de üzgün gelmiyor. "Seni beni değerli bir aygır gibi hortumla yıkamak zahmetinden kurtarayım dedim."

Durduramadan bir kıkırdama kaçıyor içimden. Kıvrak zekâsı ferahlatıcı, "misafirlerimizde" karşılaştığımız olağan dehşet ya da asık suratlı sessizlikten hoş bir değişiklik. Beni ona en başta çeken şeylerden biri de bu - böylesine zarif bir pakete sarılmış keskin bir dil ve daha keskin bir zihin.

"Ne kadar düşüncelisin," diye mırıldanıyorum, bakışlarımın vücudunda açıkça dolaşmasına izin vererek. "Ben de senin sadece şov yaptığını sanıyordum."

Elijah'nın kahkahası alçak ve zengin, omurgamdan aşağı hoş bir ürperti gönderen bir ses. "İkisi birden olamaz mı?" diye soruyor, sabunlu ellerini gövdesinde gezdirirken bir kaşını kaldırarak. "Ne de olsa birçok yeteneği olan bir adamım."

Takdirle mırıldanıyorum, ellerinin aşağıya , kalçalarının ve uyluklarının üzerinden geçişini izliyorum. "Ben de fark ettim," diye mırıldanıyorum, sesim baştan çıkarıcı bir mırıltıya dönüşüyor. "Son birkaç gündür bizi kesinlikle eğlendirdin."

Elijah'ın gözlerinde bir şey -gurur mu? Uyarılma mı? "Bunu senden duymak büyük övgü," diyor, ses tonu alaycılık ve gerçek bir zevk karışımı. "Memnun etmeyi amaçlıyorum."

Yavaşça yıkıyor, hareketleri kasıtlı ve şehvetli. Ne yaptığını tam olarak bildiği, benim yararına bir performans sergilediği açık. Elleri bir kez daha göğsünde, karın kaslarında ve daha aşağılarda geziniyor. Gözlerim yollarını takip ediyor, her ayrıntıyı içiyor.

"Biliyorsun," diyor Elijah, sanki onun benden önce çıplak duş almasını değil de hava durumunu tartışıyormuşuz gibi, "çoğu insan bunu haklarımın ihlali olarak görür. Beni isteğim dışında tutmak, rızam olmadan duş almamı izlemek..."

Kaşlarımı çatıyorum, nereye varmaya çalıştığını merak ediyorum. "Peki sen ne düşünüyorsun?"

Saçındaki sabunu durulamak için başını arkaya eğerek duraklıyor. Su boğazından aşağı kayıyor ve kendimi köprücük kemiğine kadar inen özellikle baştan çıkarıcı bir damlacığı takip ederken buluyorum.

"Dürüst olmak gerekirse?" diyor sonunda, bakışlarımla buluşarak. "Artık emin değilim. Tüm bu durum normalin o kadar ötesinde ki ne düşünmem gerektiğinden bile emin değilim."

İtirafında beni hazırlıksız yakalayan bir kırılma var. Genelde taktığı alaycılık ve kabadayılık maskesinin ardına nadiren bakıyor.

"Son derece iyi idare ediyorsun," diye gözlemliyorum. "Çoğu insan şimdiye kadar kırılırdı."

Elijah omuz silkiyor, bu hareket omuzlarında suların dalgalanmasına neden oluyor. "Belki de çoktan kırıldım ve henüz bunun farkında değilim."

Bu ifade aramızdaki havada asılı kalıyor, söylenmemiş imalarla ağırlaşıyor. Bir an için, zırhındaki çatlağın ne kadar derine indiğini görmek için daha da zorlamak istiyorum. Ama bir şey beni engelliyor.

Elijah'ın vücudundaki sabunu durulamasını izlerken içimi bir sızı kaplıyor... tam olarak pişmanlık değil ama ona yakın bir şey. Başka bir hayatta, farklı koşullar altında, Elijah son fethimizden daha fazlası olabilirdi. Keskin zekâlı, kıvrak zekâlı, en zor koşullarda bile bizimle boy ölçüşebilecek biri. Neredeyse her şeyin farklı olmasını dilememe neden olacak şekilde canlandırıcı.

Kendimi onun sadece fiziksel güzelliğini değil, ruhunun gücünü de takdir ederken buluyorum. O keskin zekâsı, kıvrak dili, sınırlarını zorladığımızda bile sakalarımıza ayak uydurma becerisi. Ona ne atarsak atalım, içinde sönmeyi reddeden bir ateş var. Birçok yönden bizim için mükemmel bir eş; değerli bir düşman, keyifli bir oyuncak ve büyüleyici bir bulmaca, hepsi tek bir mükemmel pakette toplanmış. Acaba fırsat verilse bu durum devam eder miydi?

Bir an için, onu tutabileceğimiz bir dünya hayal etmeme izin veriyorum. 12 günlük enfes işkence ve zevk yerine aylarımız, hatta yıllarımız olabilirdi. Onu akşam yemeğinde bize katılırken, kaliteli şarap eşliğinde ateşli tartışmalara girerken hayal ediyorum. Onu yatağımızda bir tutsak olarak değil, karanlık oyunlarımızda eşit bir ortak olarak hayal ediyorum.

Ama bizim tarzımız bu değil. Bizim geleneklerimiz, kurallarımız var. On iki gün, ne eksik ne fazla. Bizi güvende tutan, ifşa olma riski olmadan en karanlık arzularımızı şımartmamızı sağlayan şey budur. Ve yine de...

Elijah suyu kapatıyor, ani sessizlik beni hayallerimden koparıyor. Bir an öylece duruyor, vücudundan su damlıyor, buhar etrafını sarıyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve orada bir anlayış titreşimi görüyorum. Sanki tam olarak ne düşündüğümü biliyormuş gibi.

"Düşünceleriniz için bir kuruş?" diye soruyor, sesi alçak.

Başımı sallayarak kıkırdıyorum. "Güven bana güzel çocuk, şu anda kafamdan neler geçtiğini bilmek istemezsin."

Duştan çıkıyor, su damlacıkları vücudundan aşağıya doğru süzülüyor, kendimi dilimle izini sürmek isterken buluyorum. "Oh, bundan emin değilim," diyor, ses tonunda bir meydan okuma var. "Sanırım bunu oldukça aydınlatıcı bulabilirim."

Ona bir havlu veriyorum ama Elijah hemen kurulanmak yerine acele etmiyor. Saçlarından başlıyor, kalın telleri nemli sivri uçlar halinde kalkana kadar kuvvetlice ovuyor. Uçlarından su damlacıkları uçuşuyor, mermer tezgâha ve aynaya sıçırıyor.

Sonra omuzlarına ve göğsüne doğru ilerliyor, yumuşak havlu kumaş düşün sıcaklığından hâlâ kızarmış olan altın teninin üzerinde kayıyor. Hareketlerinde metodik, yavaşlıklarında neredeyse alaycı. Çalışırken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Bakışları sabit ve alttan alta kanımın kaynamasına neden olan bir sıcaklık akımı var. Bu iyi bildiğim bir bakış, Iris'in gözlerinde sayısız kez gördüğüm bir bakış. Meydan okuma ve arzusun mükemmel karışımı, beni bir hamle yapmaya cesaretlendiriyor.

Havlu aşağıya iniyor, karnının düz düzlemlerini sıyrıyor, kalça kemiklerinin keskin kesimini takip ediyor. Acele etmiyor, kumaşın bakmamı istediğini bildiğim yerin hemen üzerinde oyalanmasına izin veriyor. Ağzının kenarlarında bir sırtıma oynuyor, sessizce ilk kırmam için bana meydan okuyor.

Ben yapmıyorum. Onun yerine tezgâha yaslanıyorum, kollarımı kavuşturuyorum, tam bir soğukkanlılık timsali. Ama içim sakin olmaktan çok uzak. Elijah'ın yaptığı her hareket vücuduma elektrik çarpmasına yol açıyor, arzu içimde sıcak ve ağır bir şekilde kıvrılıyor.

Havluyu kalçalarına ve baldırlarına sürterek yavaşça inmeye devam ediyor. Ayaklarını kurulumak için eğildiğinde, hareket bana kışının kışkırtıcı bir görüntüsünü veriyor, mükemmel yuvarlak ve hala başıboş su damlacıklarıyla parlıyor.

Sonunda Elijah doğruldu ve havlunun yumuşak bir gümbürtüyle yere düşmesine izin verdi. Tamamen çıplak ve hiç utanmadan önümde duruyor. Su hâlâ kirpiklerine yapışmış, onları normalden daha uzun ve koyu gösteriyor. Tek bir damlacık boynundan aşağı, köprücük kemiğinin üzerine doğru süzülüyor ve kendimi öne doğru eğilip onu yalama dürtüsüyle savaşıırken buluyorum.

"Hoşuna giden bir şey gördün mü?" Elijah soruyor, sesi alçak ve sert.

İçimden kaçan kıkırdamaya engel olamıyorum. "Biliyorsun," diye cevap veriyorum, bakışlarımın onu takdirle incelemesine izin veriyorum. "Tam bir teşhircisin, değil mi?"

Omuz silkiyor, bu hareket altın rengi teninin altındaki kasların dalgalanmasına neden oluyor. "Roma'dayken," diyor sırtarak. "Ya da bu durumda, inanılmaz derecede çekici iki psikopat tarafından esir tutulduğunda."

Ben de buna gülüyorum. "Dokunaklı," diye kabul ediyorum. "Şimdi, bileklerine bir bakayım."

Elijah yaklaşıyor, teninden yayılan sıcaklığı hissedebileceğim kadar yakın. Kollarını uzatıyor, bilekleri yukarıda, bağların bıraktığı kızgın kırmızı izleri gösteriyor.

Yatıştırıcı krem kavanozunu açıyorum, keskin tıbbi kokusu kalan buharı kesiyor. Parmaklarımı soğuk jele daldırarak Elijah'ın sağ bileğini nazikçe tutuyorum.

"Bu biraz acıtabilir," diye uyararak kremi Elijah'ın aşınmış cildine nazikçe sürüyorum. Dişlerinin arasından hafifçe tıslıyor ama geri çekilmiyor.

Acele etmeden, yatıştırıcı jeli bileklerine dikkatli ve kasıtlı hareketlerle masaj yaparak sürüyorum. Başparmaklarım narin cildin üzerinde yavaş daireler çizerek kremi kızgın kırmızı izlerin derinliklerine işliyor. Elijah'ın nabızı dokunuşumun altında çırpınıyor, hızlı bir kesiklik dışa vuran sakinliğine ihanet ediyor.

Bileklerinden tatmin olduğumda, önünde dizlerimin üzerine çöküyorum. Bu açıdan, hala nemli ve duştan parıldayan vücudunu engelsiz bir şekilde görebiliyorum. Uyluklarındaki ince tüylere yapışan su damlacıkları, loş ışığı minik elmaslar gibi yakalıyor. Temiz teninin kokusu kremin şifalı aromasıyla karışarak sarhoş edici bir karışım yaratıyor.

Elijah'ın ayaklarından birini kaldırıp bileğine daha iyi için uyluğumun üzerine koyuyorum. Buradaki sürtünmüş deri daha da hassas ve kremi sürmeye başladığımda bir irkilmeyi tam olarak bastıramıyor. Yavaşça, metodik bir şekilde çalışıyorum, parmaklarım baldırının sıkı kaslarını yoğuruyor.

"Sakin ol," diye mırıldanıyorum, kirpiklerimin arasından ona bakıyorum. "Sana zarar vermeyeceğim. En azından şu anda."

Yumuşak bir homurtu duyuyorum ama vücudundaki gerginliğin bir kısmının gittiğini hissediyorum. Diğer ayağına geçtiğimde, Elijah'ın benim bakımlarımdan tamamen etkilenmediğini fark etmekten kendimi alamıyorum. Duştan yarı sert olan siki şimdi tamamen kalkmış, yüzümden birkaç santim ötede gururla dikiliyor.

Kendi kendime sırtıyım ama hiçbir şey söylemiyorum, bunun yerine görevimi bitirmeye odaklanıyorum. İşim bittiğinde ayağa kalkıp yakındaki bir çekmecedan yumuşak bez şeritleri alıyorum. Aynı dikkatle Elijah'ın bileklerini ve ayak bileklerini sararak aşınmış deriyi koruyorum.

Tüm bunlar olurken Elijah sessizliğini koruyor, o delici mavi gözleriyle beni izliyor. Orada bir meydan okuma var, onun üzerindeki etkimi kabul etmem için sessiz bir meydan okuma. Ama ona bu zevki tattırmayacağım. Henüz vermeyeceğim.

"İşte," diyorum, geri çekilip yaptığım işi hayranlıkla izliyorum. "Bu sürtünmeye yardımcı olacaktır."

Elijah bileklerini deneysel olarak esnetiyor, sonra başını sallıyor. "Teşekkür ederim," diyor, sesi alçak ve biraz sert.

Bakışlarını sabit bir şekilde karşılıyorum. "Nereye gideceğini biliyorsun," diyorum ona, ses tonum tartışmaya yer bırakmıyor.

Elijah'ın yüz ifadesinin değişmesini izliyorum, o hayal kırıklığı titreşimi her zamanki sırtışıyla çabucak maskeleniyor. Ama onu yakaladım - o kadar ustaca sunduğu cazibeye teslim olacağımı düşündüğü, belki de umduğu o kısa anı.

"Nasıl isterseniz," diyor, sesi aldatıcı bir şekilde hafif. Kapıya doğru bir adım atıyor, sonra duraklıyor ve bana dönüyor. "Yine de biraz incindiğimi söylemeliyim. Burada çok güzel bir gösteri sundum ve siz beni ayakta alkışlamadınız bile."

İçimden kaçan kıkırdamaya engel olamıyorum. Bu durumda bile zekâsı her zamanki gibi keskin. Onu bu kadar büyüleyici ve tehlikeli yapan şeylerden biri de bu.

"Oh, güzel çocuk," diye mırıldanıyorum, bakışlarımın vücudunu son bir kez daha taramasına izin veriyorum. "Performansının çok takdir edildiğini söylediğimde bana güven. Ama çok önemli bir şeyi unutmuş görünüyorsun."

İki uzun adımda aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. Elim dışarı fırlıyor, parmaklarım nemli saçlarına dolanıyor ve başını geriye çekiyor. Dudaklarımı kulağına götürdüğümde acıdan çok şaşkınlıkla nefesini tutuyor.

"Burada kararları veren sen değilsin," diye homurdanıyorum, sesim alçak ve vahşi. "Sana ne zaman ve nasıl dokunulacağına sen karar veremezsin. Ne kadar baştan çıkarıcı olurlarsa olsunlar, küçük gösterilerinle beni manipüle edemezsin."

Diğer elim omurgasında geziniyor ve dokunuşumla içinden geçen ürpertiği hissediyor. Sırtının küçük kısmına ulaştığımda, onu kendime doğru çekiyorum ve özel dikim pantolonumun arasından sikimin sert çizgisini hissetmesine izin veriyorum.

"Bu mu?" Ona karşı hafifçe gıcırdayarak devam ediyorum. "Bu benim. Uygun gördüğüm gibi kullanmak ya da kullanmamak için. Zevkiniz, acınız, nefesiniz, hepsi bana ait. Bana ve Iris'e."

Onu aniden bırakıp geri çekiliyorum. Elijah hafifçe tökezliyor, nefesini tutmaya çalışırken göğsü kabarıyor. Gözleri kocaman, göz bebekleri korku ve tahrikin baş döndürücü bir karışımıyla şişmiş.

"Şimdi," diyorum, sesim her zamanki sakin tonuna dönüyor. "Sanırım sana nereye gideceğini söyledim. Tabii size fiziksel olarak eşlik etmemi istemiyorsanız?"

Elijah sertçe yutkunuyor, boğazı gözle görülür şekilde çalışıyor. Bir an için geri çekilebileceğini, çaresizce yaptığı kontrolün bir kısmını geri almaya çalışabileceğini düşünüyorum.

istiyor. Ama sonra başını salladı ve başka bir şey söylemeden kapıya doğru döndü.

Banyodan çıkarken onu takip ediyorum ve yatak odasının duvarındaki Aziz Andrew haçına doğru ilerleyişini izliyorum. Hareketleri akıcı, neredeyse zarif, artık kısıtlanmaktan dolayı sert değil.

Kollarını ve bacaklarını iki yana açarak haça karşı pozisyon aldığıında, manzarayı takdir etmek için bir an duruyorum. Pencereleden süzülen yumuşak ay ışığı vücudunda ilgi çekici gölgeler oluşturuyor, kaslı vücudunun her kıvrımını ve eğimini vurguluyor. Gölgeler yüzünde oynaşarak zaten çarpıcı olan yüz hatlarını keskinleştiriyor.

Ona yavaşça yaklaşıyorum, aramızdaki havada ağır ağır asılı duran beklentinin tadını çıkarıyorum. Göğsü, banyodaki küçük karşılaşmamızın onun üzerindeki etkisinin bir kanıtı olarak, hızlanan nefeslerle yükselip alçalıyor. Aleti hâlâ sert, ben yaklaştıkça hafifçe seğiriyor.

"Aferin oğlum," diye mırıldanıyorum, haça bağlı yastıklı deri kelepçelere uzanıyorum. Önce sağ bileğini sabitliyorum, deri kelepçe rahat ama cildine aşırı sıkı değil. Yumuşak dolgu az önce muamele ettiğim hassas teni koruyor, bu da enfes zulüm dünyamızda küçük bir merhamet. İşlemi sol bileğiyle tekrarlıyorum, sonra diz çöküp ayak bileklerini bağlıyorum.

Tüm bunlar olurken Elijah sessizliğini koruyor, nefes alış verışı sabit ama artık daha hızlı. Teninden yayılan sıcaklığı hissedebiliyor, dokunuşumun ardından tüylerinin nasıl diken diken olduğunu görebiliyorum.

Bağlamayı bitirdiğimde, yaptığım işe hayranlıkla bakmak için geri çekiliyorum. O gerçekten bir hayal, düşmüş bir melek, bozmak için zaman ayırmak istediğim biri.

Bunun yerine dönüyorum, Iris'in yanındaki yatağa kaymadan önce kıyafetlerimi çıkarıyorum. Kendimi gerçekten tutabileceğimi bildiğim tek kişiye sarıyorum.

CHAPTER 18

ELIJAH

Buna
katlanacağım.
Kırılmayacağım.
Zamanımı bekleyebilirim.

CHAPTER 19

IRIS

Öğleden sonra güneşi pencerelerden içeri süzülüyor. Sandalyemde ağır ağır geriniyorum, boynumu ve omuzlarımı yuvarlamak için bir an ayırıyorum. Saatlerdir çalışıyoruz, sessizlik sadece kağıtların yumuşak hışırtısı ve dizüstü bilgisayar tuşlarının hafifçe vurulmasıyla noktalanıyor.

Bakışlarım hâlâ Aziz Andrew haçına bağlı olan Elijah'a kayıyor. Bugün doğal olmayan bir şekilde sessizdi, her zamanki esprili şakalarının tam tersi. Ona öğle yemeği verdiğimde bile - hafif bir salata ve biraz taze meyve - neredeyse hiç ses çıkarmadı. Sadece itaatkâr bir şekilde ağzını açtı, yemeği aldı ve sessizce çiğnedi.

O parlak zihninde neler olup bittiğini merak etmekten kendimi alamıyorum. Sonunda kırılmaya mı başladı? Yoksa sadece enerjisini saklıyor, beyhude bir kaçış girişimi mi planlıyor? Belki de sadece Mason'ın dün gece ona söz verdiği ceza için endişeleniyordur. Acı beklentisi güçlü bir şey olabilir, bazen acının kendisinden daha güçlüdür.

Sebep ne olursa olsun, sessizlik rahatsız edici. Sözlü atışmalarımıza alışmıştım, kıvrak zekası beni diken üstünde tutuyordu.

Elijah'ın gözlerinin Mason'ın her hareketini izlediğini, odanın içinde bir ileri bir geri adım atarken onu takip ettiğini görüyorum. Bakışlarında hesapçı bir kenar var, görünüşte rahat duruşunu yalanlayan bir keskinlik. Sanki Mason'ın

Her hareketi, her ifadeyi katalogluyor, ileride kullanmak üzere bilgileri dosyalıyor.

Mason'ın sesi konuşurken giderek tedirginleşiyor, boştaki eli yanında sıkılıp açılıyor. Öğleden sonra güneşi alyansına vuruyor ve her tedirgin hareketinde duvarlarda dans eden küçük altın parıltıları gönderiyor.

Mason aniden bir denizcinin yüzünü kızartacak bir dizi küfür savurur. Telefon ekranına şiddetli bir yumruk atarak görüşmeyi sonlandırıyor, sonra Elijah'la yüzleşmek için dönüyor. Gözleri zorlukla kontrol altına alınmış bir öfkeyle parlıyor, çenesi öyle sıkılmış ki dişlerinin gıcırdağını duyabiliyorum.

Elijah ise sadece bir kaşını kaldırıyor. Bu ince bir hareket, ama odanın gergin atmosferinde sanki bir meydan okuma gibi hissediliyor. Ağzının kenarı seğiriyor, tam olarak sırtıtmıyor ama Mason'ın öfkesini kadar yakın.

Sandalyemden kalkıyorum, ipek bluzumun yumuşak hışırtısı, yüklü sessizlikte doğal olmayan bir şekilde yüksek görünüyor. Mason'a doğru ilerlerken topuklarım mermer zemine çarpıyor, her adımım ölçülü ve kasıtlı. Ona ulaştığımda ellerimi omuzlarına koyuyorum ve kaslarındaki gerginliği hissediyorum.

"Sorun nedir, sevgilim?" Sesim alçak ve yatıştırıcı bir şekilde soruyorum. Parmaklarım boynunun dibindeki düğümlerde küçük daireler çiziyor, onu sakinleştirmek ve odaklamak için tasarlanmış hafif bir baskı uyguluyor.

Mason neredeyse bilinçsizce dokunuşuma doğru eğiliyor, sert öfkesinin bir kısmı duruşunu terk ediyor. Ama gözleri Elijah'dan hiç ayrılmıyor, omurgamdan aşağı bir heyecan gönderen bir yoğunlukla yanıyor.

Mason'ın çenesi sıkılır, derisinin altında bir kas tik tak eder. "Mahkeme bir ihtiyati tedbir kararını onayladı," diye homurdanıyor. "Buradaki saygıdeğer misafirimiz biz davetimizi uzatmadan hemen önce başvurmuş olmalı."

Elijah'a bakıyorum, gözlerindeki memnuniyet parıltısını fark ediyorum. Bir anda kayboldu, yerini mükemmelleştirdiği o çıldırtıcı nötr ifade aldı. Ama ben gördüm, o kısa zafer anını.

"Öyle mi?" Ellerim hâlâ Mason'ın gergin kasları üzerinde sihrini konuştururken düşüncelere dalıyorum. "Ne kadar... uygunsuz."

Mason homurdanıyor, mizahtan yoksun sert bir ses. "Uygunsuz demek hafif kalır. En azından önümüzdeki ay, muhtemelen daha uzun bir süre boyunca tüm operasyonları durduruyor. Müvekkilim milyonlar kaybedecek."

Düşünceli bir şekilde mırıldanıyorum, zihnim şimdiden olasılıklarla yarışıyor. "Peki o zaman," diye mırıldanıyorum, sesime bir parça baştan çıkarıcılık karışmasına izin vererek, "Sanırım

Misafirimizi yaptıklarından pişman etmenin bir yolunu gerekecek, değil mi?"

Mason bana dönüyor, yüzünde yavaş ve hınzır bir sırıtış yayılıyor. Gözlerindeki öfke daha tehlikeli bir şeye dönüşüyor. Omurgamdan aşağı lezzetli bir ürperti göndermekte asla başarısız olmayan bir bakış.

"Haklısın," dedi, sesi sertti. "Yarın temyiz başvurusunda bulunmak için gitmem gerekecek. Ama bu arada..." Bakışları, aramızdaki konuşmayı zorlukla gizlediği bir ilgiyle izleyen Elijah'a kayıyor.

Yakınına eğiliyorum, dudaklarım kulağının kabuğuna değiyor. "Ne de olsa Noel'in dördüncü günü," diye mırıldanıyorum, sesimden karanlık bir vaat damlıyor. "Ve aklımda mükemmel bir fikir var."

Planımı ona fısıldadığımda Mason'ın nefesinin kesildiğini hissediyorum. Elleri kalçalarımdaya durdu, parmakları morartıcı bir güçle içeri girdi. Geri çektiğimde gözleri arzuyla doluyor, göz bebekleri kocaman açılıyor.

"Oh, aşkım," diye mırıldanıyor, "neye ihtiyacım olduğunu her zaman biliyorsun."

Parmağımı göğsünde gezdirerek sırtıyorum. "Tabii ki seviyorum. Benimle bu yüzden evlendin."

Mason kıkırdar. "Pek çok nedenden biri," diye kabul ediyor. Bakışları, bizi temkinli ve isteksiz bir uyarılma karışımıyla izleyen Elijah'a kayıyor. "Ama bunun için... onu hareket ettirmemiz gerekecek. Mermer zemine yayılmasını sağlayın."

Başımı sallıyorum, sahneyi zihnimde canlandırıyorum bile. Elijah'ın sıcak tenine karşı serin, pürüzsüz mermer. Öğleden sonra ışığının vücudunda nasıl oynaşacağı, her kıvrımı ve düzlemi nasıl vurgulayacağı. Soluk taş karşı koyu renk sınırlamaların kontrastı.

"Gidelim mi?" Esirimize doğru işaret ederek soruyorum.

Mason başını sallıyor, daha önceki öfkesi şimdi odaklanmış bir yoğunluğa dönüşmüş durumda. Mükemmel bir uyum içinde Elijah'a doğru ilerliyoruz, adımlarımızda yırtıcı bir zarafet var.

Çarşıdaki bağlarını çözmeye başladığımızda Elijah'ın kulağına doğru eğildim. "Umarım hazırsındır, tatlı çocuk," diye mırıldanıyorum.

Elijah'ı mermer zemindeki gizli cıvatalara sabitlemek için birlikte çalışıyoruz, her hareketimiz hassas. Uzuvarını düzenleyip onu sunaktaki bir kurban gibi yayarken, soğuk taş sıcak teninde şok edici bir his yaratıyor olmalı. Öğleden sonra güneşi pencerelerden içeri süzülüyor ama ben de tepedeki avizeyi açıyorum, vücuduna ruhani bir ışıltı yayıyor ve cilalı mermeri parlatıyor.

Mason ve ben geri çekilip yaptığımız işi hayranlıkla seyrediyoruz. Elijah serin mermer zeminde bağdaş kurmuş yatıyor, altın rengi teni soluk taşla keskin bir kontrast oluşturuyor.

Mason'a dönüyorum, yüzüme yavaşça bir gülümseme yayılıyor. "Kendimizi daha rahat hissedelim mi sevgilim?" Mırıldanıyorum, parmaklarım ipek bluzumun üst düğmesiyle oynuyor.

Mason başını sallarken gözleri arzuyla kararıyor. "Bence bu harika bir fikir," diye kabul ediyor, sesi alçak ve sert.

Soyunmaya başlıyoruz, hareketlerimiz telaşsız ve kasıtlı. Evden çalışırken bile, beklenmedik video toplantılarına karşı profesyonelce giyinmek için çaba sarf ediyoruz. Bu katmanları atma süreci, dış dünyaya sunduğumuz cepheleri soymak gibi neredeyse ritüelistik bir his veriyor.

Bluzumla başlıyorum, parmaklarım her bir narin inci düğmeyi pratik bir kolaylıkla çalışıyor. Elbisenin yere düşmesine izin verdiğimde ipeğin tenime değen fısıltısı omurgamdan aşağı hoş bir ürperti gönderiyor. Altında, dantelli siyah bir sutyen kıvrımlarımı sarıyor, solgun tenimle keskin bir kontrast oluşturuyor.

Kravatını gevşetirken Mason'ın gözleri takdirle üzerimde geziniyor. Zengin bordo ipek, yerdeki bluzuma katılmadan önce parmaklarının arasından kayıyor. Çevik parmakları gömleğinin düğmelerini hızla ilikleyerek bronzlaşmış teninin ve sıkı kaslarının kışkırtıcı bakışlarını ortaya çıkarıyor.

Kalem eteğimin fermuarını açmak için arkama uzanıyorum, zarifçe dışarı çıkmadan önce ayaklarımın etrafında toplanmasına izin veriyorum. Eşleşen siyah dantel külotum hayal gücüne çok az şey bırakarak neredeyse hiçbir şeyi örtmüyor. Ben Mason'a odaklanmaya devam ederken bile Elijah'ın bakışlarının içimi yakıtığını hissedebiliyorum.

Mason tişörtünü silkelerken, derisinin altındaki kas oyunlarını takdir etmek için bir an duruyorum. Yıllar süren sıkı antrenmanlar vücudunu bir sanat eserine dönüştürmüş; zayıf hatlar ve belirgin karın kasları. Bir tutam siyah saç göğsünden aşağıya doğru iniyor ve pantolonunun bel bandının altında kayboluyor.

Ona bir adım daha yaklaşıyorum, ellerim kemerinin tokasında duruyor. "İzin ver," diye mırıldanıyorum, sesim arzuyla boğuklaşıyor. Kemerini yavaşça çözerken göz temasını sürdürüyorum, metalin yumuşak şingirtisi odanın yüklü sessizliğinde yüksek sesle duyuluyor.

Pantolonunun düğmelerini açıp fermuarını çekerek yere düşmesine izin verdiğimde Mason'ın nefesi kesiliyor. Pantolondan dışarı adımını atıyor, şimdi üzerinde sadece giderek artan uyarılmışlığını gizlemek için çok az şey yapan dar siyah boxer külot var.

Dudaklarımda küçük bir gülümsemeyle köşedeki süslü sandığa doğru ilerliyorum. Kapağını kaldırdığımda antika ahşap parmaklarımdın altında pürüzsüzleşiyor ve içindeki hazineler ortaya çıkıyor. Bir süre düşündükten sonra, narin gümüş telkari ile zarif siyah lake bir kutu seçiyorum.

Mason'a dönerek kutuyu gösterişli bir şekilde sunuyorum. "Noel'in dördüncü gününde," diye mırıldanıyorum, sesim alçak ve vaatlerle dolu, "gerçek aşkın sana... dört keskin bıçak veriyor."

Kutuyu açıp içindeki pırıl pırıl bıçakları gösterdiğimde Mason'ın gözleri parlıyor. Her bıçak kendi başına bir sanat eseri; mükemmel dengeli, jilet gibi keskin, sapları cilalı abanoz ve gümüşten.

Elijah'ın keskin nefes alışışı sessiz odada duyulabiliyor. Bıçakları gördüğünde gözleri büyüyor, yüzünde karmaşık bir duygu karışımı beliriyor; evet, korku, ama aynı zamanda isteksiz bir hayranlık.

Mason bıçaklardan birini eline alıyor; birbirinin aynısı, elim kadar uzun ince bir bıçağı olan narin şeyler. Bıçağın ucunu başparmağında deniyor ve kıpkırmızı bir boncuk çıkardığında memnuniyetle mırıldanıyor. Bıçağı ışığa tutuyor ve parıltısını hayranlıkla izliyor.

"Mükemmel," diye mırıldanıyor Mason, gözleri arzuyla dolu. "Ve ölümcül." Bakışları benimkilerle kilitleniyor, yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Tıpkı senin gibi."

Eğilip derin ve tutkulu bir öpücükle dudaklarımı yakalıyor. Serbest kalan eli saçlarıma dolanıyor, dili ağzımı keşfederken beni kendine çekiyor. Onun içinde eriyorum, tadının ve tamamen ele geçirilmiş olma hissini tadını çıkarıyorum. Ayrıldığımızda ikimiz de ağır ağır nefes alıyorduk.

Mason ikinci bir bıçağı uzanır, ağırlığını ve dengesini test eder. Bıçağı parmaklarının arasında rahat bir ustalıkla çeviriyor, bıçak ışığı yakalıyor ve duvarlarda dans eden küçük parıltılar gönderiyor.

Kalan iki bıçağı elime alıyorum, abanoz sapları avuçlarımda serin ve pürüzsüz duruyor. Ağırlıkları rahatlatıcı ve tanıdık geliyor. Elijah'ın altın tenine çizeceğimiz enfes desenleri şimdiden hayal edebiliyorum.

"Pekâlâ," diye kesiyor Elijah'ın sesi yüklü sessizliği, alaycılıkla damlıyor. "Bu romantik değil mi? Hiçbir şey onun ve onun cinayet silahları kadar 'gerçek aşk' diyemez."

Bir anlığına Elijah'ın yüzünde bir şey titreşiyor. O kadar kısa sürüyor ki neredeyse kaçırıyorum, ama o anda ifadesi tamamen donuklaşıyor. Dikkatle inşa tarafsızlık maskesi değil.

bir şey... daha boş. Sanki tanıdığımız yüzün kendisi bir maskeymiş ve bir anlığına kaymış gibi.

Duraklıyorum, omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor. Bunu hayal mi etmişim? Ama ben daha bunun üzerinde duramadan Elijah'ın tanıdık sırtışı geri geliyor, gözleri meydan okumayla parlıyor.

"Bilirsin," diye çekiştiriyor, bağlarını hafifçe çekiştirerek, "çoğu çift sadece akşam yemeği ve sinemaya gider. Ama sanırım sıkılmış, zengin psikopatlar olduğunuzda, randevu gecelerinizde biraz daha yaratıcı olmanız gerekiyor."

Daha önceki tedirginliğimi ışığın bir oyunu ya da benim aşırı aktif hayal gücüm olarak görüyorum. Belli ki Elijah hâlâ kendinde, sivri dili ve her şeyiyle.

"Ah, tatlı çocuk," diye mırıldanıyorum, parmağımı bıçağın düz kısmında gezdirerek. "Umarım tüm zaman boyunca gevezelik etmeyi planlamıyorsundur.

Bu çok kötü olurdu.

"Bu kadar kısa sürede ağzını tekrar tıkamak zorunda kalmak çok yazık."

Mason, Elijah'ın yanında diz çökerken gözleri eğlenceyle parlıyor, bıçak elinde tehlikeli bir şekilde parlıyor. "Oh, henüz ağzını tıkayacağımızı sanmıyorum," diye mırıldanıyor, sesi alçak ve beklentiyle dolu. "Çılgınlıklarımı dört gözle bekliyorum."

Bıçak Elijah'ın derisi üzerinde dans ediyor, henüz yüzeyi kırmıyor ama ardından tüyleri diken diken ediyor. Mason keskin ucu Elijah'ın çenesinin kıvrımında, boğazının sütununda ve köprücük kemiğinde gezdiriyor. Bu, gelecek acının bir vaadi, aynı anda hem bir tehdit hem de bir okşayıştır.

Elijah sertçe yutkunuyor, adem elması bıçağın ucunun altında sallanıyor. Ama şimdi bile, yayılmış ve savunmasız, kendine yardım edemiyor gibi görünüyor. Sesi biraz gergin olsa da, "Dikkatli ol," diye takılıyor. "Komşular duyabilir. Mükemmel banliyö cephenizi mahvetmek istemeyiz, değil mi?"

Mason'ın göğsünden hınzır ve tehlikeli bir kıkırdama yükseliyor. "Ah, Elijah," diye mırıldanıyor, nefesi Elijah'ın kulağının üzerinden geçecek kadar yakınına eğilerek. "Zenginliğin birçok faydasından biri de komşularımızdan yeterince uzakta yaşayabilmektir, öyle ki kısık sesle bağırırsan bile seni duyamazlar."

Hafifçe geri çekiliyor, gözleri Elijah'ın yüzünde geziniyor. "Ayrıca," diye devam ediyor, dudaklarında hınzır bir gülümseme, "zengin insanların ne kadar çok şeyi duymamayı tercih ettiklerini bilsen şaşarsın. Paranın insanlara neleri göz ardı ettirebildiği inanılmaz."

Mason'ın elindeki bıçak tekrar hareket etmeye başlar ve Elijah'ın göğsünde karmaşık desenler çizer. Keskin uç, arkasında soluk beyaz çizgiler bırakıyor.

Deriyi oldukça kırıyor ama çok daha fazlasını vaat ediyor.

"Mesela bizim güzel sitemizi ele alalım," diyor Mason, gözleri bıçağının izlediği yolda sabit kalsa da ses tonu sohbet havasında. "Bodrum katına ses yalıtımı yaptırdığımızda kimsenin gözünü kırptığını düşünüyor musunuz? Ya da bu odaya ekstra kalın duvarlar eklettiğimizde?"

Elijah'ın diğer tarafına geçip diz çöküyorum ve Mason'ın hareketlerini kendi bıçağımla taklit ediyorum. Soğuk metal Elijah'ın sıcak teninin üzerinde kayarak tüylerimi daha da diken diken ediyor. "Tabii ki hayır," diye araya giriyorum, sesim baştan çıkarıcı bir mırıltıya dönüşüyor. "Johnson'ların dağınık boşanması ya da Taylor'ların oğlunun üçüncü hazırlık okulundan atılması hakkında dedikodu yapmakla çok meşguldüler."

Bıçaklarımız birbiri ardına derisinin üzerinde dans ederken Elijah'ın nefesi kesiliyor; dört sabit el tarafından yönetilen potansiyel bir acı senfonisi. Kasları dalgalar halinde geriliyor ve gevşiyor, kaçma içgüdüğü ile bağlarına karşı mücadele etmenin beyhudeliği arasında sıkışıp kalıyor.

Mason'ın bıçağı Elijah'ın kalça kemiği boyunca hassas bir yol izliyor, keskin ucu deriyi zar zor sıyrıyor. Nefesini kontrol etmeye çalışan Elijah'ın alnında boncuk boncuk terler beliriyor.

Duraklıyorum, kendi bıçağım Elijah'ın göğsünün hemen üzerinde duruyor. "Bekle," diyorum, endişeliymiş gibi davranarak. "Sormamız gerekirdi - kan görünce bayılır mısın, Elijah?"

Elijah başını kaldırıyor, yüz ifadesi neredeyse kuşkulu. Bir an için ne diyeceğini şaşırması gibi görünüyor, sanki bu durumda böylesine sıradan bir soru sorduğuma inanamıyor.

"Ciddi misin?" diye sordu sonunda, sesi inançsızlıkla karıştı. "Yaptığın onca şeyden sonra, bayılmamdan mı endişeleniyorsun?"

Omuz silkiyorum, dudaklarımda küçük bir gülümseme beliriyor. "Sadece düşünceli davranıyorum. Gerçekten başlamadan önce bayılırsan çok yazık olur."

Mason kıkırdar, sesi alçak ve hınzırcadır. "Peki, düşünceli sorgulamamız bittiyse," diye mırıldanıyor, "başlayalım mı?"

CHAPTER 20

IRIS

Mason'ın bıçağı sonunda deriyi yarıyor ve Elijah'ın göğsünde ince kırmızı bir çizgi belirliyor. Elijah'ın nefesi kesilir, vücudu içgüdüsel olarak bıçaktan uzaklaşmaya çalışır.

"Ah ah," diye azarlıyorum, boştaki elimle onu sabit tutmak için kalçasına bastırıyorum. "Yerinde olsam kımıldamazdım. Tabii bıçağın daha derine kaymasını istemiyorsan?"

Elijah donakalıyor, göğsü hızlı ve sık nefeslerle inip kalkıyor. "Siz delisiniz," diye tıslıyor sıkılmış dişlerinin arasından. "İkiniz de."

Gülüyorum, bu ses Elijah'nın tüylerini diken diken ediyor. "Oh, güzel çocuk," diye mırıldanıyorum, "hiçbir fikrin yok."

Kendi bıçaklarım Elijah'ın teninde dans ederken Mason'ınkilere katılıyor. Birlikte çalışıyoruz, yılların pratiği hareketlerimizin birbirini tamamlama şeklinden belli oluyor. Ardımızda ince kırmızı çizgiler belirliyor, Elijah'ın altın tenini ürkütücü bir sanat eseri gibi kesiyor. Her biri esirimizden bir tıslama ya da nefes alma sesi çıkarıyor, kasları dalgalar halinde geriliyor ve gevşiyor. Kan, altın kumun üzerindeki yakutlar gibi narin boncuklar halinde yükseliyor ve biz de onunla derisine desenler çizmekten kendimizi alamıyoruz.

Bıçağım kaburgaları boyunca özellikle hassas bir noktayı izlerken Elijah "Kahretsin," diye soluk soluğa kalıyor. "Bunun bir ceza olması mı gerekiyor? Çünkü tekniğinin biraz işe yarayabileceğini söylemeliyim."

Sözlerine rağmen, onun üzerindeki etkimizi görebiliyorum. Aleti sertleşiyor, her yeni kesikle birlikte seğiriyor. Ucunda bir damla prekum parlıyor, vücudunun ihanetinin kanıtı.

"Oh?" Bıçağımı kalçasının iç kısmında gezdirerek düşüncelere dalıyorum. "Peki sen ne önerirsin? Belki daha fazla baskı?"

Demek istediğimi vurgulamak için biraz daha sert bastırıyorum ve bıçağımın ardından kanın fışkırmasını izliyorum. Elijah'ın nefesi kesiliyor, kalçaları istemsizce sarsılıyor.

"Dikkatli ol," diye uyarıyor Mason, sesi alçak bir hırıltıya dönüşüyor. "Kendine zarar vermeni istemeyiz."

Elijah histeriyle karışık bir kahkaha atıyor. "Kendime zarar vermek mi? Şu anda beni Noel hindisi gibi parçalayan psikopatlardan bunu duymak çok zengin bir şey."

Küstahlığına kıkırdamaktan kendimi alamıyorum. Şimdi bile, yere serilmiş ve kanlar içindeyken bile, o sivri dilini korumayı başarıyor. Onu bu kadar karşı konulmaz yapan şeylerden biri de bu.

Bıçağımı tehlikeli bir şekilde sikine yaklaştırarak, "Ne kadar da ağzın ," diyorum. "Bundan hoşlandığını düşünmeye başlıyorum."

Elijah bıçağın en hassas bölgelerinin yakınında gezinmesini izlerken gözleri açılıyor. "Yapmazsın," diye nefes alıyor ama sesinde bir belirsizlik notası var.

"Öyle değil mi?" Mırıldanıyorum, bıçağın düz kısmının uyluğunun iç kısmına dayanmasına izin veriyorum. "Bundan bu kadar nefret ettiğini iddia eden biri için çok heyecanlı görünüyorsun."

Sanki ne demek istediğimi kanıtlarcasına Elijah'ın siki tekrar seğiriyor, ilkinde başka bir prekum damlası katılıyor. "Siktir," diye nefes alıyor, başı serin mermer zemine doğru düşüyor.

Kabadayılığına gülmekten kendimi alamıyorum. "Oh, tatlı çocuk," diye mırıldanıyorum, nefesim kulağının üzerinden geçecek kadar yakınına eğilerek. "Vücudunun bunun bir ceza olduğunu anladığını sanmıyorum."

Aleti karnına doğru sertçe uzanıyor. Bu manzara içimde bir tahrik sarsıntısı yaratıyor, karnımda bir sıcaklık birikiyor.

"Şu haline bak," diye mırıldanıyor Mason, boştaki eli Elijah'ın göğsünde geziniyor, parmakları kan damlacıkları arasında dans ediyor. "Bizim için çok zor. Nefret ediyormuş gibi yapsan da çok isteklisin."

Elijah'ın çenesi kasılıyor, derisinin altında bir kas tik tak ediyor. "Bu sadece fiziksel bir tepki," diye homurdanıyor. "Hiçbir anlamı yok."

Kıkırdıyorum. "Bunu kendine söylemeye devam et, tatlı çocuk. Belki yeterince söylersen inanmaya başlarsın."

Bıçağım derisi üzerindeki dansına devam ediyor ve ardında narin kırmızı çizgiler bırakıyor. Acele etmiyorum, her titreyen nefesin, sessiz kalmak için elinden geleni yapmasına rağmen Elijah'ın dudaklarından kaçan her küçük sızlanmanın tadını çıkarıyorum.

Mason'ın bıçağı Elijah'ın kalçasının kıvrımlarında gezinerek tehlikeli bir şekilde ereksiyona yaklaşıyor. "Merak ediyorum," diye düşünüyor, sesi alçak bir hırıltıya dönüşüyor, "burası ne kadar hassas. Öğrenelim mi?"

Elijah itiraz edemedi. Mason bıçağın yassı kısmını sikinin uzunluğu boyunca sürükler. Soğuk metal kızgın etinin üzerinde kayarken Elijah boğuk bir inilti çıkarır. Uzaklaşmaya çalışsa da kalçaları daha fazla temas arayışına giriyor.

"Kahretsin," diye soluyor, göğsü kabarıyor. "Tanrım, lütfen..."

Mason karanlık bir şekilde kıkırdar. "Lütfen ne, Elijah? Lütfen durur musun? Yoksa lütfen durma mı?"

Elijah gözlerini sıkıca kapatıyor, yüzü tahrik ve utancın karışımıyla kızarıyor. "Ben... Bilmiyorum," diye itiraf ediyor, sesi ancak fısıltıyı aşıyor.

Elijah'ın sikinin ucunda bir başka prekum damlasının kabarmasını büyülenmiş bir halde izliyorum. Bu görüntü doğrudan merkezime bir ısı sarsıntısı gönderiyor, her geçen an kendi uyarılmam artıyor.

Mason bıçağın yassı kısmıyla Elijah'ı kızdırmaya devam ederken gözleri hınzır bir eğlenceyle parlıyor. "Biliyor musun," diye mırıldandı, "bunu senin için halledebilirim. Eğer istersen."

Elijah'ın gözleri açılır ve Mason'ın yüzüne kilitlenir. O buz mavisi derinliklerin ardında bir savaş sürüyor - gururla savaşılan arzu, inatçı iradesine karşı savaşılan ihtiyaç.

"Bunda ne var?" diye soruyor, sesi zorlukla kontrol altına alınmış bir şehvetle sertleşiyor.

Mason'ın yüzünde yavaş, yırtıcı bir gülümseme yayılır. "Her zaman bir yeniği vardır, tatlı çocuk. Şu: Seni boşaltacağım ama önce sen Iris'i boşalttıktan sonra."

Elijah'ın nefesi kesiliyor, bakışları Mason ve benim aramda gidip geliyor. O parlak zihninde dönen çarkları görebiliyorum, seçeneklerini tartıyor, sonuçları düşünüyor.

"Peki bu şekilde bağlıyken bunu tam olarak nasıl yapmam gerekiyor?" diye soruyor sonunda, vurgulamak için bağlarını hafifçe çekiştirerek.

Mason'ın sırtışı genişler. "Sanırım bir şeyler ayarlayabiliriz." Bana , gözleri arzuyla kararmış. "Sevgilim, neden misafirimizin yüzüne oturmuyorsun? Bırak o zeki dilini iyi kullansın."

Mason'ın sözleriyle içimi bir beklenti ürpertisi kaplıyor. Bıçaklarımı dikkatlice bir kenara koyuyorum, sonra Elijah'ın yüzüne, ayaklarına doğru yaklaşıyorum. Yerime yerleşirken mermer zemin dizlerime serin geliyor.

Kendimi Elijah'ın yüzünün üzerinde konumlandırıyorum, kalçalarım başının iki yanında. Bir an için orada duruyorum, sıcaklığımı ve ıslaklığımı ağzından sadece birkaç santim ötede hissetmesine izin veriyorum. Nefesi hızlı hızlı geliyor, hassas tenime sıcak bir şekilde değişiyor.

Mason, Elijah'ın açılmış bacakları arasında diz çöküyor ve bir elini sikinin tabanına doluyor. Yavaşça, işkence edercesine, kökünden ucuna kadar alt tarafını uzun bir şerit halinde yalıyor. Elijah'ın nefesi kesiliyor, kalçaları kıpırdanıyor, daha fazla temas istiyor. Ama Mason onu daha fazla uyarmamak için geri çekiliyor.

Elijah'ın üzerinde asılı kalıyorum, uyarılmışlığımın kokusunu alabileceği kadar yakınım ama tam olarak dokunmuyorum. Beklenti artıyor, etrafımızdaki havada neredeyse elle tutulur bir şey asılı duruyor.

Elijah aniden homurdanıyor, sesi hayal kırıklığı ve tahrikle sertleşiyor. "Tanrı aşkına," diye hırlıyor, "o psikopat kızını oturt artık!"

Göğsümden yükselen kahkahaya engel olamıyorum, onun bu çıkışına hem şaşıyorum hem de seviniyorum. "Nasıl istersen," diye mırıldanarak kendimi onun bekleyen ağzına bırakıyorum.

Dilinin ilk darbesi beni inletti. Hiç vakit kaybetmeden, daha önceki meydan okuyuşunu yalanlayan bir coşkuyla dalıyor. Dili aşağıya inmeden önce klitorisimin etrafında dolaşıyor, her kıvrımı ve yarığı keşfediyor.

"Siktir," diye soluyorum, ellerim denge için göğsüne dayanıyor. Parmaklarım kanı oraya bulaştırıyor, altın rengi teninde soyut desenler yaratıyor.

Mason kıkırdıyor, eli hâlâ Elijah'ın sikini uzun, yavaş vuruşlarla okşuyor. "İşte bu, güzel çocuk," diye mırıldanıyor. "Karıma o zeki dilinin neler yapabileceğini göster."

Elijah çabalarını iki katına çıkararak karşılık veriyor, dili klitorisime dönmeden önce içimde daha derinlere iniyor. Hassas tomurcuğu ağzına alıyor, nazik emme ve yıldızları görmemi sağlayan hızlı hareketler arasında gidip geliyor.

Zevkimi kovalayarak yüzüne doğru bastırıyorum. Dizlerimin altındaki serin mermer zemin, içimde yükselen sıcaklıkla bir tezat oluşturuyor. Elijah'ın

Kirli sakal iç uyluklarımı lezzetli bir şekilde kaşıyor ve bu deneyime başka bir his katmanı ekliyor.

Mason eğilip Elijah'ın sikini ağzına alıyor. Elijah'ın çıkardığı inilti titretiyor ve kendi dudaklarımdan cevap niteliğinde bir inilti çıkarıyor. Mason'ın başını aşağı yukarı sallayışını, emerken yanaklarının çukurlaşmasını büyülenmiş gibi izliyorum.

Elijah'ın durmak bilmeyen diliyle birleşen bu görüntü beni sınıra yaklaştırıyor. yükseldiğini, karnımın alt kısmında bir gerilim oluştuğunu hissedebiliyorum.

Elijah'ın yüzüne karşı daha sert bir şekilde bastırıyorum, serbest kalmamın peşinden koşuyorum. Dili acımasız, klitorisimin üzerinde hızlı fiskeler ve kıvrımlarımda uzun, yavaş yalamalar arasında değişiyor. Yumuşak dilinin ve pürüzlü kirli sakalının hassas etime verdiği ikili his beni çılgına çeviriyor.

"Siktir," diye soluyorum, zevk dalgaları üzerime çökerken başım geriye düşüyor. "Tanrım, evet, tam orada!"

Elijah klitorisimi ağzına alıp diliyle hızlıca oynatarak karşılık veriyor. Göbeğimdeki gerilim sarmalı her an kopmaya hazır bir şekilde daha da sıkılaşıyor.

Mason'ın Elijah'ın sikini boğazının derinliklerine almasını izleyerek aşağı bakıyorum. Kocamın Elijah'ın şaftının etrafına gerilmiş dudaklarının görüntüsü, Elijah'ın ağzının yarattığı enfes hislerle birleşince, sonunda beni sınırın ötesine itiyor.

Orgazmım beni bir gelgit dalgası gibi vuruyor, zevk titreşen dalgalar halinde çekirdeğimden dışarı yayılıyor. Elijah yalamaya ve emmeye devam ederken vücudum titreyerek haykırıyorum, ben onun üzerinde titreyen, aşırı hassas bir karmaşa olana kadar doruk noktamı uzatıyor.

Zirveden inerken kendimi Elijah'ın yüzünden kaldırıyorum. Çenesi ve yanakları serbest bırakılmamla parlıyor, gözleri şehvetle kararıyor. Ağır nefes alıyor, göğsü kabarıyor.

Mason ve Elijah'ı daha iyi görebilmek için yana kayıyorum. Önümdeki manzara vücuduma yeni bir sıcaklık dalgası gönderiyor, aşırı hassas bedenim yeni bir uyarılmayla karıncalanıyor.

Mason'ın dudakları Elijah'ın sert uzunluğunun etrafında genişçe gerilmiş, emerken yanakları çukurlaşıyor. Bir eli Elijah'ın sikinin tabanını kavrarken, diğeri taşaklarını okşuyor, yuvarlıyor ve nazıkçe sıkıyor. Mason'ın gözleri konsantrasyon içinde kapalı, çalışırken kaşları hafifçe çatılmış.

Elijah'ın başı geriye atılmış, boğazının uzun sütunu almak için çırpınırken ortaya çıkıyor. Göğsü her nefes alışında kabarıyor, yaptığımız kesikler

Daha önce de küçük kan damlacıkları akıyordu. Ellerini sıkıp açıyor, parmakları pürüzsüz mermer zemini tırmalıyor ve bağlarına karşı savaşıyor.

Mason'ın başını aşağı yukarı sallayışını büyülenmiş gibi izliyorum. Dili her yukarı kalkışta Elijah'ın sikinin başının etrafında dönüyor, yarığın içine dalıyor ve orada biriken prekum tanelerini topluyor. Aşağı inerken, Elijah'ı boğazının derinliklerine alıyor, burnu tabandaki düzgünce kesilmiş saçlara sürtünüyor.

Elijah'nın kalçaları yukarı doğru kalkıyor, o ıslak sıcaklıktan daha fazlasını istiyor. Kısık, gırtlaktan gelen bir inilti ondan kaçıyor, bu ses omurgamdan aşağı ürperti gönderiyor. "Siktir," diye soluk soluğa bağılıyor, sesi boğuk ve gergin. "Tanrım, siktir..."

Mason'ın eli Elijah'ın taşaklarının etrafında sıkılaşıyor, ağzıyla 'ın horozunu çalıştırmaya devam ederken sıkıca sıkıyor. Bu ikili his Elijah'ı uçurumun kenarına itiyor görünüyor. Tüm vücudu geriliyor, kasları bağlarına karşı zorlanıyor.

"Kahretsin, Tanrım," diye soluyor Elijah, sesi çatlıyor. "Ben... Ben..."

Mason hafifçe geri çekilerek Elijah'ın sikinin sadece başını ağzında tutuyor. Eli hızla şaftı okşuyor, her yukarı vuruşta döndürüyor.

Elijah boğuk bir çığlıkla boşalır. Kendini Mason'ın bekleyen ağzına boşaltırken kalçaları çılgınca sallanıyor. Mason'ın boğazının çalışarak her damlayı yutmasını şaşkınlıkla izliyorum. Elijah'ın orgazmı sonsuza dek sürecek gibi görünüyor, vücudu her nabız atışında titriyor.

Sonunda Elijah tamamen bitkin bir halde mermer zemine yığılır. Nefes nefese kalırken göğsü kabarıyor, derisinde ince bir ter tabakası parlıyor. Daha önce açtığımız kesiklerin kanaması büyük ölçüde durmuş, gövdesinde kuruyan kandan karmaşık desenler bırakmıştı.

Mason, Elijah'ın yumuşayan sikini müstehcen bir patlamayla çeker. Dudaklarını yalıyor, ağzının kenarlarında tatmin olmuş bir sırıtma oynuyor. Elijah'ın vücudunda sürünerek onun üzerinde geziniyor, yüzleri birbirinden birkaç santim uzakta.

"Umarım rahatsınızdır," diye mırıldanıyor Mason. "Çünkü gecenin geri kalanında burada kalacaksın."

Elijah'ın gözleri hafifçe açılıyor, yüzünde bir şaşkınlık ifadesi beliriyor. "Ne demek istiyorsun?" diye sorar, sesi daha önceki ağlamalarından dolayı kısıktır.

Mason'ın sırıtışı genişler. "Görüyorsun ya," diyor havadan sudan konuşur gibi, "karımın salgısını giymiş halini görmek hoşuma gidiyor." Parmakları Elijah'ın çenesindeki orgazmının yapışkan kalıntıları arasında geziniyor. "Ve bence sen benimkini giydiğinde daha da iyi görüneceksin."

Elijah daha ne olduğunu anlayamadan Mason göğsüne oturur. Kendi sert sikini eline alıp hızla okşuyor. "İyice aç, güzel çocuk," diye homurdanıyor.

Yoğun orgazmın etkisiyle hâlâ sersemlemiş olan Elijah neredeyse otomatik olarak itaat eder. Mason boşılırken inliyor, kalın sperm ipleri Elijah'ın yüzünü ve açık ağzını boyuyor. Bir kısmı dilinin üzerine, daha fazlası yanaklarına ve alnına sıçrıyor.

İşi bittiğinde Mason arkasına yaslanıp eserini hayranlıkla seyreder. Elijah orada yatıyor, sersemlemiş, yüzüne döl damlıyor.

"Mükemmel," diye mırıldanıyor Mason, parmağını Elijah'ın yanağındaki pisliğin üzerinde gezdirerek. "Şimdi, dediğim gibi, gecenin geri kalanında tam burada, dölümüzü giyerek kalacaksınız. Tatlı rüyalar, Elijah."

Mason ayağa kalktı ve bana elini uzattı. Elini tutuyorum ve beni ayağa kaldırmasına izin veriyorum. Ayağa kalktığımda birden ışıktaki değişikliği fark ediyorum. Öğleden sonra güneşinin sıcak ışıltısı kaybolmuş, yerini yukarıdaki kristal avizenin yumuşak aydınlatmasına bırakmıştı. Büyük pencerelerin dışında gece çökmüş, evimizin bakımlı bahçesi ay ışığında zar zor görülebiliyor.

Mason beni yatağıma doğru yönlendiriyor, eli sırtımın alt kısmında sıcak bir varlık gibi duruyor. girdiğimde yumuşak çarşaf lar tenime fısıldıyor, diz çöktüğümüz serin ve sert mermer zeminle tam bir tezat oluşturuyor. Mason bana katıldığında şilte alçalıyor, yanıma vücudu ısı yayıyor.

Ağzımı açtım, gecenin erken olmasını protesto etmeye hazırdım. Ne de olsa esir misafirimizle yapabileceğimiz daha çok şey var. Ancak düşüncelerimi dile getiremeden, beni gafil avlayan büyük bir esneme sesi duyuyorum. Birden, günün faaliyetlerinin ağırlığı üzerime çöküyor, yorgunluk iliklerime kadar sızıyor.

Mason usulca kıkırdıyor ve beni kendine çekiyor. "Dinlen aşkım," diye mırıldanıyor, dudakları şakağıma değiyor. "Güzel oğlumuzla oynamak için dünya kadar vaktimiz var, en azından önümüzdeki hafta boyunca."

Kucağına gömülüyorum, başımı göğsüne yaslıyorum. Kalp atışlarının sabit gümbürtüsü yatıştırıcı, beni uykuya doğru çekiyor.

CHAPTER 21

ELIJAH

Dayanacağım.
Zamanımı bekleyeceğim.

CHAPTER 22

MASON

Iris bir önceki geceden atılmış bıçaklarımızı alıp titizlikle temizlemeye başladığında ben çoktan kalkmış ve giyinmişim. Yumuşak sabah ışığı pencerelerden süzülerek odaya bir parıltı yayıyor ama havadaki soğuğu yok etmiyor. Kravatımı düzeltiyorum, dikkatimi konuğumuza vermeden önce zengin ipeği yumuşatıyorum.

Elijah mermer zeminde, dün gece onu bıraktığımız yerde yatıyor. Gözleri kapalı, nefes alış veriş yavaş ve sabit. Sabahın hafif ışığında neredeyse huzurlu görünüyor; vücuduna boyanmış faaliyetlerimizin kanıtlarıyla tam bir tezat oluşturuyor. Bıçak oyunlarımızdan kalan kurumuş kan, altın rengi teninde karmaşık desenler oluşturuyor, yüzünde ve göğsünde birlikte bıraktıklarımızın pul pul dökülen kalıntıları serpiştirilmiş.

Bir an için, onun böyle ne kadar güzel görüldüğünü fark ettim. Savunmasız, işaretlenmiş, sahiplenilmiş. Onu rahatsız etmek neredeyse utanç verici. Neredeyse.

Yanına çömelip detayları inceliyorum. Yanaklarına yaslanmış uzun kirpikleri, uykusunda bile kaşlarının arasındaki hafif çatıklık. Onu galadan eve ilk getirdiğimizden beri olduğundan daha rahat görünüyor, her zamanki gerginliği bilinçsizce eriyip gitmiş.

Bir yanım bu huzur anını korumak için uyumasına izin vermek istiyor. Ama pratiklik kazandı. Onu temizlemem ve

Benim için çok nazikçe bıraktığı emirle ilgilenmeye gitmeden önce çarpmıhta tekrar güvence altına alındı.

"Uyanma vakti güzel çocuk," diye mırıldanıyorum, parmağımı çenesinde gezdirerek.

Elijah'ın gözleri irkilerek açılıyor, şaşkınlık o buz mavisi derinlikleri bir an için bulanıklaştırıyor, sonra farkına varıyor. Farkındalığın üzerine çöküşünü izliyorum, nerede olduğunu hatırladıkça vücudu geriliyor.

"Günaydın," diyorum, sesim aldatıcı bir şekilde neşeli. "İyi uyudun mu?"

Elijah'ın çenesi kasılıyor, derisinin altında bir kas tik tak ediyor. "Bir bebek gibi," diye mırıldanıyor, sesi uykudan pürüzlü. "Tatlı rüyalara dalmak için mermer bir zemin gibisi yoktur."

Alaycılığına kıkırdamadan edemiyorum. O sivri dili hâlâ susturulmayı reddediyor.

"Bunu duyduğuma sevindim," diye cevap veriyorum, ayağa kalkarak. "Şimdi seni temizleyelim, olur mu? Üzerimize huysuzlanmana izin veremeyiz."

Iris'e işaret ediyorum, o da yan masadaki açık kutuda duran pırıl pırıl bıçakları bir kenara bırakıp bana yardım etmek için harekete geçiyor. Birlikte Elijah'ı bağlarından kurtarıyoruz. Bütün gece sert zeminde uyumaktan kasları sertleşmiş, ayağa kalkmasına yardım ederken yüzünü buruşturuyor.

"Sakin ol," diye mırıldanıyorum, hafifçe sallanırken onu destekliyorum. "Yavaş ol."

Elijah'a en-suite banyoya kadar rehberlik ediyoruz, mermer zemin ayaklarımızın altında serinliyor.

"Gidip misafirimiz için kahvaltı getireyim," diyor Iris, dudakları bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Bensiz çok fazla eğlenmemeye çalış."

O banyodan çıkarken dikkatimi tekrar Elijah'a veriyorum. Kısa yürüyüş sırasında kasları gevşemiş, sert zeminde uyumaktan kaynaklanan sertliği yavaş yavaş kaybolmuştu. El ve ayak bileklerindeki bandajları dikkatlice açarken kıkırdamadan duruyor.

Kısıtlamalardan kaynaklanan izler donuk bir kırmızıya dönüşmüş, artık kızgın ve iltihaplı değil. Başparmağımı hassas etin üzerinde gezdiriyorum ve Elijah'ın nabzının dokunuşumun altında hızlandığını hissediyorum.

Elijah tek kelime etmeden, bir kez daha izin isteme zahmetine katlanmadan duşa girer. Üzerinden akan sıcak su altın sarısı tenini kayganlaştırıp parlatıyor. Başını arkaya spreyin bir önceki geceden kalan kurumuş kan ve spermleri yıkamasına izin veriyor.

Lavaboya yaslanıyorum, kollarımı kavuşturmuş onu izliyorum. "Biliyor musun," , "çoğu insan başkasının düşünu kullanmadan önce sorar ve bu senin ikinci kez sormayışın."

Elijah homurdanıyor ve ellerini saçlarında gezdirerek düğümleri çözmeye çalışıyor. "Çoğu insan psikopat güç çiftleri tarafından esir tutulmuyor," diye karşılık veriyor. "Beni çarmihına bağladığın sıralarda sosyal nezaketin camdan dışarı çıktığını düşünüyorum."

Küstahlığına kıkırdamaktan kendimi alamıyorum. "Haklısın," diye kabul ediyorum. "Yine de söylemeliyim ki, görgü kurallarınız arzulanan bir şey bırakıyor."

"Çok özür dilerim," diyor Elijah, sesi alaycı bir tonda. "Reverans yapıp, 'Lütfen efendim, üzerimdeki kan ve spermi temizlemek için düşünuzu kullanabilir miyim' diye sormamı mı tercih edersiniz?"

Durduramadan bir kahkaha çılgılığı atıyorum. "İşte bu bir manzara olurdu," diye düşünüyorum, sahneyi hayal ederek. "Yine de sanırım seni olduğun gibi tercih ederim, tatlı çocuk. Sivri dilin ve her şeyin."

Elijah yıkarken duraklıyor ve yüzünü tamamen bana dönüyor. Su vücudundan aşağı akıyor, kaslı formunun her kıvrımını ve düzlemini vurguluyor. "Bundan zevk alıyorsun, değil mi?" diye soruyor, ses tonu suçlama ve isteksiz merakın bir karışımı. "İleri geri konuşmak, şakalaşmak."

İnkâr düşünüyorum ama bu durumda dürüstlüğün daha ilginç olabileceğine karar veriyorum. "Öyleyim," diye itiraf ediyorum, bakışlarını sabit bir şekilde karşılayarak. "Zekisin, kıvrak zekâlısın. Bu... ferahlatıcı."

İtirafım üzerine Elijah'ın gözlerinde bir şeyler parlıyor ama ben daha ne olduğunu çözmeden kayboluyor.

Elijah spreye dönerek yıkamaya devam ediyor. Bunu yaparken ağzının kenarlarında bir gülümseme beliriyor. "Dikkatli ol, avukat," diyor, sesi hafif ama altında daha derin bir şeyler var. "Böyle konuşmaya devam edersen, sana bağlandığımı düşünmeye başlayabilirim."

Sözleri itiraf etmek istediğimden daha yakınımaya geldi. Yüz hatlarımı nötr bir ifadeye büründürüyorum ama kaşlarımın çatıldığını hissedebiliyorum. Gerçek şu ki, Elijah haksız değil. Onda farklı bir şeyler var, onu önceki "misafirlerimizden" ayıran bir şeyler.

Bu sadece onun kıvrak zekası ya da oyunlarımız karşısında sinmeyi reddetmesi değil. Bize meydan okuması, bizimle başa mücadele etmesi. Bize karşı savaşırken bile bizi temel bir seviyede anlıyor gibi görünüyor. Beklemediğim bir şekilde sarhoş edici.

Onun iğnelemesine karşılık vermiyorum, sessizliğim çok şey anlatıyor. Elijah'ın sırtışı hafifçe genişliyor, gözlerinde bilmiş bir bakış var. Bir puan aldı ve bunu biliyor. Durulanmayı bitiriyor, sonra suyu kapatıyor ve duştan çıkıyor. Ona pelüş bir havlu uzatıyorum ve etkili hareketlerle kurulanmasını izliyorum.

İşi bittiğinde, duşun yanındaki küvetin kenarına oturmasını işaret ediyorum. Tartışmadan kabul ediyor, bu da kaşımı kaldırmama neden olacak kadar sıra dışı bir durum. Elijah sadece omuz silkiyor, dudaklarında alaycı bir gülümseme beliriyor.

"Ne diyebilirim ki?" diye mırıldanıyor. "Savaşlarımı seçmeyi öğrendim."

Önünde diz çöküp tezgahtan yatıştırıcı krem kavanozunu alıyorum. Kapağı açtığımda, keskin tıbbi koku havayı dolduruyor ve duştan kalan buharı kesiyor.

Yavaşça Elijah'ın bileklerinden birini elime alıyorum. Teni sıcak ve duştan dolayı hafif nemli; nabzının parmaklarımın altında çırpındığını hissedebiliyorum. Bir parça krema alıp bileğinin etrafındaki hassas ete masaj yapmaya başlıyorum.

Soğuk jel cildiyle temas ettiğinde Elijah hafifçe tıslıyor ama geri çekilmiyor. Kremi dikkatli, dairesel hareketlerle yediriyorum, dokunuşum sert ama nazik. Ben çalışırken Elijah'nın gözlerini üzerimde hissedebiliyorum, dikkatle yüzümü inceliyor. Aramızdaki sessizlik söylenmemiş sözcükler ve yarım kalmış düşüncelerle yüklü.

"Biliyor musun," dedi Elijah sessizliği bozarak, "başka bir hayatta arkadaş olabilirdik. Belki daha fazlası."

Onunla ilgilenirken duraksıyorum ve bakışlarıyla buluşmak için başımı kaldırıyorum. O buz mavisi gözler alışılmadık derecede ciddi, her zamanki meydan okuma kıvılcımı yerini daha yumuşak, neredeyse hüzünlü bir şeye bırakmış.

"Başka bir hayatta," diye kabul ediyorum, sesim de aynı derecede sessiz. Bir an için bunu hayal etmek için kendime izin veriyorum - Elijah'la normal şartlar altında , onu kaçırma ve işkence yerine içki ve yemek randevularıyla tanımak. Şaşırtıcı derecede çekici bir düşünce.

Ama sonra gerçeklik tekrar çöküyor. Biz , ben buyum. Bizim dünyamızda 'keşke'lere ya da alternatif zaman çizelgelerine yer .

Elijah'ı yatak odasına geri götürüp Aziz Andrew haçına doğru yönlendiriyorum. İsteyerek gidiyor, ki bu hâlâ bir yenilik. Onu haça bağlarken, bağların çok sıkı olmamasına dikkat ediyorum. Rahatsız olmasını istiyoruz, acı çekmesini değil. En azından bundan değil.

Güvenliğini sağladıktan sonra Elijah başını öne eğiyor ve dudaklarında alaycı bir gülümseme beliriyor. "Sanırım bu 'Noel'in 12 Günü' olayının cazibesini anlamaya başlıyorum," diyor ve ekliyor: "Yine de söylemeliyim ki, senin yorumun geleneksel versiyondan biraz daha... yoğun."

Bir kaşımı kaldırıyorum, ani şakacılığı ilgimi çekiyor. "Öyle mi? Peki bunu sana söyleten ne?"

Elijah kısıtlamalarının izin verdiği ölçüde omuz silkiyor. "Öncelikle, 'dört keskin bıçak'ın orijinal şarkının bir parçası olduğunu hatırlamıyorum. Yine de kulağa hoş geldiğini sanıyorum. Peki, beşinci gün için plan nedir? Beş altın sik halkası mı? Önceki konuklarınızın sırlarınızı ifşa etmemesine şaşırdım."

Yüzüme yavaşça bir gülümseme yayılıyor, ama bu Elijah'ın beklediği dostça, eğlenmiş bir ifade değil. Hayır, bu gülümseme daha karanlık, yırtıcı. Sudaki kanın kokusunu almış bir köpekbalığının gülümsemesi.

"Oh, Elijah," diye mırıldanarak elimi cebime attım. "Ölümler masal anlatmaz. Şimdiye kadar sürprizlerle dolu olduğumuzu bilmeliydiniz."

O tepki vermeden önce, berrak bir sıvıyla dolu bir şırınga çıkarıyorum. Hızlı bir hareketle iğneyi boynuna batırıyor ve pistonu basıyorum. Elijah'ın gözleri şok ve korku içinde açılıyor, ilaç vücuduna girerken dudaklarından bir nefes kaçıyor.

"Ne... ne yaptın..." diye soluk soluğa kalır.

Geri çekiliyorum, ilacın etkisini göstermesini izlerken yüzüme yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Endişelenme, tatlı çocuk. Buna bayılacaksın."

Elijah'ın nefes alış veriş hızlanıyor, ilaç vücudunda dolaşmaya başladığında göz bebekleri büyüyor. Gözlerindeki şaşkınlık ve endişenin, tenine yayılan ani kızarıklıkla savaştığını görebiliyorum.

"Görüyorsunuz," diye devam ediyorum, sesim alçak ve baştan çıkarıcı, "aleyhinde ihtiyati tedbir kararı aldığınız şirket var ya? Bazı... kayıt dışı ilaçlarla deneyler yapıyorlardı ve senin ihtiyati tedbir kararın bana bunu hatırlattı. Peki ya bu küçük güzellik?" Artık boş olan şırıngayı tutuyorum. "Nükleer afrodisyak gibi bir şey."

Elijah'ın vücudu titremeye başlar, ilaç etkisini gösterdikçe kaslarında ince titremeler olur. Yumuşak olan siki endişe verici bir hızla sertleşmeye başlar.

"Seni o kadar sertleştiriyor, o kadar azdırıyor ki, bir sikiş için her şeyi yaparsın," diye mırıldanıyorum, Elijah'ın uyarılmasının gözle görülür şekilde artmasını hayranlıkla izliyorum. "Daha da , vücudunda beş saat boyunca kalıyor."

Elijah'ın dudaklarından kısık bir inilti dökölüyor, alnında boncuk boncuk terler beliriyor, teni koyu pembe bir renge bürünüyor. Yüzünde bir saniyeliğine boş bir ifade beliriyor, sonra bu ifade bir ihtiyaç denizinde kayboluyor.

"Şimdi, bu temyiz başvurusunun ne kadar süreceğini bilmiyorum," diye düşünerek saatime bakıyorum. "Yani bundan sonra olacaklar için sadece kendini suçlayabilirsin."

Elijah'ın artık şehvetle kararmış gözleri benimkilere kilitleniyor. "Lütfen," diye soluk soluğa bağılıyor, sesi ihtiyaçtan pürüzlü.

Hınzırca kıkırdıyorum ve parmağımı göğsünde gezdirmek için uzanıyorum. Elijah daha fazla temas için çaresizce dokunuşa doğru eğiliyor. "Oh, tam olarak neye ihtiyacın olduğunu biliyorum," diye mırıldanıyorum. "Ama korkarım yardım etmek için kalamam. Ne de olsa dosyalamam gereken bir temyiz var."

Bununla birlikte dönüp kapıya doğru yürüyorum, Elijah'ın çaresiz yakarışları arkamda yankılanıyor. Eşiğe ulaştığımda duraksayıp omzumun üzerinden geriye bakıyorum.

"Merak etme güzel çocuk," diye seslendim. "Eminim ben yokken Iris sana çok iyi bakacaktır."

Kapıyı kapatmadan önce gördüğüm son şey, çarmıha gerilmiş, vücudu ihtiyaçtan titreyen, gözleri uyuşturucunun neden olduğu şehvetten çıldırmış İlyas. Bu görüntü bütün gün aklımdan çıkmayacak, yasal işlemlerin sıradan dünyasında gezinirken kendi arzularımı körükleyecek.

Merdivenlerden inerken gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bugün gerçekten de çok ilginç olacağı benziyor.

CHAPTER 23

ELIJAH

Siktir et.

CHAPTER 24

ELIJAH

Mason'ın ayak sesleri kaybolurken, uyuşturucunun tüm gücü bir yük treni gibi içime çarpıyor. Vücudumdaki her sinir ucu tutuşuyor, şiddetli bir arzu cehennemi beni içten dışa tüketiyor. Tenim inanılmaz derecede sıkı, en ufak bir esintiye bile aşırı duyarlı. El ve ayak bileklerimdeki bağların soğuk metali içimi ürpertiyor.

Kaçmak için değil, daha fazla temas, daha fazla sürtünme, içimde oluşan ağrıyan ihtiyacı yatıştıracak herhangi bir şey aramak için bağlara karşı zorlanıyorum. Aletim acı verici bir şekilde sertleşti, hızla atan nabzımla birlikte zonkluyordu. Pre-cum uçtan sürekli olarak sızıyor, parıldayan perçinler halinde shaftımdan aşağı iniyor.

Boğazımdan alçak, gırtlaktan gelen bir inilti çıkıyor, kendime ait olduğunu zar zor fark ettiğim bir ses. Kalçalarım kıpırdıyor, olmayan bir teması arıyor. Boşluk çıldırııcı, bedenim doldurulmak, kullanılmak, hayatımın bir santimi içinde becerilmek için can atıyor.

Zihnimi bulandıran şehvet sisi içinde, küçük bir parçam bu uyuşturucunun gücüne hayret ediyor. Bunca yıllık deneyimlerimde hiç böyle bir şeyle karşılaşmamıştım. Yoğunluğu neredeyse korkutucu, her zamanki demir kontrolüm kum saatindeki kum gibi kayıp gidiyor.

Mason birkaç dakika daha kalsaydı, bunu görecekti. maskesini taktım çok uzun süre, dikkatle inşa ve

kimyasal kaynaklı arzusun saldırısı altında çatlıyordu. Yüzeyin altında gizlenen vahşi canavarı, yıllardır kafeste tuttuğum ve sakladığım canavarı görebilirdi.

Neredeyse komik, çarpık bir şekilde. Beni kıldıklarını, sınırlarımı zorladıklarını düşünüyorlar. Ama gerçek şu ki, sadece yüzeyi çiziyorlar. İçimde yatan ahlaksızlığın derinlikleri, yıllar boyunca geliştirdiğim ve beslediğim karanlık hakkında hiçbir fikirleri yok.

Amaçlarıma uygun olduğu için isteksiz esir, meydan okuyan kurban rolünü oynadım. Birlikte oynamak eğlenceliydi. Ama şimdi, damarlarımda dolaşan ve özenle inşa ettiğim maskelerimi sıyıran bu uyuşturucuyla, maskaralığa devam edemem.

Bırakmanın, onlara tam olarak kiminle ve neyle uğraştıklarını göstermenin zamanı geldi. Kendilerinden çok daha tehlikeli bir yırtıcıyı yakaladıklarını fark ettiklerinde, durumu tersine çevirip gözlerindeki şok ve korkuyu görmenin.

Mason'ın veda sözleri zihnimde yankılanıyor: "Ölümler masal anlatmaz." Yani, bu onların son oyunu. On iki gün işkence ve zevk ve sonra... unutulmuş. Neredeyse hayal kırıklığı yaratıyor, gerçekten. Onlardan daha fazla yaratıcılık beklerdim.

Bilmiyorlar ki, onların çarpık oyunlarında isimsiz, yüzüstü bir kurban daha olmaya hiç niyetim yok.

Dişlerimi sıkıyorum, zihnimi bulandıran şehvet ve ihtiyaç sisi içinde kendimi odaklanmaya zorluyorum. Uyuşturucu sistemimi kasıp kavuruyor, her sinir ucu umutsuz bir arzuyla yanıyor. Ama kimyasalların neden olduğu çılgınlığın altında, beynimin soğuk, hesapçı bir kısmı devreye giriyor.

Yavaşça, kasıtlı olarak derin bir nefes alıyorum. Sonra bir tane daha. Gözlerimi kapatıyorum, zihinsel bir kale hayal ediyorum - etrafımda yükselen kalın taş duvarlar, azgın uyarılma fırtınasını dışarıda bırakıyor. Bu, yıllarca çalışarak geliştirdiğim bir teknik, en yoğun hisleri bile bölümlere ayırmanın ve kontrol etmenin bir yolu.

Her ölçülü nefes alışımında, kontrolün bir kısmının geri geldiğini hissediyorum. İhtiyaç hala orada, sürekli zonklayan bir varlık, ama artık beni tamamen tüketmiyor. Tekrar düşünebiliyorum, plan yapabiliyorum.

Gözlerim hızla açılıyor, yeni bulduğum berraklık bakışlarımı keskinleştiriyor. Sol elimi esnetiyorum, başparmağımın eklemesindeki o tanıdık hissi duyuyorum. Bana bu özel yeteneği kazandıran çocukluk kazasını hatırladığımda dudaklarımda bir gülümseme hayaleti belirliyor. Garajın çatısından attığım kötü bir ters taklanın bir gün bu kadar işe yarayacağını kim düşünebilirdi ki?

Bir kez daha derin bir nefes alıyorum ve bundan sonra olacaklar için kendimi hazırlıyorum. Hızlı bir hareketle elimi büküyorum ve başparmağımı eklem yerinden çıkarıyorum. Acı keskin ve ani, ama vücudumda hala zonklayan uyarılmanın amansız ağrısıyla karşılaştırıldığında sönük kalıyor.

Dişlerimi sıkarak elimi bağdan kurtarmaya çalışıyorum. Bir an için öylece asılı kalıyorum, bir kolum serbest, diğeri hâlâ bağlı. Kendime dokunmanın, bacaklarımın arasındaki çıldırtıcı ağrıdan kurtulmanın cazibesi neredeyse ezici geliyor. Ama direniyorum. Bunun için daha sonra zamanım olacak.

Bunun yerine, uzanıp diğer bağlarım üzerinde çalışmaya başlıyorum. Bu zaman alıyor.

-çok fazla zaman- ama sonunda kendimi tamamen kurtarmayı başardım. Titrek bacaklarımla haçtan uzaklaşıyorum, vücudum uyuşturucunun etkilerine karşı savaşmanın verdiği çabayla titriyor.

Odaya bakarken gözlerim yan masadaki şık siyah kutuya kilitleniyor. Dengesiz bacaklarımın üzerinde kutuya doğru ilerlerken, yerinden çıkan başparmağımı mide bulandırıcı bir patlamayla yerine itiyorum. Tenim yanıyormuş gibi hissediyorum, çıplak bedenime değen her hava darbesi içime elektrik akımları gönderiyor. Ama kendimi odaklanmaya, zihnimi bulandıran şehvet sisini aşmaya zorluyorum.

Lake kutuyu titreyen ellerimle açıyorum, içindeki dört keskin bıçağa bakarken yüzüme yayılan hain sırtışı bastıramıyorum. Cilalı abanoz saplar pencerelerden süzülen yumuşak sabah ışığında parıldıyor. Avuçlarımdaki tanıdık ağırlığın tadını çıkararak ikisini elime alıyorum.

Bir tanesini tutarak ışığın jilet keskinliğindeki kenara vurmasına izin verdim. Bıçak bir sanat eseri - mükemmel dengelenmiş, son derece keskin, zarif bir kavisle eti tereyağı gibi kesmeyi vaat ediyor.

"Oh Iris..." Zar zor kendiminkine benzeyen bir sesle sesleniyorum. "Neredesin? Senin için bir şeyim var."

İlaç sistemimde nabız gibi atıyor, her hissi artırıyor. Kendi kalp atışlarımın kulaklarımda gümbürdediğini duyabiliyor, aşırı ısınmış tenimden aşağı süzülen her bir ter damlasını hissedebiliyorum. Sıkım acıyla zonkluyor, dikkat çekmek için yanıp tutuşuyor ama görmezden geliyorum. Bunun için daha sonra zamanım olacak.

Yatak odasının kapısına doğru yırtıcı bir zarafetle ilerliyorum, daha önceki titremem gitmiş. Her adımım ölçülü ve bilinçli. Ayaklarımın altındaki serin mermer zemin beni topraklıyor, beni tüketmekle tehdit eden şiddetli arzu fırtınasına odaklanmama yardımcı oluyor.

Kapı tokmağına uzanırken durup dikkatle dinliyorum. Ev sessiz, çok sessiz. Iris nerede? Beni bastırmak için dışarıda mı bekliyor? Ya da belki de alt katta, hiç şüphelenmeden sabah rutinine devam ediyordur?

Bu düşünceyle dudaklarımdan hınzır bir kıkırdama kaçıyor. İşler nasıl da tersine döndü. Kendilerini avcı, beni de sapkın oyunlarının çaresiz bir kurbanı sanıyorlardı. Ama kiminle uğraştıkları hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Serbest bıraktıkları canavar hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

Bıçakları sıkıca kavırıyor, ellerimde rahatlatıcı ağırlıklarını hissediyorum. Vücudum uyuşturucunun neden olduğu uyarılma ve yırtıcı beklentinin güçlü bir karışımıyla titriyor. Her duyum artıyor, her sinir ucu elektrikle canlanıyor.

"Hazır ya da değil, işte geliyorum," diye mırıldanıyorum, kapı kolunu yavaşça çevirirken yüzüme vahşi bir sırıtma yayılıyor.

Iris ve Mason'a, kendinizden çok daha tehlikeli bir canavarı kafeslediğinizde tam olarak ne olacağını göstermenin zamanı geldi. Av başladı ve bu sefer av ben değilim.

CHAPTER 25

IRIS

Telefonu sinirli bir öfkeyle kapatıyor ve odanın diğer ucuna fırlatma isteğine direniyorum. Dedektif Reeves'in bitmek bilmeyen soruları ve teorileri sinirime dokunuyor. Sanki kaçırılmaların neden altı kadında birden durduğuna dair özel bir bilgim varmış gibi. Ben psikopatım, psişik değil.

Bakışlarım mutfak tezgahının üzerinde duran ve misafirimiz için özenle hazırlanmış kahvaltılıklarla dolu süslü gümüş tepsiye kayıyor. Taze meyveler nemden parlıyor, küçük bir kase Yunan yoğurdunun etrafına sanatsal bir desenle yerleştirilmiş. Fırından yeni çıkmış sıcacık bir kruvasan, küçük bir kap ev yapımı ahududu reçelinin yanında duruyor. Narin porselen fincan hafifçe buğulanıyor, kahvenin zengin aroması havaya yayılıyor.

Anlamsız telefon görüşmeleriyle vakit kaybettikçe her şey soğuyor.

Mükemmel bakımlı tırnaklarımı mermer tezgâha vuruyorum, sabırsızlık damarlarımda dolaşıyor. Mason'ın veda öpücüğünün anısı dudaklarımda, gelecek daha karanlık zevklerin bir vaadi olarak duruyor. Ama şimdilik Elijah tamamen bana ait ve ona dönmek için can atıyorum.

Zihnim esirimize kayıyor, onu Aziz Andrew haçının üzerine yayılmış, altın rengi teni terden parlarken hayal ediyorum. Kaslarının bağlara karşı nasıl gerildiğini, vücudu dokunuşlarımıza verdiği tepkilerle ona ihanet ederken bile o buz mavisi gözlerindeki meydan okuyan parıltıyı hayal ediyorum.

Mason'ın fısıltıyla söylediği ayrılık sözlerini hatırlayınca içimi bir ürperti kaplıyor. Verdiği ilaç şimdiye kadar tam etkisini göstermiş, Elijah'ı kıvranan, muhtaç bir karmaşa haline getirmiş olmalıydı. Onun çaresiz ve acı içinde, tamamen benim merhametime kalmış olduğu düşüncesi, doğrudan içime bir sıcaklık gönderiyor.

İpek sabahlığımı düzeltiyor, kuşağını ayarlayarak tam düşmesini sağlıyor ve altındaki dantelli iç çamaşırını gösteriyorum. Pratik bir kolaylıkla kahvaltı tepsisini kaldırıyor ve merdivenlere doğru ilerliyorum, adımlarım her geçen an hızlanıyor.

Yükselirken zihnim olasılıklarla dolup taşıyor. Onu nasıl bulacağım? Bağlarına karşı zorlanıyor, herhangi bir dokunuş için çaresiz mi olacak? Ya da belki de kendi içine çekilmiş, ilacın etkileriyle salt irade gücüyle savaşmaya çalışıyor olacak?

Her iki durumda da, onu parça parça ayırmak için sabırsızlanıyorum.

"Oh, Elijah," diye mırıldandım, merdivenleri yarılamaştım. "Umarım açıstır..."

Merdivenlerin tepesinde bir figür belirdiğinde kelimeler dudaklarımda kayboluyor. Nefesim kesiliyor ve adımlarım donuyor. Elijah orada duruyor, elleri iki bıçağımıza sıkıca sarılmış.

Vahşi görünüyor, altın rengi teni pencerelerden süzülen yumuşak sabah ışığında terden bir parıltıyla parlıyor. Göğsü hızlı, sık nefeslerle kabarıyor, her kası gergin ve titriyor. Uyuşturucunun hala vücudunda etkili olduğu açık; gözbebekleri kocaman açılmış ve kenarlarında sadece ince bir buz mavisi halka bırakmış. Aleti gururla öne çıkıyor, kızgın kırmızı ve ağlamaklı, afrodizyağın gücünün bir kanıtı.

Ama asıl dikkatimi çeken gözleri. Beklediğimiz o şakacı meydan okuma, alaycı zekâ gitmiş. Onun yerine vahşi, tehlikeli, yırtıcı bir şey var. O mavi derinliklerde psikotik bir parıltı dans ediyor. Aynı bakışı Mason'ın gözlerinde de görmüştüm, karnımda sıcaklık birikirken bile omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

Duruşunu değiştirirken elindeki bıçaklar ışığı yakalıyor, jilet gibi keskin bıçaklar enfes bir acı vaat ediyor. Dehşete kapılmalıyım. Yardım çağırmalı, kaçmalı, burada olduğum yerde donup kalmaktan başka bir şey yapmalıydım. Ama tek hissedebildiğim baş döndürücü bir heyecan ve tahrik.

"Biliyor musun," diyor Elijah, sesi tehlikeli bir hırıltıya dönüşmüş ve insan sesine pek benzemiyor, "kendi Noel planlarımı yok etmene izin vermem sorun değildi.

Çünkü ikiniz de çok ve aslında çok eğleneliydi. Uyuşturucuya bile."

Bana doğru bir adım atıyor, bariz uyarılmışlığına rağmen hareketleri akıcı ve yırtıcı. "Ama beni öldürmeyi planladığını biliyorsun?" Yüzüne vahşi bir sırıtma yayılıyor, tamamen dişler ve sıcaklık yok. "Bu işleri değiştirir."

Sertçe yutkunuyorum, ağzım aniden kuruyor. "Elijah," diye başlıyorum başımı sallayarak, ama o keskin bir bıçak hareketiyle sözümü kesiyor.

"Hayır," diye hırlıyor. "Artık oyun yok. Artık numara yapmak yok."

Bir basamak daha iniyor ve ben kendimi içgüdüsel olarak geri çekilirken buluyorum.

Kahvaltı tepsisi ellerimde titriyor, porselenler uğursuzca takırdıyor.

"Gerçekten de," diye devam ediyor Elijah, sesi baştan çıkarıcı bir mırıltıya dönüşerek tüylerimi diken diken ediyor, "bu evdeki tek canavarın siz olduğunuzu mu sandınız?"

Bir adım daha aşağı. Benim için bir geri adım daha.

"Görüyorsunuz ya," diye mırıldanıyor Elijah, merdivenlerden yavaşça inmeye devam ederek, "her şeyi planlamıştım. Noel'in her günü için bir tane olmak üzere on iki kadın. Haftalarımı -hayır, aylarımı- her ayrıntıyı titizlikle planlayarak geçirdim."

Duraklıyor, dudaklarında çarpık bir gülümseme beliriyor. "İhtiyacım olan özelliklere tam olarak uyan on iki kadın bulmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Doğru boy, yapı, saç rengi... Dünyanın en berbat yapbozunu bir araya getirmek gibiydi."

Bir adım daha geri atıyorum, kalbim küt küt atıyor.

Elijah devam ediyor, "Altı tane vardı zaten," sesi hülyalı bir nitelik kazanıyor. "Saklanmış, sahne ışıkları altında kendi anlarını bekliyorlardı. Ve sonra aniden burada, duvarınıza bir tür çılgın Noel süsü gibi bağlanmış olarak uyandım."

Bir kahkaha attı, sesi keskin ve dengesizdi. "Ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı? Yarıda kestiğin şaheserin?"

Başımı sessizce sallıyorum, ifşaatının tüm etkisi üzerime yıkılırken kelimeleri oluşturamıyorum.

"Hayal edin," diyor Elijah, gözleri manik bir heyecanla parlıyor. "Noel arifesi. Kasabanın lanet meydanı. Tamamen cesetlerden yapılmış, ustaca düzenlenmiş ve parıldayan ışıklarla süslenmiş bir ağaç. Çeşitli dehşet ve ıstırap pozlarında donmuş on iki kadın, bu kahrolası kasabanın gördüğü en ürkütücü Noel gösterisini yaratıyor."

İç geçirerek bıçaklardan birini parmaklarının arasında ustalıkla döndürüyor. "Çok güzel olurdu. Gerçek bir sanat eseri."

Sözleri karşısında içimde oluşan ürpertiye engel olamıyorum. Çizdiği imaj dehşet verici, ancak kendimi onun ahlaksızlığının derinliği karşısında hastalıklı bir şekilde büyülenmiş ve tahrik olmuş buluyorum.

"Ama ne var biliyor musun?" Elijah bir adım daha yaklaşarak şöyle diyor. "Bu işin peşini bırakmaya hazırdım. Planlarımı mahvettiğin için seni affetmeye. Çünkü bu?" Bıçaklardan biriyle aramızda bir işaret yapıyor. "Bu eğlenceliydi. Dürüst olmak gerekirse yıllardır eğlenmediğim kadar eğlendim."

Artık vücudundan yayılan ısıyı hissedebileceğim, ilacın etkilerine karşı savaşıırken kaslarından geçen ince titremeleri görebileceğim kadar yakın.

"Oyunlar, acı, zevk," diye devam ediyor, sesi baştan çıkarıcı bir mırıltıya dönüşüyor. "Enfes bir şeydi. Sen ve Mason... anlıyorsunuz. Karanlığın içindeki güzelliği görüyorsunuz, tıpkı benim gibi."

"Ama sonra Mason'ın ölü adamların masal anlatmayacağına dair küçük yorumunu duydum," diye homurdanıyor, tüm şakacı tavırları kayboluyor. "Ve işte, bu işe yaramayacak. Senin çarpık oyununda bir başka isimsiz kurban olmaya hiç niyetim yok."

Bir adım daha atıyor.

"Oh, Iris. Evet, açım. Kesinlikle açlıktan ölüyorum," diye mırıldanıyor, kendi sözlerimi bana karşı kullanarak.

Elijah aniden insanlık dışı bir hızla üzerime atılıyor, gözleri vahşi ve . Kahvaltı tepsisini büyük bir gürültüyle yere düşürüyorum, dönüp kaçarken ince porselenler mermer zeminde paramparça oluyor. Çıplak ayaklarım soğuk mermere çarparak merdivenlerin geri kalanını hızla inerken kalbim göğsümde çarpıyor.

Arkamda Elijah'ı duyabiliyorum, düzensiz nefes alışları ve ağır adımları beni teşvik ediyor. İlaç uyarılmışlığını dayanılmaz seviyelere çıkarmış olabilir, ama aynı zamanda ona korkunç derecede hızlı olmasını sağlayan manik bir enerji de vermiş.

Antreden hızla geçerken acelemden antika bir vazoyu deviriyorum. Bir porselen kırığı yağmuruna dönüşüyor ve Elijah enkazın üzerinden tökezleyerek bana değerli saniyeler kazandırırken küfrediyor.

Koridordan aşağı, bir silahım olduğunu bildiğim çalışma odama doğru koşuyorum, ipek bornozum kanat gibi arkamda dalgalanıyor. Köşeyi döndüğümde, narin kumaş çıkıntılı bir kapı menteşesine takılıyor. Cüppe tamamen yırtılıp beni sadece Elijah'ı kızdırmak için seçtiğim dantelli siyah iç çamaşırıyla bırakmadan önce kalbimi durduran bir direniş anı yaşıyorum.

Serin hava açıkta kalan tenimi öpüyor ve tüylerimi diken diken ediyor. Elijah'ın minnettar hırıltısını duyabiliyorum, bu ses doğrudan içime uygunsuz bir sıcaklık gönderiyor.

"Oh, Iris," diye sesleniyor, sesi tehlikeli bir mırıltıya dönüşüyor. "Sadece benim için giyinmemeliydin."

Omzumun üzerinden riskli bir bakış atıyorum ve hemen pişman oluyorum. Elijah düşündüğümden daha yakındaydı. Köşeyi dönerken omzu kapının pervazına çarptı. Bıçaklardan biri uçarak cilalı zeminde sekiyor ve yakındaki bir dolabın altında kayboluyor.

Bir anlığına iim rahatlıyor. Ama sonra Elijah'ın kalan bıçağı nasıl sıkıca kavradığını, gözlerindeki manik parıltının nasıl yoğunlaştığını görüyorum. Tek silahı kaldı ama bu onu daha da tehlikeli yapıyor.

Kendimi daha da zorluyorum, çalışma odasına doğru koşarken bacaklarım yanıyor. Oraya varıp kapıyı arkamdan kilitleyebilirsem...

Ama Elijah çok hızlı, vücudunda dolaşan uyuşturucu ve adrenalin kokteylinin etkisinde. Parmaklarım alışma odasının kapı koluna dokunduğunda, vücudunun arkamdan bana çarptığını hissediyorum.

Sertçe yere düşüyoruz, çarpmanın etkisiyle ciğerlerimdeki hava acı dolu bir nefesle boşalıyor. Elijah'nın ağırlığı beni yere yapıştırıyor, sıcak teni sırtımı kavuruyor. Vücudunun her sert düzlemini, titreyen her kasını hissedebiliyorum. Uyuşturucunun etkisiyle hâlâ sert olan siki ısrarla kııma bastırıyor.

Elijah akıcı bir hareketle beni sırtüstü çeviriyor ve tek, güçlü bir hareketle kalçalarımı kavırıyor. Bıçağı boğazıma dayadığında koridorun pencerelerinden süzülen yumuşak ışıkta hınzırca parlıyor. Soğuk elik tenimi öpüyor, vücudumda korkuyla hiçbir ilgisi olmayan ve her şeyin çarpık bir tür uyarılmayla ilgisi olan bir ürperti gönderiyor.

Elijah üzerimde yükseliyor, vücudu bir ısı ve zar zor kontrol altına alınmış bir enerji fırını. Altın sarısı teninde ter parlıyor, kaslarındaki kesikleri ve dün gece bıraktığımız kızgın kırmızı izleri belirginleştiriyor. Göğsü hızlı ve sığ nefeslerle inip kalkıyor, her nefes verişte yüzümde bir gölge oluşuyor. Onun kokusu - erkeksi misk, sabun ve tamamen ona ait bir şeyin sarhoş edici karışımı-duyularımı dolduruyor.

Aramızdaki her temas noktasının son derece farkındayım. Beni serin mermer zemine bastıran ağırlığının. Kalçalarımı kavrayan uyluklarının titreyen kasları. ısrarlı baskısı, kaya gibi sert

ve karnıma doğru sızıyor. Bıçağın keskin kenarı boğazımın çukuruna dayanmış, kan akmasına kıl payı kalmıştı.

Elijah'ın gözleri benimkilere kilitleniyor, o buz mavisi derinliklerde bir duygu girdabı dönüyor. Vahşi açlık hâlâ orada, parlak ve sıcak bir şekilde yanıyor, ama onun arkasında gizlenen gerçek yırtıcıyı nihayet görebiliyorum. Maske artık tamamen düştü ve altındaki soğuk, hesapçı katili ortaya çıkardı.

Boğazımdaki bıçak sallanmıyor ama daha derine de bastırmıyor.

"Biliyor musun," diyor, sesi sert ve gergin, "başka bir hayatta bu çok farklı olabilirdi. Normal şartlar altında tanışabilirdik -aynen galada yaptığımız gibi, belki de. Güzelliğin ve gözlerindeki o tehlikeli parıltı beni hemen cezbedti."

Ağzının kenarlarında hüzünlü bir gülümseme beliriyor. "Dans ederdik, flört ederdik, küçük baştan çıkarma oyunlarımızı oynardık. Günlerimizi yatakta birlikte geçirirdik

-Değişiklik olsun diye. Seni biraz takip bile edebilirdim. Ve sonra, doğru an geldiğinde, sana gerçek doğamı açıklayabilirdim. Bu özenle hazırlanmış dış görünüşün altında gizlenen karanlığı sana gösterirdim."

Boştaki eli yanağımı okşamak için kalkıyor, şaşırtıcı derecede nazik bir dokunuş. "Ve sen, sevgili Iris, sen anlardın. Sen ve Mason ikiniz de. Çünkü siz de tıpkı benim gibisiniz, değil mi? İnsan derisi giyen canavarlar, dünyanın geri kalanı mutlu bir şekilde cahil kalırken gölgelerde eğleniyorlar."

Elijah'nın başparmağı alt dudağımda geziniyor, dokunuşu tüy kadar hafif. "Birbirimize çok iyi uyuyoruz," diye mırıldanıyor. "Üçümüz. Neredeyse şiirsel, değil mi? Dünyayı kırmızıya boyamaya hazır, güzel, parlak psikopatlardan oluşan bir üçlü."

Elijah daha da yaklaşırken bıçağın keskin kenarının boğazıma biraz daha sert bastırdığını hissediyorum. Nefesi dudaklarımda geziniyor, sıcak ve davetkâr. Bir an için beni öpebileceğini düşünüyorum.

Ama sonra birden Elijah kıpırdamadan duruyor. Gözleri kısık kısık açılıyor ve vücudundaki yeni gerilimi görmekten ziyade hissediyorum. Boğazından üzerime bir damla kan damlıyor.

Mason'ın alçak sesi aniden gerilen sessizliği bölerek, "Pekâlâ," dedi. "Kendimizi tam bir çıkmazın içinde bulduk."

CHAPTER 26

IRIS

Boğazıma dayanmış olan bıçağa dikkat ederek boynumu hafifçe eğiyorum. Mason, Elijah'ın hemen arkasında, kusursuz takım elbisesini tamamen giymiş durumda. Az önceki kayıp bıçak elinde, jilet gibi keskin kenarı Elijah'ın şahdamarına sıkıca bastırılmış durumda.

Mason konuşurken sesi sakin ve sabit, Elijah'ın boğazındaki bıçak ise hiç . "İtiraf etmeliyim ki oldukça etkilendim Elijah. Böylesine güçlü bir afrodisyazın etkisi bile pek az kişi bu kısıtlamalardan kurtulabilir. Bizi her seferinde şaşırtmaya devam ediyorsun."

Gözleri bana kayıyor, darmadağınık halimi ve Elijah'ın hâlâ boğazımda tuttuğu bıçağı görüyor. Çenesinde bir kas kıpırdıyor, ama sorarken sesi hiçbir duyguyu ele vermiyor: "Söyle bakalım güzel çocuk. Karımı öldürmeyi mi yoksa sikmeyi mi planlıyorsun?"

Elijah'ın vücudu üzerimde titriyor, ilacın etkilerine karşı savaşıırken kaslarından ince titremeler geçiyor. Gözbebekleri hâlâ kocaman, sadece kenarlarında buz mavisi ince bir halka bırakıyor. Konuştuğunda sesi sert ve gergin çıkıyor.

"Öldürüleceğimi söylemiştin," diye homurdanıyor ve bıçağı boğazıma biraz daha bastırıyor. Damla damla kan akıyor ve boynumdan aşağı süzülüyor. "Peki söyle bana, onu neden öldürmeyeyim? Neden ikinizi de öldürüp bu boktan durumdan kurtulmayayım?"

Mason'ın kendi bıçağını tutuşu belli belirsiz sıklaşıyor. "Ah, ama sen yanlış anladın Elijah," der yumuşak bir sesle. "Sana önceki misafirlerimizi öldürdüğümüzü söyledim. Seni öldürmeyi planladığımızı asla söylemedim."

Elijah bunun üzerine kıpırdamadan durur, vücudu kopmaya hazır bir yay gibi gerginleşmiştir. "Ne?" diye nefes alıyor, ses tonunu inançsızlık renklendiriyor.

"Beni doğru duydun," diye devam ediyor Mason. "Gerçek şu ki Elijah, sen haklıydın... Ben büyüdüm... bağlandım. Ve karımı tanıyorum. Onun da sana bağlandığını görebiliyorum."

Mason'ın itirafı karşısında nefesim boğazımda düğümleniyor. O haklı, elbette. Elijah'da ikimizi de içine çeken bir şey var, onu herkesten ayıran şey.

Mason'ın sesi alçalıyor ve baştan çıkarıcı bir mırıltıya dönüşüyor. "Ve Iris'in istediğini elde etmesine izin veriyorum. Tabii ki mantık çerçevesinde. Ve onun istediği şey sensin."

Elijah'ın bıçağı tutuşu hafifçe duraksıyor, gözlerindeki uyuşturucunun neden olduğu şehvetle kafa karışıklığı savaşıyor.

"Gördüğünüz gibi," diye devam ediyor Mason, "kendimizi bir çıkmazda bulduk. Sen karımın boğazına bıçak dayadın. Benim de seninkine bıçağım var. Ama sizi öldürmek istemiyoruz. Asıl soru, buradan nereye gideceğiz?"

Elijah bir an sessiz kalıyor, buz mavisi gözleri benimkilere kilitleniyor. Arkalarında süren savaşı görebiliyorum - şehvet ve özlem, şüphe ve kendini korumaya karşı savaşıyor. Nefes alış veriş düzensiz, her nefes alışında göğsü kabarıyor. Bir damla ter şakağından aşağı süzülüyor ve yumuşak sabah ışığını yakalıyor.

Sonunda, sesi ancak fısıltıyı aşarak nefes veriyor: "Seni becermek istiyorum. Tanrım, o ilk geceki gibi ikinizin arasında olmak istiyorum. Bunu o kadar çok istiyorum ki canım yanıyor." Kalçaları yuvarlanıyor, taş gibi sert aleti karnıma sürtünüyor. "Ama size güvenebilir miyim bilmiyorum. İkinize de."

Mason'ın sesi ipek gibi pürüzsüz, "O zaman sık onu. Bize gerçekten ne istediğini göster, Elijah."

Elijah bedenlerimizin arasına uzanırken yavaş ve dikkatli hareket ediyor. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor, herhangi bir aldatma ya da hile belirtisi arıyor. Bakışlarını sabit tutuyorum, içimde yanan ham ihtiyacı görmesine izin veriyorum.

Kavrayışını değiştirirken bıçağın soğuk metalinin tenimde kaydığını hissediyorum, bıçağı boğazımdan asla tam olarak çıkarmıyor. Diğer eli külotumun narin dantelini buluyor. Ani, keskin bir hareketle kumaşı yırtıp atıyor, yırtılan dantelin sesi gergin sessizlikte yüksek çıkıyor.

Bu hareket Elijah'ın vücudunun hafifçe sarsılmasına neden oluyor. Mason'ın bıçağının boğazına dayandığı yerden bir damla kan yükseliyor ve damlayarak köprücük kemiğıme düşüyor. Sıcak, kıpkırmızı damlacık göğüslerimin arasından aşağı kayıyor ve ardında ateşten bir iz bırakıyor.

Elijah'ın gözleri ilacın izlediğı yolu takip ediyor, gözbebekleri neredeyse hiç mavi kalmayana kadar uyarılmışlıkla daha da büyüyor. İlaç yüzünden zaten acı verici bir şekilde sertleşmiş olan siki çıplak tenimde seğıriyor. Onun sıcaklığını, çaresizliğinin dalga dalga yayıldığını hissedebiliyorum.

Ağırlığını değıştiriyor, boğazlarımdaki bıçakların tehlikeli dengesini bozmadan vücuduyla dikkatlice manevra yapıyor. Bacaklarımı ayırıyorum ve yerleşmesine izin veriyorum. Serin hava ısınmış bedenimi öpüyor ve vücuduma sıcaklıkla hiçbir ilgisi olmayan, tamamen beklentiyle ilgili bir ürperti gönderiyor. Elijah'nın teni benimkine karşı bir fırın gibi yanıyor, vücudu ruhumu yakan bir ısı yayıyor.

Serbest eli aramızda hareket ediyor, dokunuşu ısınmış etimi yakıyor. Parmakları girişimi buluyor. Ne kadar ıslak olduğumu, onun için ne kadar hazır olduğumu hissettiğinde alçak bir inilti kaçıyor.

"Siktir," diye nefes alıyor, sesi ihtiyaçtan pürüzlü.

Elijah boştaki elini girişime yerleştirmek için kullanırken boğazımdaki bıçak hiç sallanmıyor. Tehlikeye rağmen ya da belki de bu yüzden, utanç verici bir şekilde ıslağım. Yer değıştirip yavaşça içime girmeden önce sikiinin başının klitorisime sürtündüğünü hissediyorum.

Daha derine batarken Elijah'ın dudaklarından alçak, gırtlaktan gelen bir inilti çıkıyor. Gözleri bir an için kapanıyor, bu hissin etkisinde kalıyor. Nefis esneme karşısında nefesim kesiliyor. Santim santim, kalçalarının benimkilere bastırdığını hissedene kadar beni tamamen dolduruyor.

Bir kalp atışı boyunca ikimiz de hareketsiz, anın tadını çıkarıyoruz. Sikiinin içimde attığı her zonklamayı, her seğırmeyi ve nabzı hissedebiliyorum. Amım onun etrafında kenetleniyor, sıkıldığı dişlerinin arasından keskin bir tıslama çıkarıyor.

Elijah hareket etmeye başlıyor, hamleleri yavaş ve ölçülü. Kalçalarının her yuvarlanması omurgamda zevk kıvılcımları yaratıyor. Boğazımdaki bıçak her hareketinde tenimde kayıyor, soğuk metal içimde oluşan sıcaklıkla keskin bir tezat oluşturuyor. Bu heyecan verici, korkutucu ve ölçsüz bir şekilde tahrik edici.

Sonsuzluk gibi gelen yavaş, işkenceli itişlerden sonra Mason nihayet konuşuyor. "Aferin oğlum," diye mırıldanıyor, sesi alçak ve onay dolu. "Aferin oğluma

Elijah'ın boğazındaki bıçak kayboluyor ve ben de gerginliğin bir kısmının Elijah'ın bedenini terk edişini izliyorum.

Anlık tehdit ortadan kalkınca Elijah'ın hareketleri daha akıcı, daha kendinden emin bir hal alıyor. Hızını artırıyor, kalçaları giderek artan bir acelelilikle ileri atılıyor. Boğazımdaki bıçak da yanımda yere çarparak kayboluyor.

Mason yana çekiliyor, Elijah'ın beni sikmesini izlerken gözleri arzuyla kararıyor. Becerikli parmaklarıyla kemerini çözüyor ve pantolonunun fermuarını açarak kendi sert aletini serbest bırakıyor.

"Yakınımda kayganlaştırıcı yok," diyor Mason, sesi boğuk. "Yani karımı sikerken beni emeceksin. O ağzının ne kadar yetenekli olduğunu göster bana."

Evin neredeyse her odasında kayganlaştırıcı sakladığımı biliyorum - eğilimlerimiz göz önüne alındığında bir gereklilik. Ama Mason'ın ne yaptığını anlıyorum. Bu bir güven gösterisi, Elijah'a uzatılan bir zeytin dalı.

Yer değiştirip kendimizi yeniden konumlandırıyoruz, uzuvlarımız ve sıcak tenimiz birbirine karışıyor. Elijah bir an için içimden çekiliyor ve dudaklarımdan bir kayıp iniltisi yükseliyor. Ellerimin ve dizlerimin üzerine çökmeme yardım ediyor, sonra arkamda diz çöküyor.

Tek bir yumuşak hareketle kendini bir kez daha içime sokuyor. Yeni aç karşısında nefesim kesiliyor, onu öncekinden daha da derinde hissediyorum. Mason kendini Elijah'ın önünde konumlandırırken omzumun üzerinden izliyorum, sert siki Elijah'ın yüzüyle aynı seviyede.

"Aç kapıyı, tatlı çocuk," diye Mason.

Bir an için her şey hareketsizdir. Sonra Elijah öne eğiliyor, dili Mason'ın sikinin ucundaki prekum damlasını tatmak için dışarı fırlıyor. Mason zevkle tıslıyor, eli Elijah'ın başının arkasına geliyor.

Elijah Mason'ı ağzına alıyor, dudakları Mason'ın uzunluğunun etrafında geriliyor. Aynı zamanda, içime doğru itişlerine devam ediyor ve beni coşkuyla inleten sabit bir ritim tutturuyor.

Oda inlemeler, soluk alıp vermeler ve etin etle buluşmasının kaygan seslerinden oluşan bir senfoni ile doluyor. Elijah cezalandırıcı bir ritim tutturuyor, Mason'ı ağzının derinliklerine alırken kalçaları her hamlede öne doğru fırlıyor.

İçime girip çıkarken Elijah'ın sikinin her santimini hissedebiliyorum, duvarlarıma sürtünürken çıkardığı lezzetli ses omurgamda zevk kıvılcımları yaratıyor. Her hamle içimdeki o mükemmel noktaya çarpıyor ve dudaklarımdan nefessiz inilti çıkarıyor. Parmaklarım aleti almak için çabalıyor.

Mermer zeminde, Elijah'ın durmak bilmeyen hızına karşı kendimi korumaya çalışırken tırnaklarım cilalı yüzeye sürtünüyor.

Arkamda Mason'ın zevk iniltilerini duyuyorum. Boynumu eğerek Elijah'ın Mason'ın sikini ağzıyla emişini, emerken yanaklarının çukurlaşmasını izliyorum. Mason'ın parmakları Elijah'ın saçlarına dolanıyor ve hareketlerini yönlendiriyor. Bu manzara sarhoş edici - Elijah aramızda sıkışmış, eşit ölçüde zevk veriyor ve alıyor.

Elijah'ın elleri kalçalarımı sıkıca kavıyor, parmakları etimi morartacak kadar sert bir şekilde kazıyor. Acı zevkle karışıyor, her hissi arttırıyor. Vücudundaki titremeleri hissedebiliyorum, uyuşturucu hâlâ vücudunda dolaşıyor ve onu uyarılmanın yeni zirvelerine itiyor.

Elijah ağzıyla onu okşarken Mason'ın nefes alış veriş i düzensizleşiyor. "Siktir," diye inliyor, sesi arzuyla sertleşiyor. "Bu işte çok iyisin, tatlı çocuk. Ne kadar yetenekli bir ağzın var."

Kendi orgazmım hızla artıyor, alt karnımda her itişte daha da sıkılaşıp bir gerilim oluşuyor. Bacaklarımın arasına uzanıyorum, parmaklarım klitorisimi buluyor ve çılgınca daireler çiziyor. Eklenen stimülasyon vücuduma elektrik sarsıntıları gönderiyor ve beni sınıra daha da yaklaştırıyor.

"Tanrım," diye soluyorum, sesim özellikle derin bir itişte kırılıyor. "Elijah, lanet olsun, durma!"

Elijah çabalarını iki katına çıkararak karşılık veriyor, hareketleri daha da çılgınlaşıyor. Aletinin içimde şiştiğini, kalp atışlarının her nabzında zonkladığını hissedebiliyorum.

Bir çığlık atarak, çözülüyorum. Amım Elijah'ın sikinin etrafında ritmik bir şekilde kenetlenirken ecstasy dalgaları üzerime çöküyor. Göz kapaklarımın arkasında yıldızlar patlıyor, tüm vücudum salıverilmemin gücüyle titriyor.

Elijah kendi orgazmının peşinden koşarken beni beceriyor, itiş gücü düzensizleşiyor. Mason'ın saçlarını tutuşu sıkılaşıyor ve Elijah'ı ağzının içine sokmaya başlarken yerinde tutuyor.

"Siktir," diye inliyor Mason, sesi gergin. "Yaklaştım, tatlı çocuk. Hepsini benim için yutacak mısın?"

Elijah Mason'ın sikinin etrafında inliyor, titreşimler Mason'ı sınırın ötesine itiyor. Derin bir gırtlak Mason boşalıyor ve kendini Elijah'ın boğazına boşaltıyor. Elijah açgözlülükle yutkunuyor, tek bir damlanın bile kaçmasına izin vermiyor.

Mason'ın salıverilişinin görüntüsü ve sesi Elijah'ın kendi doruk noktasını tetikliyor. Boğuk bir iniltiyle kendini içime gömdü, siki zonkluyordu.

serbest bırakılıyor. Dölünün sıcaklığı içime doluyor, daha küçük bir orgazmı daha tetikliyor ve ben haykırarak onun etrafında kenetleniyorum

Uzun bir an boyunca olduğumuz yerde donup kaldık, bedenlerimiz artçı sarsıntılarla titriyordu. Tek ses düzensiz nefes alış verişlerimiz ve kalbimin kulaklarımdaki çarpıntısı. Yavaşça, dikkatlice, kendimizi çözüyoruz. Elijah yumuşak bir iniltiyle içimden çıkıyor, yarı sertleşmiş siki kayarak serbest kalıyor. Serin mermer zemine yığılırken döllerinin kalçalarından aşağı süzüldüğünü hissediyorum.

Mason yanımıza çöktü, her zamanki soğukkanlılığı biraz bozulmuştu. Saçları dağınık, kravatı yamuk, alnında hafif bir ter parıltısı var. Elijah aramızda yayılıyor, nefesini tutmaya çalışırken göğsü kabarıyor. Altın rengi teni kızarmış.

Elijah gözlerini Mason'a diyor, kaşları şaşkınlıkla çatılıyor. "Temyiz başvurusunda bulunmaya gittiğini sanıyordum," der, sesi hâlâ yorgunluktan pürüzlüdür.

Mason hiç utanmadan omuz silkiyor, dudakları alaycı bir gülümsemeye dönüşüyor. "Müvekkilimin dosyasını unuttum," diye itiraf ediyor. "Seni düşünmekten dikkatim dağıldı, tatlı çocuk. Senden uzun süre ayrı kalmak istemedim."

Elijah homurdanıyor, inanmamakla eğlenmek arasında bir ses. Altın rengi teni kızarmış, pembe bir renk yanaklarından boynuna ve göğsüne doğru yayılıyor. Uyuşturucunun etkisi hâlâ vücudunda hissediliyor - gözbebekleri büyümüş durumda ve kaslarında ince titremeler var. Ama bakışlarında daha önce olmayan bir berraklık var, sanki karşılaşmamız uyuşturucunun neden olduğu bulanıklığın bir kısmını yok etmiş gibi.

"Peki, şimdi ne olacak?" Elijah dudaklarını ıslatmak için dilini dışarı çıkarıyor. "Yine gidecek misin?"

Sesinde savunmasız bir şey var, rahat tonunu yalanlayan bir belirsizlik ipucu. Gözleri Mason ve benim aramda gidip geliyor, bir şey arıyor. Belki de güvence? Ya da aldatma belirtileri?

Mason'ın sırtışı genişliyor, gözlerine yırtıcı bir parıltı giriyor. İyi tanıdığım bir bakış bu, omurgamdan aşağı bir beklenti ürpertisi göndermekte asla başarısız olmayan bir bakış. "Boş ver temyizi," diye mırıldanıyor, sesi vaat dolu. "Yarın başvuracağım."

Havadaki gerilim değişiyor, yenilenmiş bir enerjiyle çatırıyor. Mason'ın eli Elijah'ın kalçasında tembelce ilerliyor, parmakları hassas ten üzerinde dans ediyor. Dokunuşunun ardından tüylerim diken diken olurken büyülenmiş gibi izliyorum.

"Sonuçta," diye devam ediyor Mason, bakışları Elijah'ın kilitlenmiş bir halde, "burada ilgilenmemiz gereken çok daha acil meseleler var, değil mi?"

Elijah'ın nefesi kesiliyor, kısa süre önce serbest bırakılmasına rağmen siki ilgiyle seğıiriyor. Uyuşturucunun h    v  cudunda etkili olduğu ve onu s  rekli bir uyarılma halinde tuttuğu açık. "Peki bunlar hangi konular olabilir?" diye soruyor, sesi alçak ve boğuk çıkıyor.

Daha yakına kayıyorum, v  cudumu Elijah'nın yanına bastırıyorum. Elim Mason'inkiyle Elijah'ın kalçasında birleşiyor, parmaklarımız i  içe geçerek onun sıcak tenini birlikte keşfediyoruz. "Eh," diye mırıldanıyorum, Elijah'nın kulak memesini hafifçe ısırarak, "ilacın etkisinin geçmesine daha birkaç saat var. Bunu boşa harcamak yazık olur, sence de öyle değil mi?"

EPILOGUE

ELIJAH

Televizyondan "Sessiz Gece "nin yumuşak tınları yükseliyor. Noel günü ve ben pelüş deri koltuğa yayılmışım, ayaklarım Mason'ın kucağında, o dalgın dalgın ayak bileklerime masaj yaparken. Dokunuş yatıştırıcı, topraklayıcı, bu kadar kısa sürede ne kadar çok şeyin değiştiğini hatırlatıyor.

Oturma odasının bir köşesini kaplayan devasa Noel ağacından yayılan çam ve tarçın kokuları havada asılı duruyor. Parıldayan ışıkları odaya sıcak bir parıltı yayıyor ve altında yığılı hediyelerin parlak ambalajlarından yansıyor. Her şey çok mükemmel bir şekilde şenlikli, çok harika bir şekilde normal. İroni benim için kayıp değil.

Iris'in bize doğru süzülüşünü, kalçalarının her adımda hipnotik bir şekilde sallanışını kısık gözlerle izliyorum. Koyu yeşil ipekler içinde bir görüntü oluşturuyor, bornoz ağzımı sulandıracak şekilde kıvrımlarına yapışıyor. Ama cilalı dış görünüşünün altında, yorgunluğun belirtilerini görebiliyorum; omuzlarındaki hafif çöküklük, gözlerinin altındaki belli belirsiz gölgeler. Saçları az önce aldığı duştan dolayı hâlâ nemli.

Kanepeye ulaştığında, bacaklarımı kaydırarak aramıza yerleşmesi için yer açıyorum. Yumuşak bir iç çekişle minderlere gömülüyor, ben bacaklarımı ikisinin doğru uzatırken vücudu Mason'la benim aramdaki boşluğa mükemmel bir şekilde yerleşiyor. Kolu omuzlarına dolanıyor ve onu kendine çekiyor.

yaklaşıp şakağına şefkatli bir öpücük kondururken diğer eli tenimde daireler çizmeye devam ediyor.

Iris ona doğru dönüyor ve dudakları, sikimin pantolonumun içinde seğirmesine neden olan yavaş ve tutkulu bir öpücükle buluşuyor. Mason öpücüğü derinleştirirken Iris' eli uzanıyor, tür denge bulmaya çalışıyor ve parmakları kalçamı sertleşen uzunluğuma kanımı ateşe verecek kadar yaklaştırıyor.

İçimden çıkan iniltiye engel olamıyorum, hem tahrik hem de kızgınlık. "Tanrım, kadın, doyumsuzsun. Beni öldürmeye mi çalışıyorsun? Çünkü 'ölüm bizi ayırana kadar' olayının bu şekilde oldukça eminim."

Mason bir kahkaha attı. "Seninle herhangi bir evlilik yemini ettiğimizi hatırlamıyorum, tatlı çocuk. Tabii 'siktir, evet, daha sert'i evlilik teklifi olarak saymazsan."

Sahte bir suçlamayla göğsümü tutuyorum ve Mason'a en yaralı köpek yavrusu bakışımı atıyorum. "Tutkulu şehvet beyanlarımızın senin için hiçbir şey ifade etmediğini mi söylüyorsun? İncindim, gerçekten yıkıldım."

Birden televizyondaki ilahiciler kayboluyor, yerlerini bir haber sunucusunun acil ses tonu alıyor. "Son dakika haberleri için yayını kesiyoruz," diyor kadın, yüzü ciddi bir ifadeyle. "Polis kasaba meydanında korkunç bir keşif yaptı."

Nefesim boğazımda düğümleniyor, heyecanlı bir bekleyiş omurgamdan aşağı iniyor. Mason'ın eli bileğimde duruyor, tutuşu belli belirsiz sıkılaşıyor. Iris öne doğru eğiliyor, gözleri ekrana kilitlenmiş.

Kamera, şimdi sarı polis şeridiyle çevrilmiş olan kasaba meydanını tarıyor. Ortada, dalları süsler ve ışıklardan daha fazlasıyla dolu devasa bir Noel ağacı duruyor.

"Bu sabah erken saatlerde," diye devam ediyor sunucu, sesi zorlukla kontrol altına alınmış bir dehşetle gergin, "polis kasaba meydanında bir rahatsızlık ihbarına yanıt verdi. Buldukları şey en kötü kabuslarının ötesindeydi. Birazdan göreceğiniz içerik grafik ve potansiyel olarak üzücü görüntüler içermektedir. İzleyicilerin dikkatli olması şiddetle tavsiye edilir."

Kamera yakınlaşarak ağacın ürkütücü süslemelerinin gerçek doğasını ortaya çıkarır. Cesetler. Her biri bir çarşafıla örtülü, polisin onları meraklı gözlerden sakladığını varsayıyorum, ama biz ne olduklarını biliyoruz.

Dalların arasına ustaca yerleştirilmiş kadın bedenleri. Uzuvarları doğal olmayan pozlara bürünmüş, yüzleri dehşet ve korku ifadeleriyle donmuş.

Istırap. Parıldayan ışıklar etraflarını sararak solgun tenlerine ürkütücü bir parıltı yayıyor.

"On iki kadın," diyor sunucu, sesi hafifçe çatlayarak. "Yetkililerin 'Noel ruhunun çarpık bir sapkınlığı' olarak adlandırdığı şekilde poz vermiş on iki kurban. Kurbanların kimlikleri, yakınlarına haber verilinceye kadar gizli tutuluyor. Şu anda bu korkunç görüntüyü kasabamıza kimin bıraktığına dair herhangi bir ipucu yok."

Göğsümde kabarmakla tehdit eden alçak bir kıkırdama hissediyorum. Dudağımı ısıriyorum, zapt etmeye çalışıyorum. Iris ve Mason'a bakıyorum, geçen hafta boyunca vizyonumu hayata geçirmeme nasıl yardımcı olduklarını hatırlıyorum. O sabahki yoğun karşılaşmamızdan sonra, kim olduğumuz ve ne istediğimiz hakkında konuşmuştuk -gerçekten konuşmuştuk-. Beni şaşırtarak ve sevindirerek, sanatsal vizyonumu tamamen anladılar.

Iris bana gülümsüyor ve daha yakına eğiliyor, yumuşak dudakları kulağımı okşarken "Mutlu Noeller, tatlı çocuk" diye fısıldıyor. Nefesi tenimi ısıtıyor ve omurgamdan aşağı lezzetli bir ürperti gönderiyor.

Bakışlarıyla buluşmak için dönüyorum ve damarlarımda dolaştığını hissettiğim aynı karanlık heyecanın onun gözlerinde de dans ettiğini görüyorum. Zihnim geçen haftaya geri dönüyor - kalan kadınların izini sürerken yaşadığımız av heyecanı, onları parça parça ayırırken yaptığımız enfes işkence, bedenlerini ürkütücü bir başyapıt haline getirirken gösterdiğimiz sanatsal hassasiyet.

Mason ve Iris, beni hem şaşırtan hem de sevindiren bir hevesle vizyonumu tamamlamama yardımcı olmak için kendilerini ortaya attılar. Projeye kendi çarpık yaratıcılıklarını katarak, tüm sergiyi yükselten yeni pozlar ve süslemeler önerdiler.

Mason'ın kurbanlarımızın uzuvları arasında parıldayan ışık dizilerini dikkatle örerek onları ruhani bir ışıltıyla yıkarken gözlerinin nasıl parladığını hatırlıyorum. Iris'in, parçalanmış süs eşyalarının parçalarını ışığı tam olarak yakalayacak şekilde ustalıkla düzenlerken nefesinin altında nasıl şarkılar mırıldandığını ve pıhtılaşan kanı parıldayan yakutlara dönüştürdüğünü.

Onlarla yan yana çalışmanın, şaheserimizi yaparken ellerimizin kanla kayganlaşmasının hatırası, beni ocaktaki çıtırdayan ateşle hiçbir ilgisi olmayan bir sıcaklıkla dolduruyor. Bu ortak deneyim bizi, duvarlarında bir haça bağlanmış olarak uyandığımda asla tahmin edemeyeceğim şekilde birbirimize bağladı.

Mason'ın sesi beni hayalimden çekip çıkarıyor. "Bence gelecek yıl yeni bir gelenek oluşturmalıyız," diye düşündü, Iris'e bakarken ses tonu sevecendi

ve ben. "Bir aile olarak."

Sözlerini duyunca nefesim kesildi. Aile. Olduğumuz şey bu mu? Kan ve zevkle yoğrulmuş bu çarpık, güzel bağ?

Aralarına bakıyorum - sevgililerime, ortaklarıma, evime. Hayatımda ilk kez gerçekten görüldüğümü ve kabul edildiğimi hissediyorum. Başımı sallarken yüzüme yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Bu hoşuma giderdi," diye cevap veriyorum usulca. "Bunu çok isterim."

Haber bültenleri tüyler ürpertici keşfin detaylarını aktarmaya devam ediyor, ancak onların sözleri bizim için beyaz gürültüden ibaret. Sanki dünyadaki tek üç kişi bizmişiz gibi, bu özel çarpık zevk balonuna kilitlenmişiz gibi.

Mason ve Iris'in arasına baktığımda, bunun ne kadar doğru bir his olduğunu fark ediyorum. Birbirimize ne kadar da mükemmel uyuyoruz; üç kırık parça, herhangi birimizin tek başına olabileceğinden çok daha tehlikeli ve çok daha güzel bir bütün oluşturuyor.

Ocaktaki ateş çıtırdamaya devam ediyor ve odanın her tarafına dans eden gölgeler düşürüyor. Dışarıda kar yağmaya başlar ve dünyayı bembeyaz bir örtüyle kaplar. Mükemmel, pitoresk bir Noel güzelliği sahnesi. Ama biz bu duvarların içinde kendi güzellik versiyonumuzu yarattık; kızıl ve gölgelerle boyanmış, ilahiler yerine çığlıklarla süslenmiş bir güzellik.

Gözlerimi kapatıyorum, anın tadını çıkarıyorum. Hayatımda ilk kez kendimi gerçekten evimde hissediyorum. Gerçekten anlaşılmış. Gerçekten sevildiğimi.

"Mutlu Noeller," diye mırıldanıyorum, sesim duygu yüklü.

Mason ve Iris de bu duyguyu yineliyor, sesleri şefkatle ısınıyor. Rahat bir sessizliğe gömüldüğümüzde gülümsemeden edemiyorum. Bu benim planladığım Noel olmayabilir ama hayal edebileceğimden çok daha iyi bir Noel oldu.

Gelecek önümüzde uzanıyor, çarpık vizyonlarımızla boyanmayı bekleyen bir tuval. Birlikte ne şaheserler yaratacağımızı görmek için sabırsızlanıyorum.

AUTHOR'S NOTE

Umarım En Karanlık Hediye'yi beğenmişsinizdir!

Öncelikle, beni her zaman desteklediği ve yazılarımda tamamen kaybolmama neden olan rastgele takıntılı kişiliğime katlandığı ve ayrıca beni federal izleme listesine sokacak tüm soruları yanıtlamama yardımcı olduğu için kocama teşekkür ederim... sonsuza dek suç ortağım olacaksın... Zaten listedeysem, merhaba, nasılsın?

Yayıncılığın neredeyse iki yılı boyunca çok büyüyen muhteşem ekibime teşekkür etmek istiyorum. Düzenleme, alfa ve beta ekibimdeki hepiniz harikasınız ve çok teşekkür ederim. Bu kitap hepinizin eline geçememiş olsa bile, çünkü ben tam bir kaos ciniyim...

Son olarak, bu kitabı alıp şans verdiğiniz için siz okurlarıma teşekkür ederim.

xx

Maree Rose

ABOUT THE AUTHOR

Maree, hayatının çoğunu yazarak geçirmiş olmasına rağmen, hiçbir zaman bir şeyler yayınlatabileceğini düşünmemiş, bu yüzden de bu kitabı kendisi yayınlamış bir bağımsız yazar. Küçük yaşlardan beri hevesli bir okuyucu olan Maree, ciddi büyük kız kitapları okumaya yeni başladığı zamanlarda annesiyle birlikte kitap alışverişinde bulunmuş.

Maree, harika kocası, oğlu ve iki muhteşem yumuşak İngiliz buldoguyla Avustralya'nın Doğu Kıyısı'nda yaşıyor.

Yazmadığı zamanlarda finansal bir kariyerde çalışıyor (yaratıcı yönden tamamen farklı bir şey için) veya fotoğrafçılığı üzerinde çalışıyor (ki bu da kitapları kadar ateşli).

STALKME

Lütfen beni takip etmekten çekinmeyin.
Mecazi anlamda, gerçek anlamda değil tabii ki!

Also By

PARAMPARÇA DÜNYA

Parçalanmış Güvenlik Düeti:
Dokunulmaz & Kırılmaz **Paramparça**
Anılar Düeti:
Unutulmaz ve Durdurulamaz

SEVİMLİ DÜNYA

Avla beni sevgilim
sakla beni sevgilim
beni ara sevgilim (çok yakında)

ÖLÜ ŞEYTANIN DÜNYASI

Ölü Şeytanın Gecesi
Ölü Şeytanın Oyun Alanı (ÇOK YAKINDA)

KÖTÜ FAE FISILTILARI

Vahşi Av
Kitap 2 (ÇOK YAKINDA)

SIERRA VADİSİ

Evim Güzel Evim

SOCIETAS EXSPIRAVIT

Öldüren Kar

BLACKSTONE MENKUL KIYMETLER

Tek İstedığımız

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.